

VJESNIK ZADARSKE NADBISKUPIJE

Broj: 7-8/2006.
srpanj-kolovoz

GODINA ZVANJA
GODINA
MINISTRANATA

IZDAJE:

Nadbiskupski ordinarijat Zadar
J. Biankinija 2, 23000 Zadar
tel. 023/-208-650, 208-653; faks:
208-640;
e-mail: vjesnikzd@net.hr

ODGOVARA:

Mons. Ivan Prenda,
nadbiskup zadarski

UREDNIŠTVO:

Mons. Ivan Mustać, don Josip
Lenkić, Ines Grbić, Jadranka
Anzulović, Livio Marijan, Rozario
Šutrin

FOTOGRAFIJE:

Ines Grbić i Srećko Petrov

RAČUNALNI SLOG:

Livio Marijan

TISAK:

MEDIA Zadar

Ovaj broj ušao je u tisk 9. kolovoza 2006.

Na koricama:

- Papa Benedikt XVI. i nadbiskup Ivan Prenda

Susret pape Benedikta XVI. i nadbiskupa Ivana
u prigodi pohoda hrvatskih biskupa
Ad limina apostolorum,
u Rimu
3.-10. srpnja 2006.

NADBISKUPOVA RIJEČ

Hrvatski biskupi u pohodu «Apostolskim pragovima» Visitatio 'Ad limina Apostolorum' 2006.

Zakonik kanonskog prava (kanoni 399. i 400.) određuje obvezu dijecezanskog biskupa da svakih pet godina podnese izvješće vrhovnom svećeniku o stanju povjerene mu biskupije, u obliku i vremenu koje odredi Apostolska Stolica. Taj važan događaj za život svake mjesne Crkve, najavljen za hrvatske dijeceze krajem 2005. godine, odvijao se od 3. do 10. srpnja ove godine. Prethodili su mu opširni izvještaji o životu svih naših biskupija koje smo Svetoj Stolici odaslali koji mjesec ranije. Sam događaj pohoda Apostolskim pragovima odvijao se na četiri razine: prva je osobni susret svakog dijecezanskog biskupa s Papom; druga je zajednički susret hrvatskog episkopata sa Svetim Ocem što je prigoda za riječ biskupa, po predsjedniku HBK, Papi i Papina poruka biskupima i Crkvi u Hrvatskoj; treća je razina zajedničko hodočašće biskupa četirima rimskim bazilikama (Sv. Petra, Sv. Pavla izvan zidina, Sv. Ivana Lateranskoga i Sv. Marije Velike) i četvrta razina jesu grupni ili zajednički susreti biskupa s pojedinim tijelima Svete Stolice - Državnom tajništvu, Kongregacijama i Vijećima - zaduženima za pojedina područja crkvenog života.

Svi hrvatski biskupi, trinaest dijecezanskih biskupa, pomoćni biskupi i vojni biskup, ukupno dvadeset, osim bolešću spriječenog mons. Marka Culeja, varaždinskog biskupa, intenzivno smo živjeli u Rimu zajedništvo, međusobno, i s Petrovim nasljednikom Benediktom XVI. Mi, koji smo već bili jednom ili dva puta u posjetu Apostolskim pragovima za života Ivana Pavla II., noseći duboka iskustva iz njegove očinske blizine, nosili smo sada ususret novome Papi neka nutarnja pitanja o njegovoj osobi, o informiranosti o našoj Crkvi i našim mjesnim Crkvama, o načinu njegova komuniciranja. Sve se sažimalo u jedno pitanje: tko je zapravo Benedikt XVI.? Budući da sam u redosljedu osobnih susreta sa Svetim Ocem bio prvi po redu, mogao sam subraći nadbiskupima i biskupima, iznijeti moje osobne dojmove što činim i u ovoj prigodi. Sadašnji Sveti Otac zrači nekom ljudskom toplinom, dobrotom. Komunikativan je. Sluša i pita. Zanimao se do iznenađujućih detalja za život Nadbiskupije. Zanimala su ga posebno četiri područja njezina života: život i pastoralni rad klera, duhovna zvanja, crkveni pokreti i pitanje statusa Zadarske nadbiskupije. Osjetio sam po nekim njegovim pitanjima da je imao uvida u opširno izvješće o životu Nadbiskupije koje je pred nekoliko mjeseci poslano u Rim. I druga subraća u episkopatu su imala taj dojam glede njihovih dijeceza. Ponio sam iz tog relativno kratkog susreta koji je trajao osamnaest minuta, sliku o Pastiru jasnih stavova, dubokih i kompetentnih pogleda na poslanje i život Crkve. Taj susret i razgovor bio je sav sugestivan, poticajan, ohrabrujući, orijentacijski u svim točkama koje smo dotakli u razgovoru. Shvatio sam također kako široko i duboko Sveti Otac gleda na položaj Crkve u suvremenom sekulariziranom društvu i na ostvarenja Crkve u razdoblju Ivana Pavla II. kome je bio uski suradnik. Milost je jednom pastiru mjesne Crkve doživjeti susret s vidljivom glavom cijele Kristove Crkve i iz njega ponijeti spoznaju o aktivnoj i djelotvornoj brizi za tu mjesnu Crkvu.

Njegova riječ hrvatskom episkopatu bila je snažna, jasna i duboka. Iznenadio nas je srdačnom dobrodošlicom, kako reče, u Petrovu kuću istaknuvši istinsko pristajanje Crkve u Hrvatskoj uz Petrovu Stolicu. Povezao je s tom četrnaeststoljetnom vjernošću kršćanskoj vjeri i zahtjeve novoga vremena da vjera bude osobni čin koji pred Bogom obvezuje i daje vrijednost svakom pojedincu. Na oputu odgoja vjere povezao je vrijednost «novoga» i «staroga». «Zamijetio sam, reče, također zalaganje za što kvalitetniji vjerski odgoj i katehezu, kako u školama, tako i u župama. Kako ne istaći, zatim njegovanje tradicionalnih pučkih pobožnosti i čestih hodočašća, naročito u marijanska svetišta?

Spomen zaslužuje i mudra otvorenost novim poticajima Duha, koji dijeli svoje karizme i čini spremnima preuzeti odgovornost i dužnosti, korisne za obnovu i veću izgradnju Crkve.».

Sveti Otac poznaje nastojanje naše Zemlje za ulaskom u Europsku uniju. Ovdje bi spomenuo samo neke misli na tu temu o kojoj se više može čitati u njegovu cjelovitom govoru. On drži opravdanim to nastojanje. Jer, po njemu, Hrvatska oduvijek živi u okviru europske civilizacije. Ona tim ulaskom može ući u dijalog s drugim europskim narodima «doprinoseći vlastitom kulturom i tradicijom u traganju svih za potpunom istinom o čovjeku. Bitno je zapravo, reče nam Papa, da izgrađivanje zajedničkog europskog doma uvijek bude utemeljeno na istini o čovjeku, oslanjajući se pri tome na načelo prava svih na život od začeća do prirodne smrti; na priznavanje duhovne dimenzije čovjeka, u kojoj se ukorjenjuje njegovo neotuđivo dostojanstvo; na poštivanje vjerskog izbora svakog pojedinca u kojemu se očituje neprijeporna ljudska otvorenost transcendentnome...»

Sveti Otac nas podsjeća na suočavanje sa suvremenim idejnim strujanjima kao što su sekularizacija i relativizam. Odgovor je na to neumorno naviještanje evanđeoskih vrjednota. «Ne bojte se ukazivati na ono što naučava Evanđelje, upozoravajući na ono što mu je protivno, kako bi vaše zajednice čitavom društvu bile poticaj u promicanju općega dobra i u pažnji prema najpotrebnijima». Potaknuo nas je, da u poslijeratnom razdoblju budemo uvijek zagovornici pomirenja i promicatelji mirnog suživota svih građana naše Domovine, hrabreći vjernike na putu kršćanskog izmirenja jer praštanje najprije oslobađa onoga koji ima odvažnosti udijeliti ga.

Nama biskupima uputio je riječ ohrabrenja. »Kako bi svima (biskup) dao vjerodostojno svjedočanstvo, on ne smije misliti na drugo, osim na služenje Kristu. Budite stoga velikodušni u služenju Crkvi i svome narodu, postojani u molitvi i ispunjeni žarom naviještanja. S osobitom brigom pratite formiranje svećenika, vaših suradnika; budite svećenička zvanja te pozorno bdijte nad vašim sjemeništarima».

Spominjući po drugi put u govoru crkvene pokrete u životu Crkve, Papa reče: «Potičem vas da u ljubavi i duhu međusobne suradnje vodite vjerske zajednice i pokrete, kako one posvećenog života tako i laičke».

Nije zaboravio pastoral obitelji niti prisutnost katolika u javnom životu i u sredstvima društvenog priopćavanja.

Program je to jasan i dalekosežan. Hvala Sveti Oče, za ljubav iskazanu svakome od nas, po nama našim mjesnim Crkvama, i našem hrvatskom narodu.

Nadbiskup

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

POZIV HRVATSKIH BISKUPA NA HODOČAŠĆE U UDBINU I SKUPLJANJE POMOĆI ZA IZGRADNJU CRKVE HRVATSKIH MUČENIKA

Dragi vjernici u domovini i inozemstvu!

Vjerujemo da ste od svojih svećenika i putem medija već dosta obaviješteni o važnosti i smislu projekta Crkve hrvatskih mučenika na Udbini. Zato ćemo vas ovaj put samo podsjetiti na glavne etape u razvoju toga projekta.

Hrvatska biskupska konferencija prihvatila je 3. travnja 2003. godine pokroviteljstvo nad izgradnjom Crkve hrvatskih mučenika na Udbini.

U Gospiću je 15. travnja 2003. godine konstituiran Glavni odbor za izgradnju Crkve. U Odbor su ušli: predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, predsjednik Hrvatskog sabora, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Matice hrvatske, predsjednik Hrvatskog instituta za povijest, riječki metropolit, ravnatelj hrvatske inozemne pastve, ličko-senjski župan, gospićko-senjski biskup, ličko-senjski dožupan. Supredsjedatelji su predsjednik HBK i predsjednik Hrvatskog sabora, a ličko-senjski dožupan je tajnik.

Time su projekt praktički prihvatile najvažnije hrvatske crkvene i državne ustanove.

Papa Ivan Pavao II. za vrijeme svoga trećeg pohoda Hrvatskoj 8. lipnja 2003. godine blagoslovio je u Rijeci temeljni kamen koji je izvađen iz - do nedavno - zatrpanih temelja krbavske katedrale.

Svetom misom na Krbavskom polju 9. rujna 2003. komemorirana je 510. obljetnica tragedije hrvatskog naroda na tom Polju (1493.) i pokrenuta akcija za izgradnju crkve u čast svih mučenika na hrvatskim prostorima. Misu je uz ostale hrvatske biskupe predvodio predsjednik Hrvatske biskupske konferencije i supredsjedatelj Glavnog odbora za izgradnju, kardinal Josip Bozanić.

Ocjenjivački sud 22. studenoga 2004. godine jednoglasnom je odlukom prihvatio prijedlog arhitektonsko-urbanističkog rješenja Crkve hrvatskih mučenika na Udbini, autora zadarskog arhitekta Nikole Bašića.

"Gospićki razgovori" započeli su 9. lipnja 2005. godine. Na te razgovore pozivani su na jednodnevno razmatranje projekta Crkve hrvatskih mučenika istaknuti pojedinci iz raznih struka. Do sada su na razgovorima bili "vizionari", teolozi, slikari i kipari, a u planu su i ostale struke koje mogu pridonijeti obogaćenju vjerskog i umjetničkog vida projekta: književnici, filozofi, pedagozi...

Za vrijeme mise 9. rujna 2005. koju je predvodio predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zajedno s ostalim hrvatskim biskupima i brojnim svećenstvom, uz nazočnost oko 10.000 vjernika, položen je temeljni kamen za Crkvu.

Radovi na izgradnji Crkve započeli su 17. srpnja 2006. Prethodno su obavljena arheološka istraživanja. Hodočasnici 9. rujna ove godine imat će priliku vidjeti koliko su radovi već uznapredovali.

Ministarstvo znanosti preporučilo je da se 9. rujna u okviru nastave predoči učenicima važnost Krbavske bitke i vrijednost izlaganja vlastitog života za dobro drugih.

Mi biskupi preporučujemo svim svećenicima i voditeljima hrvatskih katoličkih misija u inozemstvu da i ove godine u nedjelju koja prethodi 9. rujnu, tj. 3. rujna, u propovijedima

govore o našim mučenicima, najvećem blagu naše prošlosti, i da se te nedjelje milostinja i darovi skupljaju za izgradnju Crkve hrvatskih mučenika na Udbini.

Neka se vjernike i prije potakne i na hodočašće, pojedinačno i organizirano. Misa će početi kao i obično u 11 sati, a prethodit će joj - za ranije hodočasnike - križni put od Krbavskog polja do gradilišta Crkve (početak u 9,30).

Biskupi Hrvatske biskupske konferencije

U Zagrebu, 1. lipnja 2006. godine

Opširnije informacije o projektu mogu se dobiti i na: www.hr-mucenici.hbk.hr
<<http://www.hr-mucenici.hbk.hr>>

Brojevi računa za Crkvu hrvatskih mučenika u Udbini

Ime: Gospićko-senjska biskupija,

Kunski račun kod:

Hrvatska poštanska banka br. 2390001-1100333894 (za Crkvu hrvatskih mučenika) Kod
Erste & Steiermarkische Bank Gospić

1. Kunski žiro-računa: 2402006-1400400362 (za Crkvu hrvatskih mučenika)

2. Devizni: 70300000-98608620 (za Crkvu hrvatskih mučenika)

Nadbiskup u pohodu komuni Cenacolo

Nadbiskup zadarski mons. Ivan Prenda pokazuje Svetom Ocu zemljopisni položaj Zadarske nadbiskupije

SVETA STOLICA

POHOD HRVATSKIH BISKUPA AD LIMINA APOSTOLORUM 3. – 10. SRPNJA 2006.

Pozdravni govor kardinala Josipa Bozanića
papi Benediktu XVI.

Potvrda veze nerazrješivoga zajedništva

Sveti Oče, danas je velika radost za nas, biskupe iz Hrvatske, što smo okupljeni oko Vaše Svetosti prigodom hodočašća na grobove svetih apostola Petra i Pavla. Dolazimo s dubokom sinovskom ljubavlju kako bismo ponovno potvrdili vezu neprolaznoga zajedništva koje svakoga člana Biskupskoga kolegija veže s nasljednikom svetoga Petra, koji je početak i temelj jedinstva, kako biskupa tako i mnoštva vjernika.

Sveti Oče, pozdravljam Vas u ime biskupa Hrvatske biskupske konferencije koju čini četrnaest dijecezanskih biskupa, jedan vojni ordinarij, pet pomoćnih biskupa i četiri biskupa u miru. Danas, ovdje nas je nazočno devetnaest biskupa. S nama je u zajedništvu i dijecezanski biskup Varaždina, mons. Marko Culej, koji se kratko prije našega polaska morao odreći putovanja u Rim zbog bolesti. Ujedinjeni duhom biskupske kolegijalnosti iz svojih domova molitvom nas prate naši biskupi u miru.

Sveti Oče, prenosimo Vam najsrdačnije i najiskrenije pozdrave svećenika, redovnika, redovnica i vjernika laika naših partikularnih Crkava. Za svekoliki Božji narod u Hrvatskoj naš pohod ad limina apostolorum i naš susret s Kristovim namjesnikom povlaštena je prigoda za ponovno potvrđivanje zajedništva misli i srca što nas i naše vjernike veže s Petrovim nasljednikom. Ovak osobiti trenutak dopušta nam da obnovimo zahvalnost za dar katoličke vjere i crkvenoga zajedništva. Upravo dimenzija katolištva i temeljna veza zajedništva s katedrom svetoga Petra bili su odlučujući čimbenici u povijesti našega naroda koji je svoj kulturni identitet razvio nastojeći živjeti katoličku vjeru i čuvati kršćanske korijene.

U složenim povijesnim zbivanjima prošloga stoljeća, u kojima su na tešku kušnju bili stavljeni vjernici naše zemlje, najprije tijekom komunističkog režima, a kasnije u ratu '90-ih godina, spoznali smo očinsku blizinu rimskih prvosvećenika. U nadasve teškom razdoblju '90-ih godina, kada smo bili kušani ratom i nemilim poslijeratnim prilikama, pomogao nam je sluga Božji Ivan Pavao II., jačajući nas u nadi i utvrđujući nas u vjeri. Pratio nas je u procesu mira i u traganju za putovima pomirenja i opraštanja, te nas podupirao u duhovnoj obnovi.

Danas se nalazimo u tranzicijskim prilikama, prilikama brzih promjena u društvu u kojima vjernici uviđaju potrebu da ih se usmjeruje na putu vjere, da im pomažu dobri pastiri, svećenici koji apostolskim poletom znaju navijestiti i svjedočiti uskrslom Gospodinu, našu nadu. Zbog toga posebnu pozornost posvećujemo trajnoj formaciji svećenika.

Naša je Crkva prosvijetljena likom blaženoga kardinala Alojzija Stepinca, čiji su primjer slijedili pastiri, svećenici, redovnici, redovnice i sjemeništari koji su u nedavnoj prošlosti znali svjedočiti svoju pripadnost Kristu sve do žrtve života. Sljedeće godine spominjemo se

šezdesete obljetnice smrti sluge Božjega Miroslava Bulešića, svećenika Porečko-pulske biskupije, kojega su 24. kolovoza 1947. ubili komunisti. U zahvalnosti za dar svjedočenja naše braće u vjeri, koje je za nas bogata duhovna baština, nužnim smatramo u ovo doba živim održati spomen na njih i crpiti iz duha koji je njih pokretao kako bismo u svećenicima obnovili pastoralnu revnost te ohrabрили mlade, koji su spremni na radikalne odgovore, da pristanu na Gospodinov poziv. Pojačavamo djelovanje pastora zvanja. Formacijski putovi pastora mladih u našim župama na osobit način nastoje mlade dovesti do osobnog susreta s Kristom i života s njim.

Posljednjih se godina intenzivnije zauzimamo za formaciju laika, na duhovnoj i doktrinarnoj razini. Područje na kojemu vjernici laici sada pružaju svoju najveću suradnju u Crkvi jest kateheza u župama i katolički vjeronauk u državnim školama. Svjesni da se vjerodostojnost evanđelja snažno veže uz promicanje jedinstva kršćana zauzimamo se na ekumenskom polju te nastojimo i u promicanju dijaloga s drugim religijama na području naše zemlje.

Područje osobite brige nas pastira u našim biskupijama jest pastoral obitelji. Brojne su poteškoće na koje nailaze naše obitelji: nedostatak rada, dostojno stanovanje, briga za odgoj djece. Povećava se broj rastava, slučajeva zajedničkog izvanbračnog življenja, neotvorenosti životu. I demografsko pitanje utječe na naše društvo. Sve se više očituje neodgodiva potreba da se zaštiti obitelj na pastoralnoj, kulturnoj, pravnoj i političkoj razini. Zbog toga nastojimo surađivati i s drugim tijelima našega društva koja djeluju u obranu života i prava obitelji.

Kulturno okruženje u kojemu se nalazimo obilježeno je sve naglašenijom sekularizacijom. Skrbimo o pripremi laikata spremna dati važan doprinos u društvenom i političkom životu. Još primjećujemo posljedice proizišle iz dugog razdoblja u kojem kršćani nisu mogli javno djelovati. Usprkos tome, u našem laikatu raste jasnija i uvjerljivija svijest poziva na svjedočenje kraljevstva Božjega na svim razinama društva, što traži objedinjenje profesionalnih kompetencija i zrelost vjere. Ohrabrujuće su i od velike pomoći riječi Vaše Svetosti u enciklici *Deus caritas est*: »Izravna zadaća da rade na uspostavi pravednog poretka u društvu je vlastita vjernicima laicima... Ljubav mora nadahnjivati cjelokupni život vjernika laika te stoga i njihovo političko djelovanje, življeno kao 'socijalna ljubav'« (br. 29). Hvala, Sveti Oče, na Vašoj prvoj enciklici koja je dodirnula samu jezgru vjere, pokazujući kako ona odgovara na čovjekove želje i pokazuje mu put za djelovanje u povijesti.

Sveti Oče, tumačeći duboku odanost hrvatskoga naroda prema našem Papi, očitujemo Vam iskrenu želju svojih vjernika, i također svih nas biskupa, da Vas mognemo primiti u svojoj zemlji. Obnavljajući svoju zahvalnost za ovaj osobiti trenutak crkvenoga zajedništva, ponizno molimo Vaš apostolski blagoslov za nas i za Crkvu u Hrvatskoj.

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
predsjednik Hrvatske biskupske konferencije

Rim, 6. srpnja 2006.

Govor Svetoga Oca hrvatskim biskupima na pohodu ad limina

Budite sigurni u moju potporu i molitvu

Gospodine kardinale,
Časna braćo u biskupstvu!

S velikom radošću izražavam vam srdačnu dobrodošlicu u Petrovu kuću, koristeći kao svoje riječi apostola Pavla: "Zahvaljujem Bogu svomu kad vas se god sjetim. Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim zbog vašeg udjela u Evanđelju" (Fil 1, 3-5). Vaše zalaganje u naviještanju Radosne vijesti u duhu uvjerenoga crkvenoga zajedništva potvrđuje se također i vašim pohodom ad limina, kojim želite posvjedočiti istinsko pristajanje Crkve u Hrvatskoj uz Petrovu Stolicu. Zahvalan sam gospodinu kardinalu Josipu Bozaniću koji mi je, kao predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, uputio riječi pozdrava u ime svih vas te u ime povjerenoga vam stada Božjega.

Bratski susreti i plodonosni razgovori ovih dana, u kojima ste sa mnom podijelili pozitivne rezultate i nade kao i poteškoće i brige vaših biskupija, bili su prilika da bolje upoznam stanje Crkve u vašim krajevima. S pravom ste ponosni na četrnaeststoljetnu kršćansku baštinu i vjeru svoga naroda, ali ste istovremeno vrlo dobro svjesni da je opredjeljenje za Boga ne samo plod prošlosti, nego i osobni čin koji pred Bogom obvezuje svakoga pojedinca, kojemu god naraštaju pripadao. Kako biste dušama o kojima brinete omogućili što dublju spoznaju Isusa Krista i osobni susret s Njim, pripremili ste brojne pastoralne planove, koji svjedoče o vašoj velikoj zauzetosti te opravdavaju nadu i optimizam. Posebno su važne vaše inicijative za temeljitu pripremu za sakramente i dolično sudjelovanje u bogoslužju. Zamijetio sam, također, zalaganje za što kvalitetniji vjerski odgoj i katehezu, kako u školama tako i u župama. Kako ne istaći zatim njegovanje tradicionalnih pučkih pobožnosti i čestih hodočašća, naročito u marijanska svetišta? Spomen zaslužuje i mudra otvorenost novim poticajima Duha, koji dijeli svoje karizme i čini spremnima preuzeti odgovornosti i dužnosti, korisne za obnovu i veću izgradnju Crkve. Od srca želim da, uzdajući se u obećanje Gospodinovo da će zauvijek ostati nazočan među nama, sa svojim zajednicama nastavite hoditi putem dosljednog pristajanja uz Kristovo Evanđelje.

Vaša Zemlja, Hrvatska, oduvijek živi u okviru europske civilizacije, te s razlogom stoga želi biti priznata kao član Europske Unije. Njena želja je, svojim ulaskom u tu Ustavu, surađivati na dobro svih stanovnika Kontinenta. Nacija će na taj način moći ući u odnos, s uvažavanjem i dijalogom, s drugim europskim narodima, doprinoseći vlastitom kulturom i tradicijom u traganju svih za potpunom istinom o čovjeku. Bitno je, zapravo, da izgrađivanje zajedničkoga europskoga doma uvijek bude utemeljeno na istini o čovjeku, oslanjajući se pri tom na načelo prava svih na život od začeća do prirodne smrti; na priznavanje duhovne dimenzije čovjeka, u kojoj se ukorjenjuje njegovo neotuđivo dostojanstvo; na poštivanje vjerskog izbora svakoga pojedinca, u kojemu se očituje neprijeporna ljudska otvorenost transcendentnome. Po ovim vrijednostima moguće je postići konsenzus i s onim koji, makar i ne pristajući uz Katoličku crkvu, prihvata glas razuma, osjetljiv na norme prirodnoga zakona. Znam da se vi, u ovom pogledu, zauzimate zajedno sa svojim svećenicima i vjernicima. Ohrabrujući vas da ustrajete, jamčim vam potporu Svete Stolice, koja je uvijek cijenila i voljela Hrvatsku. Veze između Apostolske Stolice i vašega naroda, već učvršćene tijekom prošlih vremena, nastavile su se jačati, što dokazuje i ne tako davno potpisivanje bilateralnih

Ugovora. Sveta Stolica će i ubuduće stajati uz vas te s pažnjom pratiti i podupirati nastojanja vašega naroda na putu istinskoga napretka.

Potrebno je promisliti, ipak, da ni putovi s dobrim i poželjnim ciljevima nisu bez zamki suvremenih kulturnih strujanja kao što su sekularizacija i relativizam. Stoga je nužno neumorno naviještanje evanđeoskih vrednota, kako bi vjernici mogli izbjeći te opasnosti. Slijedeći primjer i učenja velikana vaših mjesnih Crkava - mislim osobito na blaženoga Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika - ne bojte se ukazivati na ono što naučava Evanđelje, upozoravajući na ono što mu je protivno, kako bi vaše zajednice čitavome društvu bile poticaj u promicanju općega dobra i u pažnji prema najpotrebnijima. U ovome trenutku moje misli smjeraju na obitelji s brojnom djecom, na one koji unatoč napornom radu teško žive, na nezaposlene te starije, bolesne i nemoćne. Vaša Zemlja, nažalost, još osjeća posljedice nedavnoga sukoba, čiji se negativni učinci odražavaju ne samo u ekonomiji, nego i u dušama stanovnika, koji ponekad izražavaju težinu toga bremena. Budite uvijek zagovornici pomirenja i promicatelji mirnoga suživota svih građana vaše domovine, hrabreći ih na putu kršćanskog izmirenja: praštanje najprije oslobađa onoga koji ima odvažnosti udijeliti ga.

Časna Braćo, pastoralni izazovi su brojni i vrijeme u kojemu živimo nije lišeno poteškoća. No, ipak, sigurni smo u pomoć Odozgor. U tom smislu, služba biskupa čini se još važnijom. Kako bi svima dao vjerodostojno svjedočanstvo, on ne smije misliti na drugo, osim na služenje Kristu. Budite stoga velikodušni u služenju Crkvi i svome narodu, postojani u molitvi i ispunjeni žarom naviještanja. S osobitom brigom pratite formiranje svećenika, vaših suradnika; budite svećenička zvanja te pozorno bdijete nad vašim sjemeništarcima. Potičem vas da u ljubavi i duhu međusobne suradnje vodite vjerske zajednice i pokrete, kako one posvećenoga života tako i laičke. Nastavite u obiteljima promicati vjernu ljubav, sklad i svakodnevnu molitvu, ohrabrujući ih u velikodušnoj otvorenosti životu. Kako ne vidjeti, zatim, važnost prisutnosti katolika u javnome životu, kao i u sredstvima društvenoga priopćavanja? I o njihovoj afirmaciji ovisi hoće li se o aktualnim problemima moći čuti glas istine. Molim se za to da svatko umije djelovati na slavu Božju i na korist ljudi, kako bi posvuda odjekivala zahvala Darovatelju svakoga dobra, po riječima Apostola: "Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti - Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga!" (Ef 3, 20-21).

Časna Braćo, budite sigurni u moju podršku i molitvu za djelo koje vam je Bog povjerio na korist vaših zajednica. Vaš posjet ad limina pokazao je kako ste sa svojim vjernicima "jedno srce i jedna duša" te kako gajite duboki osjećaj zajedništva s Petrovim nasljednikom, a time i sa sveopćom Crkvom. Zazivajući na vas i na vaše služenje zagovor Marije, Gospe Velikoga Hrvatskoga Krsnoga Zavjeta, od srca udjeljujem svoj blagoslov vama, vašim svećenicima, redovnicima i redovnicama, kao i čitavom hrvatskom narodu. Hvaljen Isus i Marija!

Benedikt XVI.

Vatikan, 6. srpnja 2006.

Program pohoda hrvatskih biskupa «Ad limina» od 3. do 10. srpnja 2006.

Ponedjeljak, 3. srpnja

- 8.30 Misa u bazilici Svetog Petra (oltar na grobu Svetog Petra)
- 11.00-13.00 Sveti Otac prima pojedinačno biskupe u audijenciju

Utorak, 4. srpnja

- 9.00 Biskupska sinoda (Via della Conciliazione, 34)
- 10.30 Kongregacija za kler (Piazza Pio XII, 3)
- 12.00 Državno tajništvo - II . odjel (Vatikan)

Srijeda, 5. srpnja

- 9.30 Kongregacija za biskupe (Piazza Pio XII, 10)
- 10.45 Kongregacija za nauk vjere (Piazza S. Uffizio, 11)
- 12.00 Kongregacija za katolički odgoj (Piazza Pio XII, 3)
- 17.00 Misa u bazilici Svetog Ivana lateranskog (Krstionica)

Četvrtak, 6. srpnja

- 9.30 Kongregacija za evangelizaciju naroda (Piazza di Spagna, 48)
- 11.00-13.00 Sveti Otac prima pojedinačno biskupe u audijenciju
- 13.00 Zajednička audijencija kod Svetog Oca
- 18.00 Misa u bazilici Svetog Pavla izvan zidina

Petak, 7. srpnja

- 9.30 Kongregacija za ustanove posvećenog života (Piazza Pio XII, 3)
- 11.00-13.00 Sveti Otac prima pojedinačno biskupe u audijenciju

Subota, 8. srpnja

- 7.30 Misa u bazilici Gospe Snježne - Santa Maria Maggiore (na oltaru Majke Božje)
- 9.30 Apostolska signatura (Piazza della Cancelleria, 1)
- 11.00 Papinsko vijeće za jedinstvo kršćana (Via dell 'Erba, 1)
- 12.15 Papinsko vijeće za sredstva društvene komunikacije (Vatikan – Palazzo S. Carlo)

Ponedjeljak, 10. srpnja

- 9.30 Papinsko vijeće za laike (Piazza S. Calisto, 16)
- 10.30 Papinsko vijeće «Justitia et pax» (Piazza S. Calisto, 16)
- 11.30 Papinsko vijeće za kulturu (Piazza S. Calisto, 16)

NAŠI POKOJNICI

DON EUGEN KONATIĆ

Sprovodnim obredom na Gradskom groblju u Zadru i misom zadušnicom u katedrali sv. Stošije, koju je predvodio nadbiskup Ivan Prenda, u utorak 27. lipnja, Zadarska nadbiskupija se oprostila od svog najstarijeg svećenika don Eugena (Đenija) Konatića. U posljednjem ispraćaju don Eugena, najstarijeg zadarskog svećenika, koji je preminuo u nedjelju 25. lipnja u 97. godini života i 71. godini svećeništva sudjelovalo je, uz rodbinu i župljane kojima je služio, brojno zadarsko svećenstvo i sestre milosrdnice koje su ga u zadnjim starosnim godinama brižno njegovale.

Mons. Prenda je ispratio don Eugena na Gradskom groblju mislima o starcu svećeniku, obdarenog dugim životom i svećeniku patniku, obilježenog Kristovim križem. Nadbiskup je govorio o Kristovom izabranju svećenika i njegovom poslanju u Crkvi, a određuje ga razvoj i pastoral otajstva Crkve. "Samo ređenje-posvećenje svećenika nije cilj samome sebi. Svećenik nije svećenik sebi za utjehu. On je za druge. Njegovo ministerijalno svećeništvo u tijesnoj je vezi prema krsnom svećeništvu vjernika. To poslanje očituje se u stvarnosti navještanjem Evanđelja, u proročkoj službi, slavljenju i dijeljenju sakramenata i pastirskom vođenju zajednica. Tim očima Crkve gledamo na pokojnog brata don Eugena" rekao je mons. Prenda, poželjevši da ga Veliki svećenik nagradi za sve darovano u Crkvi zadarskoj i uvede u svoje neprolazno zajedništvo. Nadbiskup je zahvalio Gospodinu za don Eugenovo svećeničko svjedočenje i brojna učinjena dobročinstva, rekavši da se taj izabrani pastir za Crkvu u hrvatskom narodu među nama trudio i među nama trpio za Crkvu i Krista.

Don Eugen je rođen u Velom Ižu 1910. g., a za svećenika je zaređen u Šibeniku 1935. g. Jedan je od 200 svećenika glagoljaša koji su potekli iz župe Veli Iž, a mladu misu 1935. služio je na otvorenom, jer župna otočka crkva nije mogla primiti 1800 ljudi koji su došli uveličati njegovo mladomisničko slavlje. Služio je u sljedećim župama zadarske nadbiskupije: Islam Latinski, Murvica, Zaton, Nevidane, sv. Šime u Zadru, Seline, Starigrad-Paklenica, Banj, Ždrelac, Dobropoljana i Ugljan. God. 1976. službovao je u Nadbiskupskom ordinarijatu. Umirovljeničke dane živio je u Svećeničkom domu u Zadru gdje je i preminuo. Od 1947. do 1951. bio je u zatvoru u Novoj Gradiški osuđen od komunističkog režima kao državni neprijatelj u montiranom procesu. Novčanu odštetu koju je dobio za robiju darovao je župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u rodnom Velom Ižu: za fasadu, novi kameni oltar, krstionicu i ambon. U ime njegove rodne župe od don Eugena se prigodnim riječima oprostio prof. Livio Marijan. Opisao ga je kao nepokolebljivog, vjernog, čvrstog i lucidnog čovjeka, sa smislom za humorom. Upitan jednom zašto su ga komunisti uhitili, odgovorio je: "Bio sam revolucionar, kao i svi Ižani. Oni s one, a ja s ove, Božje strane".

U ime 12 župa u kojima je služio, osobito župljana s otoka Pašmana, od don Eugena se oprostio prof. Ive Livljanić. Prof. Livljanić je govorio i kao član Hrvatskog društva političkih zatvorenika kojem je pripadao i don Eugen. "Bio je jedan od tisuća hrvatskih domoljuba koji su nedužni robijali jer nisu skrivali svoje nacionalne i vjerske osjećaje. Oprostio je svojim progoniteljima kao svećenik i čovjek duboko prožet vjerom" rekao je prof. Livljanić, opisujući don Eugena kao revnog svećenika, dostojanstvenog u ophođenju, čvrstih vjerskih, moralnih i domoljubnih načela. I Livljanić i Marijan su, poput mons. Prende, govorili o don Eugenu kao predanom pastoralnom radniku, postojanom u vjeri i svećeničkom pozivu te požrtvovnom darivatelju duhovne pomoći svima koje mu je Providnost stavila na životni put.

Pokop don Eugena Konatića na Gradskom groblju

DON FRANJO ŠIPUŠIĆ

Dana 10. lipnja 2006., u Velikoj Gorici, okrijepljen svetim sakramentima, u 76. godini života i 46. svećeništva, preminuo je umirovljeni svećenik Zadarske nadbiskupije don Franjo Šipušić.

Rođen je u Velikoj Gorici 11. kolovoza 1930., a zaređen za svećenika u Zagrebu 28. srpnja 1960. Bio je dugogodišnjim urednikom Glasnika Srca Isusova i Marijina. Službovao je kao župnik u Opatiji, zatim u Beogradu a od 1978. u Zadarskoj nadbiskupiji gdje je inkardiniran 1979. godine. Služio je u župama: 1978-1982. Sutomišćica-Poljana i Lukoran; od 1982. do 1996. Preko. Godine 1992. imenovan je dekanom Ugljanskog dekanata a 1996. razriješen župničke službe zbog liječenja. Posljednje godine života proveo u rodnoj Velikoj Gorici.

Na poseban način oprostio se od pokojnog svećenika o. Franjo Pšeničnjak DI, uime Družbe i Glasnika SIM, sa zahvalnošću se spominjući pokojnika koji je 32 godine proveo u Družbi Isusovoj, od kojih je deset bio urednik Glasnika. Glasnik je osnovan 1892. i neprekidno je izlazio do 1945., kad je mnogo toga bilo prekinuto, ukinuto, mnogo toga umrlo i nestalo. Tako je 1945. zašutio i Glasnik, kad su morali umuknuti svi mediji koji nisu bili režimski. Kad je g. 1962. započeo Drugi vatikanski opći sabor katoličke Crkve, tiho i oprezno počeli su nicati i novi crkveni listovi. Među njima je uskrnuo 1963. i Glasnik SIM. P. Šipušić je bio prvi urednik nakon 18-godišnje šutnje. Nakon deset uredničkih godina napisao je «Osvrt na jedno desetljeće» (GSIM 9,1973). Urednik je doživio i procvat Glasnika, i rast naklade, ali i prve krize i teškoće. Plod njegova desetgodišnjega rada u Glasniku jesu i dvije njegove tada zapažene knjige koje su mnogim svećenicima bile pri ruci za njihove propovijedi i vjerske pouke: Moja vjera (1974.) i Dekalog (1977.).

O. Mato Rusan DI posvjedočio je kako je vlč. Šipušić skoro svaki dan, već dulje vremena, telefonom razgovarao s njim, svojim kolegom i prijateljem. Po njegovu svjedočanstvu vlč. Franjo strpljivo je, smireno, duhovno i duhovito podnosio svoju tešku bolest. Posljednja knjiga koju je napustio čitati, zbog oslabljenog vida, bio je njegov svećenički časoslov. Spominjao je Franjo često misao iz Psalma (121, 2-3): «Neće zadrijemati on, čuvar tvoj. Ne, ne drijema i ne spava on, čuvar Izraelov.» Židovi su možda mislili da je Bog zaspao dok su oni bili u nevoljama, a onda je psalmist opominjao: «Ne spava Jahve»! Što li je imao pred očima pokojni Franjo Šipušić, kad je spominjao tu misao psalma?! Iza riječi psalma svakako zrači vjerničko pouzdanje i predanost u Božje ruke.

Sprovodne obrede i Misu zadušnicu predvodio je mons. Ivan Pređa, nadbiskup zadarski, u Župnoj crkvi Navještenja blažene Djevice Marije te na Gradskom groblju u Velikoj Gorici. Nadbiskup je u homiliji izrekao priznanje vrijednom i pobožnom svećeniku koji je svoju ljubav prema Bogu, Crkvi i narodu ugradio i u život Zadarske nadbiskupije koja mu ostaje zahvalna. Počivao u miru Božjem!

LJUBA KEVRIĆ

Ljuba Kevrić, uzorna supruga Mile i majka petero djece, od kojih je jedan i don Ivan Kevrić, svećenik naše Nadbiskupije, umrla je u nedjelju, 25. lipnja 2006. u 85. godini života u Visočanima. Rođena je u obitelji Dušević, 3. prosinca 1921. u župi Ljubač. Godine 1942. vjenčala se sa Milom Kevrić iz Visočana.

Bila je stup obitelji radeći s motikom i pligom, priskrbujući djeci potrebno za školovanje. Mlada misa njezina sina Ivana bila je jedan od najradosnijih trenutaka u njezinu životu i životu njena supruga Mile. Pratila ga je na njegovu putu u župama Povljana, Poličnik, gdje ju je zatekao i Domovinski rat, Turanj i Visočane. U tom razdoblju, služeći i prateći svoga sina svećenika, najviše je služila Crkvi. Svećenici koji su je susretali kad bi navraćali osjetili su njezinu ljubav, plemenitost i dobrotu. Uvijek ih je s radošću i osmijehom primala i pitala jesu li gladni, žedni, umorni i čime ih može počastiti. Voljela je svećenike i molila za njih. Posljednjih pet godina provela je u bolesničkom krevetu u obiteljskoj kući u Visočanima, noseći se s bolešću hrabro i s vjerom, okružena ljubavlju i brigom obitelji. I u tom vremenu, dok je god imala snage, krunica joj nije izlazila iz ruku ni molitva silazila s usta, okrijepljena sakramentima umirućih po molitvama svoga sina svećenika don Ivana Kevrića.

Sprovodnom obredu u ponedjeljak, 26. lipnja uz brojni puk nazočilo je i zadarsko svećenstvo i zadarski nadbiskup Ivan Prenda koji je služio i misu zadušnicu u župnoj crkvi sv. Ante u Visočanima, a don Šime Kevrić predvodio je sprovodni obred i održao oproštajno slovo. Počivala u miru Božjem!

PAŠKO FRKA-PETEŠIĆ

Dana 27. srpnja 2006. u župnom dvoru u Pagu, preminuo je Paško Frka-Petešić, otac našeg svećenika don Srećka Frka-Petešić, župnika Paga i kanonika Stolnog kaptola sv. Stošije. Rodio se 28. ožujka 1913. godine u Salima na Dugom otoku u obitelji Mate i Šante. Vjenčao se 1940. godine s Mladenkom rođ. Burin s kojom je imao je troje djece, od kojih se rodilo osmero unučadi i osmero praunučadi.

Kroz radni vijek radio je kao trgovac. Po odlasku u mirovinu, punih 40 godina zajedno sa suprugom Mladenkom, živio je sa sinom svećenikom na župama gdje je don Srećko služio: Veli Iž, Nin, Puntamika i Pag. Kroz svih svojih četrdeset godina svećeničke službe don Srećko je bio brižno okružen pažnjom svojih dragih roditelja koji su od samog početka njegove svećeničke službe svoje vlastite živote stavili u službu poslanja svoga sina u Crkvi Božjoj. Pratili su ga od župe do župe, s njime dijelili sve agonije netrpeljivosti tadašnjeg režima u odnosu prema svećenicima i Crkvi. Uz vođenje domaćinstva, složno su ili sami ili s malim brojem hrabrih popravljali oronule župne kuće i crkve. Posvuda su bili poštovani i skrovito živjeli. Tako je kroz četrdeset godina dom njihova sina svećenika bio dom i drugog sina i njegove brojne obitelji koja živi u Francuskoj kao i kćerine obitelji nastanjene u Zadru. Gospodin Paško Frka Petešić živio je skrovito i vedro, radino i vrlo razborito, bio je brižan otac obitelji i ugodan u druženju sa svakim čovjekom. Ostao je bistar i razuman do kraja.

Oproštajnu misu u ispunjenoj župnoj crkvi u Pagu predvodio je njegov sin i župnik don Srećko a propovijedao je don Antun Pećar, kapelan Benediktinki sv. Margarite u Pagu. Sprovod je održan u rodnim Salima, 29. srpnja 2006., gdje je sprovodne obrede predvodio nadbiskup Ivan Prenda zajedno s mons. Marijanom Oblakom, u nazočnosti brojnih svećenika i mještana. O pokojniku je prozborio i mladi paški svećenik don Dario Tičić. Počivao u miru Božjem!

IZ POVIJESTI NAŠIH ŽUPA

POSEDARJE

Luzarici mojoj Posedarje piva
 iz sveg srca svoga i pisma se čuje
 kako kršem, poljem, snažno odjekuje,
 i dušu nam rani, u nama je živa.
 /Petar Bodulić/

Posedarje je selo i mala luka na sjevernoj obali Novigradskog mora, leži zu cestu na utoku potoka Baštice u Novigradsko more, oko 25 km. sjeveroistočno od Zadra. Mjesto ima pješčane i sunčane plaže a pred sobom tri otočića. Stanovnici se bave zemljoradnjom, ribarstvom i turizmom. Mjesto je nadaleko poznato po proizvodnji izvrsnih pršuta.

Mjesto se prvi put spominje već 1194. god. u povelji ugarsko-hrvatskog kralja Andrije kojom potvrđuje darovnicu svoga oca Bele III. posjed hrvatskim knezovima od plemena Gusića, Spomenuti knezovi krbavski dobili su u 14. st. ime knezovi posedarski. Po njima je Posedarje u srednjem vijeku postalo veoma poznato naselje. Bilo je opkoljeno zidom i utvrđeno jakim kaštelom. U srednjem vijeku pripadalo je knezovima Posedarskim. (Fra Stanko Bačić, Franjevci u Zadarskoj nadbiskupiji, Šibenik, 1995. str. 35.).

Posedarje je poznato po svojim knezovima. Imali su velike posjede i nazivali se knezovima posedarskim. Krajem 18. st. ti su posjedi prešli u vlasništvo zadarske plemićke obitelji Benja jer se posljednja posedarska kneginja udala za Kuzmu Benju, načelnika zadarske općine. Knezovi posedarski bili su ugledna i moćna obitelj te odigrali važnu ulogu u doba tursko-mletačkih ratova u 17. st. Imali su u mjestu i jaku obrambenu kulu s posadom za obranu od Turaka s kojima su oko stotinu

godina (1570. – 1665.) više puta ratovali. U tim borbama starosjedioci su često teško stradali, bili zarobljeni ili bježali, ali nakon konačne pobjede opet se vraćali.

“Kako je tih godina bilo žalosno stanje posedarskog puka indirektno nam svjedoče sljedeća dva sačuvana podatka. Naime, dana 15. lipnja 1678. ninski je biskup došao u Posedarje i uputio se u novu crkvu koja je bila opasana zidovima ali nije imala krova. U Posedarju je tada bilo tako malo žitelja da su svi mogli stati u tu novu crkvu. Kako je nova crkva bila bez krova, biskup se vratio u staru koja je dosta manja gdje je nakon mise podijelio sakrament potvrde. Došavši ponovo 23. svibnja 1684. ustanovio je da crkva zbog siromaštva nije bila ni blagoslovljena ni posvećena. Odgodio je blagoslov crkve za sutrašnji dan, ali kako je crkva bila vrlo siromašna materijalnim dobrima i unutra potpuno prazna i bez ikakvog inventara, nemajući što blagosloviti odgodio je njezinu posvetu za drugu priliku. Međutim, u to je vrijeme posedarski puk i njegovi svećenici bio bogat siromaštvom i vjerom.” (Dr. Milko Brković, Posedarje /presjek kroz povijest/, Posedarje, 1995. str. 6.).

Godine 1995. od 6. do 12. kolovoza, u Posedarju je svečano proslavljen spomen imena Posedarje uz veliko sudjelovanje puka Božjega iz Zadra i okolice, kao i uz nazočnost mnogih uglednih ljudi iz

kulturnog i političkog života toga kraja. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je kardinal Franjo Kuharić uz zadarskog

nadbiskupa mons. M. Oblaka i koadjutora mons. Ivana Prende.

Posedarske crkve

1. Župna crkva Gospe od Ružarija jednobrodna je starija kamena građevina iz 14. st. (20 x 8 m). Trokutasta je zabata. Ima drveno pjevalište i tri kamena oltara. Nalazi se u središtu mjesta. Proširena je i barokizirana je 1700. godine kad ju je posvetio nadbiskup Priuli 18. lipnja. Proširena je 1821. a obnovljena 1893. god.

Za vrijeme Domovinskog rata 1991. crkva je bila oštećena projektilima neprijateljskih granata. Ima mramorni oltar s tabernakulom, dvostrukim stupovima i vrijednom oltarnom palom koja prikazuje kako Gospa daje krunicu sv. Dominiku. Na jednom pobočnom oltaru, posvećenu sv. Petru, stoji kip Gospe Žalosne, a na drugom kip Kraljice krunice. Ona se svečano slavi prve nedjelje listopada procesijom s Gospinom kipom kroz mjesto. Nad ulaznim vratima iznutra je kor. Sa strane na zidovima u nišama kipovi Srca Isusova i sv. Josipa. Četrnaest postaja križnoga puta.

Na pročelju ima ugrađen 25 metara visoki zvonik, višekatnog krova, kube, u obliku stošca, ispod kojega se ulazi u crkvu. Zvonik krasi dva velika zvona.

Veliko zvono ima promjera 97 cm. Natpis na zvonu: NA ČAST GOSPE RUŽARIJA ŽUPLJANI POSEDARJA. PRELIO KRIŽANEC MARKO, JUŠIĆI OPATIJA 1977. Ukrasi na zvonu: na gornjem rubu reljef vinove loze i grožđa, slika nema.

Malo zvono ima promjera 81 cm. Natpis na zvonu: OD GROMA I ZLA VREMENA, OSLOBODI NAS GOSPODINE. POSEDARJE. CRKOVINARSTVO SLOŽNO S VJERNIM PUKOM POD UPRAVOM PEROVIĆ DON MILOM G. 1957. Ime lijevaonice: SALIO B. LENARDIĆ GOD. 1957. Ukrasi na zvonu: Majka Božja s Djetetom, sv. Ante, gornji rub ukrašen vinovom lozom i grožđem.

2. Crkva Uznesenja Marijina, Velika Gospa, nalazi se nedaleko od morske obale u parku. U starome groblju. Građevina potječe iz 12. ili 13. st.

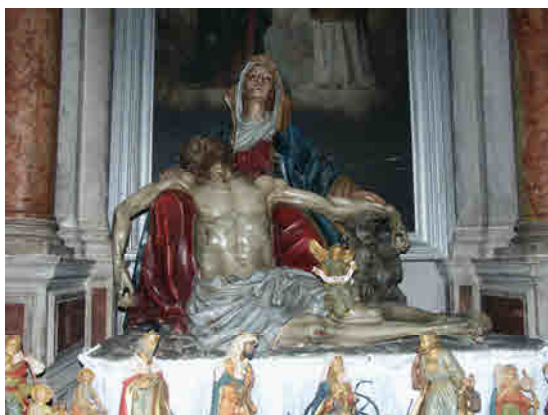
3. Crkva Duha Svetoga nalazi se na otočiću ispred Posedarja. Potječe iz 15. st. Iznad ulaznih vratiju nalazi se zidani zvonik – preslica za jedno zvono koje se čuva u crkvi. Postavlja se samo prigodom misnog slavlja, tj. samo na Duhovski ponedjeljak. Na zvonu nema ukrasa ni natpisa.

Posedarje na blagdan Duhova slavi dan općine. Blagdan Duhova se tradicionalno

obilježava procesijom brodicama do obližnjeg otočića na kojem se pored ranoromanične crkvice Duha Svetoga slavi sv. misa. Njoj prisustvuje veći broj hodočasnika iz čitave okolice. Crkvice Svetog Duha je obnovljena 1974. godine.

4. Crkva sv. Josipa radnika – iznad Posedarja. Izgradio ju je od drveta 2000. god. Vinko Kajmak. Na pročelju ima

omanji drveni zvonik u koji je smješteno novo zvono, teško 50 kg. Promjera 39 cm. Na zvonu je natpis: SVETI JOSIPE, MOLI ZA NAS! DONATORI: VINKO KAJMAK I IVE NEKIĆ. POSEDARJE BRISNICA. SALIO JOSIP TRŽEC, ZAGREB 2000. Uresi na zvonu: sklopljene ruke i hrvatski grb.

Kip Pieta u župnoj crkvi

Crkvice sv. Josipa radnika

Unutrašnjost sv. Josipa

Crkvica sv. Duha

Crkva Velike Gospe

Pavlini

U župu su 2003. god. stigli pavlini (OSPPE – Ordo Sancti Pauli Primii Eremiti – Red sv. Pavla prvog pustinjaka). Na misama s vjernicima predstavio je novog župnika u Posedarju i Podgradini 10. kolovoza o. Marijana Fundaka nadbiskup mons. Ivan Prenda. Pavlini su kat. muški red, zvan "bijeli fratri". U srednjem vijeku proširio se u Francuskoj, Mađarskoj i Hrvatskoj.

Najpoznatiji samostan imali su u Lepoglavi, 1400. god. Veoma su doprinijeli gospodarskom i kulturnom razvitku naše Hrvatske. U Lepoglavi su 1503. osnovali prvu latinsku gimnaziju, a 1674. god. i akademiju s pravom dodjeljivanja doktorata. Red je dokinuo u Hrvatskoj g. 1786. car Josip Drugi.

Broj pučanstva

Prema popisu žitelja iz 1527. Posedarje je brojilo 371 stanovnika. U selu 171, a na Puntima („di Possedaria“), koja se zove i „staro Posedarje“, bilo ih je 200. God. 1608. u Posedarju živi svega 200 čeljadi. God. 1605. i 1627. u tri skupine preselilo se iz zadarskog zaleđa u Liku 85 hrv. obitelji.

Iako protjerani iz zadarskog zaleđa za vrijeme kandijskog rata (1645. do 1669.) Turci su se više puta zalijetali u ove krajeve, rušili i pustošili sve odreda. Tako 1657. porušiše Posedarje i Vinjerac. Tada je izginulo i zarobljeno mnogo posedarskih žitelja. Povjesničar Mile Bogović, biskup, navodi da je 1692. god. u Posedarju bilo 210 katolika i 24 "šizmatika", tj. vjernici kršćani istočnog obreda, odnosno pravoslavni (a ne Srbi u etničkom smislu).

Kanonik Bianchi donosi da je u njegovo vrijeme (oko 1800.) Posedarje brojilo 729 duša (vjerojatno i s Podgradinom). Danas Posedarje broji preko 1300 svojih mještana.

U razdoblju poslije druge polovine 2. svj. rata naselje bilježi porast pučanstva. Broj stanovnika je porastao sa oko 1100 na 1355 stanovnika u 1991. godini. Tome dopriniješe položaj na moru, razvoj turizma i blizina grada. Posedarje je općinsko mjesto, nastanjeno isključivo hrvatskim pučanstvom. U mjestu radi osnovna škola za učenike od 1. do 8. razreda, poštanski ured, matični ured, župni ured, dom zdravlja – ambulanta, banka...

Unutrašnjost sv. Duha

Posedarska župna crkva

Glagoljaška baština

U župnoj crkvi na podnožju pozlaćene pikside glagoljski natpis: 1580. TO JEST TABRNAKUL FRATAR TRETOGA REDA SVETOGA IVANA U ZADRU. (v. Branko Fučić, Glagoljski natpisi, Zgb. 1952. str. 288.)

Drugi natpis nalazi se na nadvratniku portala župne crkve. Natpis je pisan hrvatskim jezikom latinicom, a godina u datumu arapskim brojkama i glagoljskim pismima: 1700.

U Posedarju se do danas očuvalo bogato starohrvatsko crkveno (glagolj^{sko}) pjevanje. Akademik Jerko Bezić

snimao je crkveno pjevanje u Posedarju u listopadu 1963. godine, na mjesnu feštu Gospu od Luzarija (misa, euharistijski blagoslov, pjevanje Časoslova, sporovda, napjevi kroz godinu te pučko pjevanje u kolu na mjesnom trgu). Snimci su pohranjeni fonoteci Instituta za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu (trake SC 8 i SC 12). Pjevanje se odlikuje snažnim i skladnim troglasjem (pjevanje «na bas»). Pjevači iz Posedarja predstavili su svoje stare glagoljaške napjeve javnosti na koncertu «Večer glagoljaške baštine» na Glazbenim večerima u sv. Donatu u srpnju 1996. godine.

Župnici Posedarja u 20. stoljeću

Don Hinko Brnetić, iz Silbe	1897. – 1906.
Don Šime Čudina, iz Benkovca	1906. – 1932.
Don Ivo Milić, iz Sali	1932. – 1938.
Don Filip Mimica, iz Rogoznice (Split)	1938. – 1960.
Don Milo Perović, iz Zadra (Arbanasi)	1960. – 1970.
Don Joso Kero, iz Bibinja	1970. – 1987.
Don Anđelko Buljat, iz Suhovara	1987. – 1996.
Don Pave Šindija, iz Bibinja	1996. – 1997.
Don Mijo Stijepić, iz Kraljeve Sutjeske (BiH)	1997. – 2003.
O. Mario Fundak, OSPPE	2003.

LUZARICE MOJA, VIRNI PUK TE VOLI,
RADUJE SE TEBI, S TOBOM ŽIVOT ŽIVI,
ON UZ TEBE VOLI I KAMENJAR SIVI,
VOLI I RVACKU, I ZA NJU SE MOLI

Petar Bodulić, Posedarje moje

Rozario Šutrin

IZ ŽIVOTA ZADARSKE CRKVE

HODOČAŠĆE "HRVATSKE KATOLIČKE UDRUGE MEDICINSKIH SESTARA I TEHNIČARA - ZADAR" U BOKU KOTORSKU

Skupina od 150 članova Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara-Zadar, predvođena voditeljicom s. Melhiorom Biošić, sudjelovala je od 26. do 28. svibnja na hodočašću čiji je središnji dio bio posjet Hrvatima u Kotoru, no na putu do 'Zaljeva svetaca' posjetili su i Dubrovnik. U svetištu Gospe od Milosrđa na Lapadu slavili su misu gdje ih je fra Ante Logarić potaknuo na ustrajnost u apostolatu i ohrabrio u vršenju poslanja u svijetu. Druženje uz agape kojeg su priredili domaćini nastavljeno je ispred samostana. Uz stručno vodstvo u Dubrovniku su razgledali brojne znamenitosti grada, između ostalih i crkvu i muzej 'Male braće'. Put prema Boki Kotorskoj pratilo je uzbuđenje i neizvjesnost prelaskom granice koja je vodila u sada neovisnu Crnu Goru, no sve je prošlo u najboljem redu. A i ne može biti drugačije kad je vjernička skupina bila molitvenog i vedrog raspoloženja. U Herceg Novom u crkvi sv. Jeronima pohodili su kapelu sv. Leopolda Mandića. Prolazeći Perast katoličko medicinsko bratstvo i sestrinstvo stiglo je u Kotor u kojem je nekad bilo 36 crkava. S. Dragica im je pokazala znamenitosti grada čija je gradonačelnica od prošle godine Hrvatica, što je ohrabrujuće tamošnjim Hrvatima. Starim ulicama s prepoznatljivim kamenim kućama ostavili su svoj raspjevani i molitveni trag. Zadivile su ih crkva sv. Marije gdje se nalaze ostaci bl. Ozane Kotorske i drevna katedrala sv. Tripuna u kojoj ih je dočekaio generalni vikar Kotorske biskupije don Antun Janjić. U katedrali, po starini na Mediteranu odmah iza splitske, čija je obnova trajala 20 godina, s Kotoranima su slavili misu, a vjerničko je zajedništvo bilo svjedočanstvo kako su jedno srce i jedna duša. Zadrani su razgledali i dragocjenu riznicu srebra i zlata, u kojoj se nalazi i statua, glava sv. Krševana, zaštitnika Grada Zadra. Vikar Janjić je najavio da će biti svečano prenesena u Zadar. Kotorski Hrvati zahvalili su Zadranima za podršku i izrazili potrebu za ohrabrenjem s obzirom na novonastalu situaciju u državi. Ispratili su ih sa suzama u očima i pozvali ih da ponovno dođu "ako ne s tri autobusa, kao taj put, barem s jednim".

16. OBLJETNICA NADBISKUPOVA BISKUPSKOG REĐENJA - IZAŠLA ZBIRKA NADBISKUPOVIH ESEJA

Na treću godišnjicu dolaska pape Ivana Pavla II. u Zadar u petak 9. lipnja zadarski nadbiskup Ivan Prenda proslavio je 16. obljetnicu svoga biskupskog ređenja. "Providonosno je da je Sveti Otac došao u pastirski pohod nadbiskupiji na dan mog biskupskog ređenja koje je bilo 9. lipnja 1990. g., u osvit nove hrvatske države i velikih povijesnih promjena. Ljudski i očima vjere gledano to je velik događaj, da se poklopi dan biskupskog posvećenja i dan Papinog posjeta nadbiskupiji. Zahvalan sam Bogu za taj ničim zaslužen dar. To je njegova milost" rekao je mons. Prenda. Dodao je da kad razmišlja o tome stoji kao čovjek pred otajstvom Crkve u koju je poslan, pred otajstvom Krista koji ga je izabrao na tu službu, ali i pred velikim zadacima i otajstvom onoga što je pozvan činiti u Crkvi kao pastir.

Ove je godine ujedno i deseta obljetnica preuzimanja njegove službe nadbiskupa ordinarija, koju je mons. Prenda preuzeo 2. veljače 1996. god. "U tih deset godina zbilo se mnogo toga što je tražilo velike i obnoviteljske napore. Upravo smo bili izašli iz rata, 1996. god., sa puno rana i ruševina, materijalnih i ljudskih. Bogu hvala, sa svećenicima i narodom mi smo na putu obnavljanja svoje nadbiskupije, materijalno i duhovno" rekao je nadbiskup Prenda.

Povodom obljetnice biskupskog ređenja mons. Prende, u nakladi Zadarske nadbiskupije izašla je zbirka nadbiskupovih eseja pod naslovom "Ljubiti Crkvu", što je ujedno njegovo biskupsko geslo i program njegova biskupskog služenja. Na 204. stranice džepnog formata knjiga sadrži Uvodnike mons. Prende objavljene u Vjesniku zadarske nadbiskupije s primarnom namjerom da ih daruje zadarskim svećenicima. "Ono što sam kroz deset godina pokušao govoriti sebi i svojim svećenicima skupljeno je sad u knjigu. Drago mi je da ću moći poslužiti riječima koje sam promišljao i izašle su iz napora i molitve pred Bogom, da bismo svi zajedno ostvarili zadaću koju nam je Bog povjerio. Nadam se da će i te misli poslužiti mojim svećenicima, da će im biti pomoć u njihovim pastoralnim naporima da ostvare ono što je Bog njima i meni zajedno povjerio" rekao je mons. Prenda.

Zbirku nadbiskupovih Uvodnika priredili su don Srećko Petrov ml. i Ines Grbić, a koncizni tekstovi obogaćeni su brojnim ilustracijama u boji, autora Mate Ljubičića, akademskog slikara. Ti duhovno pastoralni poticaji koje je nadbiskup Prenda upućivao dijecezanskom kleru zapravo su kronika desetogodišnjih zbivanja u nadbiskupiji, koje je mons. Prenda teološki i pastoralno, analitički i kritički promišljao u okviru sveopćih društvenih i prilika univerzalne Crkve. Tekstovi su slika cjelokupnog crkvenog i društvenog života u nadbiskupiji i domovini, prikaz poslanja Crkve koja je djelovala u okviru određenih političkih okolnosti u tranzicijskom i poratnom obnoviteljskom razdoblju Hrvatske. Uvodnici su objavljeni kronološkim slijedom kako su objavljivani u Vjesniku, službenom dvomjesečnom glasilu zadarske nadbiskupije, a svaka je godina označena svojim nazivom, kako je bilo pastoralno proglašena u nadbiskupiji: npr. 2002. Godina dekanata, 2003. Godina kateheze odraslih, 2004. Godina Svete Stošije-Godina obitelji, 2005. Godina euharistije-Godina mladih.

SUSRET NADBISKUPA I RATNE ŠKOLE BANA JOSIPA JELAČIĆA

Zadarski nadbiskup Ivan Prenda primio je u petak 9. lipnja u Salonu Nadbiskupskog doma u Zadru polaznike ratne škole Bana Josipa Jelačića iz Zagreba, najveće vojne škole u Hrvatskoj. Četrnaest vojnih diplomaca predvodio je general bojnik Jozo Miličević, zapovjednik ratne škole Ban Josip Jelačić. U ovom naraštaju školu pohađa 14 polaznika; 10 je časnika oružanih snaga RH, dvoje civila i dvoje časnika iz Makedonije i Njemačke. Prije obrane diplomske radnje, a ovogodišnja će se promocija održati 25. lipnja u Vukovaru, svake godine na kraju školovanja organizira se studijsko putovanje polaznika Škole Dalmacijom, od krajnjeg hrvatskog juga u Dubrovniku do Zadra.

Nadbiskup Prenda je upoznao goste s poviješću zadarske nadbiskupije i grada, a domaćin im je bio i u razgledavanju katedrale sv. Stošije, upoznajući ih i s njenom poviješću. Poklonio im je monografije o umjetničkoj baštini zadarske nadbiskupije i pastirskom pohodu pape Ivana Pavla II. u Zadar. S obzirom da su u Zadru boravili na treću godišnicu Papinog pohoda Zadru, general Miličević je rekao da je od Dubrovnika do Zadra bilo teško doći u neko mjesto, a da se njihov dolazak nije poklopio s obilježavanjem nekog događaja u hrvatskoj povijesti, što svjedoči o našem velikom bogatstvu. Polaznicima Škole u Biogradu i Zadru održano je nekoliko predavanja o ratnim događanjima u Zadru i zaleđu, Maslenici, a i inače su u Školi u sklopu nastavnog plana i programa obradili sva ratišta i događanja iz Domovinskog rata, i uz iskustva osobnog sudjelovanja. "Hrvatski je vojnik uvijek bio dionik časnih vrednota, na braniku doma, Domovine i obitelji" rekao je mons. Prenda polaznicima škole, poželjevši da i dalje nastave tu svijetlu tradiciju. Istaknuo je da iza svakog vojnika stoji i vlastita obitelj, te da bez njene podrške i razumijevanja i ne bi mogli ostvarivati ono što čine. Izrazio je priznanje Hrvatskoj vojsci, rekavši da je odigrala nezamjenjivu ulogu u izgradnji i obrani hrvatskog identiteta. Podsjetio je i na zanos devedesetih godina, kad su vlastitim životima pokazali spremnost boriti se za samostalnost države i što znači željeti biti gospodar svoga suvereniteta, posvjedočivši tako kako se zakon dobroga kali i da mora proći kroz vatru iskušenja.

NADBISKUP BLAGOSLOVIO NOVU ZGRADU BOLNICE
I SUSREO SE S PREMIJEROM SANADEROM

Zadarski nadbiskup Ivan Prenda blagoslovio je u petak 9. lipnja novu zgradu Opće bolnice Zadar, opremu i djelatnike u nazočnosti brojnih bolničkih djelatnika i ministara. Nakon dvogodišnjih radova, objekt u kojem se nalaze odjeli kirurgije, neokirurgije, hemodijalize, neurologije i psihijatrije, u vrijednosti 41 milijun kuna, izgrađen sredstvima Ministarstva zdravstva, Županije i Gard, svečano je otvorio hrvatski premijer Ivo Sanader u sklopu svog boravka u Zadru u kojem je u petak održana sjednica Hrvatske vlade. Premijer je izrazio zadovoljstvo otvaranjem nove zgrade bolnice i školske sportske dvorane u Pakoštanima, rekavši da su prosvjeta, znanje i zdravstvo aktivnosti na koje Vlada stavlja izniman naglasak. "Drago mi je da se to dogodilo upravo na dan kad je Papa bio u Zadru" izjavio je premijer Sanader, dodavši da je to sretno podudaranje jer "sigurno je da nam treba i njegov zagovor u nebu za rad Vlade, za prosperitet Zadra i Zadarske županije". Posljednji državnik koji je bio u službenom posjetu Ivanu Pavlu II. rekao je da nikad neće zaboraviti taj susret. "Ostao mi je duboko u srcu ne zato što sam bio posljednji svjetski državnik koji se s njim susreo, nego što sam vidio da papa i u toj bolesti, na kraju života, kaže "Kako moja voljena Hrvatska?". Vidjelo se iskreno prijateljstvo prema Hrvatskoj. A dirnuo me i ljudski, jer mi je na kraju razgovora taj sveti čovjek rekao "Molim vas, oprostite", kao da se ispričavao zato što nije imao glasa" rekao je premijer, dodavši da je Ivan Pavao II. veliki čovjek i svetac koji je pokazao svoju ljudskost.

Nadbiskup Prenda je zahvalio premijeru Sanaderu na izrečenim porukama podrške razvoju grada i regije. Priznajući da je taj suvremeni bolnički kompleks veliki uspjeh, premijer se osvrnuo i na nedavnu prošlost, jer smo nasljednici onih koji su suvremenu Hrvatsku stvarali u Domovinskom ratu. "U Domovinskom ratu diljem Hrvatske liječnici su odigrali iznimno veliku i važnu ulogu. Kao predsjednik Vlade želim zahvaliti svim liječnicima i osoblju koji su bili u službi u vrijeme rata, a Zadar je bio na prvoj crti bojišnice. Što je to značilo, pod

stalnom prijetnjom granata spašavati živote i davati logističku potporu koja je bila nužna da bismo uspjeli u obrani Hrvatske" rekao je premijer Sanader.

Ravnatelj bolnice dr. Zvonimir Vrančić, gradonačelnik dr. Živko Kolega i zadarski župan Ivo Grbić ukazali su na nedostatak subspecijalističkih i specijalističkih ambulanti zamolivši pomoć Vlade u izgradnji tog potrebnog kompleksa, te je premijer Sanader rekao da će na sjednici Vlade u Zadru biti donesena načelna odluka o potpori izgradnje projekta poliklinike.

MISNO SLAVLJE POVODOM TREĆE GODIŠNJICE DOLASKA PAPE IVANA PAVLA II. U ZADAR

Na treću obljetnicu pastirskog pohoda pape Ivana Pavla II. zadarskoj nadbiskupiji, u petak 9. lipnja, u zahvalnosti Bogu za dar tog velikog pastira Crkvi, zadarski nadbiskup Ivan Prenda predvodio je misno slavlje u katedrali sv. Stošije u Zadru. "Što više vremena prolazi od jedinstvenog susreta sa Svetim Ocem na Forumu, to sve dublje i snažnije doživljavamo značenje njegovih apostolskih napora za jačanje Crkve Kristove. Mi ne možemo zaboraviti njegov poseban odnos prema Crkvi u hrvatskom narodu i prema samom hrvatskom narodu" rekao je mons. Prenda u propovijedi, upitavši koliko će puta pokoljenja našeg naroda ponoviti njegove riječi "Hvala ti, ljubljene puče hrvatski. Zemljo Hrvatska, Bog te blagoslovio", koje je Ivan Pavao II. izrekao upravo u Zadru, a uputio cijeloj Hrvatskoj, na kraju svog stotog apostolskog putovanja.

U zahvalnosti Bogu za taj neponovljiv i neizmjerljiv duhovni događaj, nadbiskup je potaknuo vjernike da se zaustave pred značenjem velikog lika Ivana Pavla II. za suvremenu Crkvu. "On je svojoj Crkvi pomogao da shvati stvarnost otajstva svoga života. On će, oslanjajući se na Božju riječ, neumorno iznositi utemeljenost svijesti Crkve da ju je Isus poistovjetio sa samim sobom" rekao je mons. Prenda, podsjetivši na papine riječi, da ima onih koji pogrešno misle da Krist može biti odvojen od Crkve i da se cijeli život može posvetiti Kristu bez ikakve povezanosti s Crkvom. "Za Ivana Pavla II. izreka nekih kršćana Krist-da Crkva-ne nije

prihvatljiva zbog same stvarnosti koja se ne može dijeliti a da se ne izgubi istina o njoj. Crkva po Kristovoj volji čuva i prenosi njegovu Riječ i dijeli njegova otajstva. Krist je muž i spasitelj Crkve, njen Utemeljitelj i Glava. Krist i Crkva su jedna mistična osoba" podsjetio je na papine riječi nadbiskup Prenda.

Ivan Pavao II. nas je naučio kako se ljubi Crkva koja prenosi poruku objave čija je čuvarica, mjesto žive nazočnosti Boga među ljudima i mjesto očitovanja otkupljenja. "Ivan Pavao II. je ljubio Crkvu do bola, čemu smo svi bili svjedoci u danima i na vrhuncu njegove patnje. Ostat će za sve neizbrisiv prizor njegove ljubavi kojom je zagrljio Križ u vlastitoj sobi jer više nije mogao govoriti ni hodati. Cijeli život je darivao živoj Kristovoj zajednici svoje goleme energije, a na kraju svoju veliku patnju. Proročanski je govorio kad je izrekao u ranim godinama svog pontifikata: 'Ljubav je drugo ime križa'" rekao je mons. Prenda. Nadbiskup je istaknuo da je Ivan Pavao II. naučio Crkvu kako treba gledati na autoritet rimskog biskupa kao Petrova nasljednika, citirajući ga da pastoralno djelovanje svih, a osobito kolegijalno djelovanje cijelog episkopata postize svoje jedinstvo kroz 'zadaću Petra', rimskog biskupa koji je temelj jedinstva i zajedništva. Autoritet koji mu je povjeren treba provoditi u duhu skromnog služenja i s ciljem da osigura jedinstvo, te ne smije svojim vlastitim ciljevima podvrgavati ono što je primio od Krista i Crkve. "Ivan Pavao II. nas je oduševljavao da prihvatimo život u Crkvi i za Crkvu bez pridržaja, jer je sam to činio. Njegovo geslo 'Sav tvoj, Marijo' sadržavao je cijelo njegovo biće i predanje" poručio je nadbiskup, dodavši da je zato mogao snažno pozivati sve u Crkvi da ga slijede: biskupe da služe bez lažne poniznosti, svećenike da prihvate značenje i svjedočku snagu celibata, laike da budu aktivni, živi i odgovorni dio Crkve, kako bi svijet upoznao Krista i bio preporođen po njihovu zalaganju. Žene je poticao da porade na promicanju onog što im je svojstveno, da ne prihvaćaju ono što se suprotstavlja njihovom dostojanstvu žene, majke, odgojiteljice, posvećene osobe. Članove posvećenog života hrabrio je da budu autentični znak Kraljevstva Božjeg živeći zavjete siromaštva, čistoće i poslušnosti, a mlade da budu glasnici zore nove nade za umornu civilizaciju u duhovnom ili obiteljskom pozivu. "Tako će Ivan Pavao II., veliki pastir Crkve, biti ne samo u našem sjećanju, nego na našem putu kršćanskog života, uklopljenog u trajne napore da se ostvari civilizacija ljubavi. Crkva zadarska drži njegov program svojim programom za 21. st." zaključio je mons. Prenda u propovijedi.

Mladi župe Srca Isusova, Zadar-Voštarnica

**TREĆA GODIŠNJICA PAPINOG DOLASKA U ZADAR OBILJEŽENA KONCERTOM
DUHOVNE GLAZBE**

Brojni mladi i vjernici svih uzrasta, obitelji s malenom djecom i stariji, okupili su se u petak 9. lipnja u društvenom prostoru 'Arsenal' u Zadru gdje su se prigodnim glazbenim programom prisjetili treće godišnjice dolaska pape Ivana Pavla II. u Zadar. Koncert duhovne glazbe održala je skupina 'Fides' iz Zagreb, a sudjelovali su i zborovi mladih iz župa Srce Isusovo iz Zadra i Bibinja. Susret s papom na Forumu evociran je i filmom na velikom video zidu koji je prikazivao upečatljive scene događanja u pripremi za papin dolazak te dojmljivo i snažno zajedništvo na samoj molitvi Slavlja šestog časa na Forumu koju je predvodio papa.

Nadbiskup Prenda pozdravio je brojne nazočne, prisjetivši se svojih susreta sa Svetim Ocem u Rimu, kad je u njemu uvijek bila želja da papa posjeti Zadar, a ne da ga vidi samo na zemljopisnoj karti. Kad je trebao treći put doći u Hrvatsku već je bio iscrpljen bolešću i dolazak u Zadar je bio upitan, no bio je dosljedan sebi i rekao je: "Idem u Hrvatsku. Idem i u Zadar". To je bila njegova osobna odluka, rekao je nadbiskup Prenda, podsjetivši s koliko je napora bio u Hrvatskoj i Zadru. "Ali u papi i njegovim suradnicima bilo je i puno radosti, odnijeli su predivne dojmove naše odanosti, vjernosti i oduševljenja originalnim i izvanrednim susretom na Forumu" rekao je mons. Prenda.

Djevojka iz zbora mladih iz župe Srca Isusova predala je nadbiskupu buket cvijeća čestitajući mu 16. obljetnicu biskupskog posvećenja. Nadbiskup je svoje obraćanje brojnim posjetiteljima, radosnima u prisjećanju na Ivana Pavla II., u zahvalnosti Bogu i Svetom Ocu, zaključio riječima: "Sjetite me se da budem neprestano dobar pastir. Da se trudim ljubiti Crkvu kao što ju je ljubio Ivan Pavao II. Da znam komunicirati s mladima kao što je on komunicirao, da se ne bojim žrtava ni križa kao što je on to činio, jednom riječju - da ga slijedim. To mi je najveća želja".

BLAGDAN SV. ANTUNA PADOVANSKOG

Blagdan sv. Antuna Padovanskog u utorak 13. lipnja svečano je proslavljen u istoimenoj župi na Smiljevcu u Zadru. Svečano večernje euharistijsko slavlje na trgu sv. Ante ispred crkve, u zajedništvu s brojnim svećenicima i pred mnoštvom vjernika predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda. Tragom proglašene Godine duhovnih zvanja-Godine ministranata u zadarskoj nadbiskupiji, mons. Prenda je u propovijedi govorio o stvarnosti posvećenog života, potrebi da je prihvatimo s velikom zahvalnošću Bogu koji ljubi svoju Crkvu i neprestano u njoj podiže one koji su njegovi svjedoci, suradnici u Evanđelju i idu pred njom kao znak Isusa Krista u vodstvu Božjeg naroda. "Potrebno je istaknuti i nositi u svijesti Crkve da je Gospodin onaj koji joj dariva svećenike i redovnike. To je oduvijek činio, čini i danas i ubuće će" poručio je nadbiskup Prenda, dodavši da Gospodin unosi u Crkvu različite službe koje vode zajednicu, nose darove Božjem narodu, dijele mu otajstva i darove života. Crkva je živ organizam koji je primjetan 'grad na gori' i postaje magnet koji privlači ljude k sebi, rekao je.

"Tu stvarnost je učinio Bog sv. Anti. Stavio je u njegovo srce veliku želju da otkrije kako je Crkvi potrebno onih koji će svijetu otkriti Evanđelje, vidjeti u njemu put posvećenja ljudskog života i svjedočiti ga radikalnim življenjem. Zato je, osim u svećeništvu, htio biti i redovnik živeći zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti" rekao je nadbiskup, potaknuvši na razmišljanje što je sve Bog učinio sv. Anti u 33 godine njegova života. "Stavio je u njegovo srce ljubav prema čovjeku. Sv. Ante je vidio oko sebe ugrožene i jako se zalagao za potrebe čovjeka. Zato su njegove propovijedi privlačile ljude. Bile su grmljavina koja je osuđivala nepravde u društvu, zalagao se za siromahe i poticao na osjećaj ljudske solidarnosti" istaknuo je mons. Prenda, dodavši da je sv. Ante imao istančani osjećaj za probleme svijeta i čovjeka.

On je velika osoba Crkve, bio je izabran od Boga i slušao je taj glas. Gospodin mu je dao razumijeti što mu je činiti. Bio je čovjek Božjeg zahvata, Bog je ušao u njegov život za druge ljude.

"Sv. Antun nas i danas sve pita tko će pomoći ugroženima i Crkvi da se obnovi. I mi, ljudi ovog vremena, pozvani smo čuti taj glas i reći 'Evo, pošalji me ako ti to hoćeš'" rekao je nadbiskup Prenda, dodavši da je obitelj pozvana reći 'Hvala' što može sudjelovati u rastu onih koje Bog poziva. Mons. Prenda je zazvao zagovor sv. Ante da zagovara da pastiri i redovnici budu vrijedni svjedoci, da obitelji budu otvorene za duhovna zvanja a mladi spremni odazvati se Gospodinu za put kojeg Bog stavlja pred njih. Poželio je da nas Bog blagoslovi novim zvanjima i da to bude plod blagdanskoj slavlja sv. Antuna.

DAN ŠKOLE NA BLAGDAN SV. ANTE

Blagdan sv. Ante svečano je proslavljen u utorak 13. lipnja na otočiću Školjić kod Ugljana, kamo tradicionalno hodočaste brojni ugljanski vjernici. Na taj su blagdan osnovci otoka Ugljana misnim slavljem obilježili i svoj Dan škole. Drugu godinu zaredom franjevci trećoredeci na Školjiću domaćini su stotinama djece koji blagdan sv. Ante i Dan škole slave u zajedništvu s roditeljima, nastavnicima i odgojiteljima. U samostanskoj crkvi sv. Pavla misno slavlje predvodio je generalni vikar zadarske nadbiskupije mons. Ivan Mustać.

Na Ugljanu je duga tradicija štovanja sveca svega svijeta, no od prošle godine blagdan sv. Ante povezan je i sa školom. Pedagog OŠ "Valentin Klarin" iz Preka prof. Miljenko Lovrić kaže da su vodstvo škole i većina nastavnika vjernici, te da tu inicijativu nije teško organizirati, lijepo se nadopunjuje, prirodna su simbioza i prava sreća za otočku sredinu. Uz blagoslov, djeci, među kojima je bilo i brojnih predškolske dobi, upućeno je više poruka.

Mons. Mustać ih je potaknuo da vrednuju ono što im je davano tijekom školske godine. I zahtjevi i ukori su izraz odgajateljskog nastojanja u ljubavi, kako bi se obogatili znanjem i spremno pošli u život. Vikar je pozvao na nasljedovanje sv. Ante koji je bio ponizan i predan Bogu. Djeca su pozvana da zahvale Bogu na protekloj školskoj godini i potaknuta su kako provesti ljeto, da se duhovno i intelektualno obogate. Potaknuo je odrasle na još veće zalaganje u odgoju i obrazovanju te trud u navještaju Evanđelja, baš poput sv. Antuna. Nije uobičajeno da se Dan jedne školske ustanove proslavi u takvom duhovnom okruženju. No, don Mario Soljačić, župnik Preka i dekan Ugljanskog dekanata, rekao je da je "uvijek dobro s Gospodinom". Svi su se rado odazvali, iz centralne i područnih otočnih škola. Don Mario smatra da je to svima duhovni poticaj da budu još više Božji. "Pokazali smo da možemo puno toga zajedno napraviti: Crkva i odgojno obrazovna ustanova, općina se angažirala, mnogi dobročinitelji i sponzori. Sve smo to učinili zbog naše djece i gospodina Boga" rekao je don Mario Soljačić.

Školski autobusni prijevoznici, brodari koji su lađama spremno prevozili djecu od Preka do otočica Školjica, priprema zakuske od strane roditelja - svi su animirani u proslavi blagdana sv. Ante i Dana škole. "Tu neobičajenost nastojimo pretvoriti u nešto lijepo, sadržajno i svima nama korisno" rekla je prof. Marija Šoša, ravnateljica prečke škole, poželjevši da taj pedagoški trokut bude jedinstven i da dijete bude cjelovita osoba: da u sebi ima duhovne i svjetovne kvalitete, te da jedne s drugima daju cjelovitog, poštenog, vrijednog i dobrog čovjeka.

26. DAN REDOVNICA ZADARSKE NADBI SKUPIJE

Tradicionalni godišnji, 26. po redu Dan redovnica zadarske nadbiskupije, održan je u srijedu 14. lipnja u župi sv. Jurja u Starigradu Paklenici. Zadarski nadbiskup Ivan Prenda predvodio je svečano misno slavlje u župnoj crkvi u Starigradu u zajedništvu s domaćinom, župnikom Ivanom Borićem. Nakon mise redovnice su posjetile pećinu na ulazu u Nacionalni park 'Paklenica', a posjetile su i župu Seline. Prigodnom rječju na kraju mise redovnice su pozdravili i Krste Ramić, načelnik općine Starigrad-Paklenica i Pave Vulić, ravnatelj OŠ u Starigradu.

Podvelebitski kraj bio je obogaćen pohodom šezdesetak redovnica, a generacijska raznolikost i bogatstvo karizmi uz more i u parku Paklenica privlačila je pažnju puka zajedništvom u redovničkim odijelima. Upravo ih je u tom svjedočanstvu ohrabrio nadbiskup Prenda, rekavši da je ozbiljna napast i kušnja da se i u Crkvi počelo bježati od uloge znaka. Danas su postale normalne tetovaže i rogovi na glavi. Postoji otklon od obilježnosti koja upućuje na pripadnost posvećenom putu, rekao je. Tu se mora priznati redovnicama da nam drže lice Crkve, istaknuo je nadbiskup, potaknuvši ih da ostanu hrabre i da se ne posvjetovnjače. "Zato je za nas jako važno da budemo svjedoci i vanjskim znakom kojeg nosimo. Moram priznati da ste u tom pogledu vjernije od nas drugih klerika u Crkvi. Naše su redovnice znak Kristove prisutnosti u Crkvi i svijetu. Zato je jako važno da podržite nas i mi vas da podržimo. Da budete pravi znak Kristov, da tako izazivate ljude i da ih podsjećate da ima i druga stvarnost" rekao je mons. Prenda, istaknuvši da se mladi vole radikalno opredjeljivati.

Nadbiskup je citirao Ivana Pavla II. da posvećeni život stoji u srcu same Crkve i odlučujući je element njenog poslanja, jer izražava usmjerenost Crkve-zaručnice prema jedinstvu sa Zaručnikom. Gospodin i danas očekuje od svojih koji su ga otkrili da tu radost otkrivaju drugima i dovode do Isusa. To zovemo pastoralom zvanja pod kojim se često misli na organizacijsku strukturu, rekao je nadbiskup. No, "onaj tko nosi iskustvo iz života s Isusom najbolji je pastoralac zvanja.

Iskustvo s Isusom je govor i poziv i postaje neodoljivo" poručio je nadbiskup, pritom upozorivši: "Samostani su dobro uređeni. Sve je novo, dosegnut je visok, moderan način života. U sobama se nalaze telefoni, tranzistori, kompjuteri. Kažu: mladi sve to imaju kod kuće. To je njihov standard. Čak je i molitva prisutna u brizi za nova zvanja. Međutim, događa se suprotno. Ne dolazi nitko. Ne žele djevojke u takvo ozračje. Traže jednostavnost i skromnost, slobodu duha. Ne žele da u samostanu bude kao i posvuda: galama, zauzetost stvarima ovog svijeta, premalo ozračja uronjenosti u Božje interese, možda i nagnuće za poznatošću, taštom slavom. Ne žele mladi da im se kuća pretvara u trg s gradskim temama" rekao je nadbiskup Prenda, dodavši da mladi imaju razvijenu osjetljivost za vjernost Isusu od strane posvećenih osoba.

Nadbiskup je govorio i o važnosti svjedočenja zajedništva, rekavši da su ljudi ohrabreni kad postoji zajedničko svjedočenje na misama, procesijama, skupovima, hodočašćima. Tako kršćanstvo ima i svoju društvenu dimenziju. "Gospodin ne povlači nikad svoju riječ i vjernost. To nam je dovoljno za sigurnost i radost na putu posvećenog života" zaključio je mons. Prenda u propovijedi, ohrabrivši redovnice da nisu same na putu. Gospodin ih je htio kao svoj znak, prijatelje i sredstvo svog dolaska k ljudima.

SVETKOVINA TIJELOVA

Zadarski nadbiskup Ivan Prenda predvodio je na svetkovinu Tijelova u četvrtak 15. lipnja svečano euharistijsko slavlje u katedrali sv. Stošije u Zadru. Nakon mise tisuće vjernika iz svih zadarskih župa, u pratnji brojnog svećenstva, sudjelovalo je u euharistijskoj procesiji ulicama grada do crkve sv. Šime, gdje je nadbiskup udijelio blagoslov s Presvetim oltarskim

sakramentom. Zborom, koji je za ovu prigodu bio sastavljen od zborova svih gradskih župa (ukupno oko 240 pjevača), ravnao je g. Žan Morović.

"Blagdan Kristova tijela i krvi vodi nas u dvoranu Posljednje večere, događaj koji je promijenio svijet, dao život čovjeku i rodio Crkvu. Događaj kojim je Krist sebe darovao Crkvi i svijetu neprestano je izvor života svijeta i Crkve. Euharistija izgrađuje Crkvu. Put naše duhovne izgradnje i život u Bogu dobivaju snagu iz euharistije. Budimo Crkva euharistije i Crkva koja živi iz euharistije, da bi živjela svoju vjeru" poručio je mons. Prenda, ukazujući i na učiteljski dokument 'Crkva iz euharistije' pape Ivana Pavla II. Pozvao je da oživimo svijest o tom otajstvu i da dublje uđemo u život iz tog otajstva.

Nadbiskup je rekao da je pashalna žrtva, uspomena izlaska iz ropstva bila slika koja je imala učinak jer je Bog htio po svojoj staroj žrtvi oslobađati narod od ropstva grijeha i dovesti ga u Obećanu zemlju. "Krist je nova žrtva i novo janje, koje je svoju krv prolilo da imamo život. Posljednja večera i otajstvo križa na Kalvariji jedna su cjelina. Tom žrtvom stvoren je novi savez Boga i čovjeka. Bog ide za čovjekom, traži ga i želi biti na njegovom putu. Krist je htio biti s nama u svim ljudskim prilikama, biti, postati i ostati kruh našeg života" istaknuo je nadbiskup Prenda, dodavši da zato i možemo reći da od i iz euharistije žive biskupi, svećenici, redovnici, posvećeni laici, mladi i svi kršćanici. "Od euharistije osobito živi kršćanska obitelj. Živa prisutnost Kristova koju primamo pod prilikama kruha i vina hrani bračnu milost i omogućuje da napredujemo u bračnoj svetosti. Pristupajte tom izvoru jedinstva i ljubavi" poručio je nadbiskup brojnim roditeljima koji su s djecom svih uzrasta, a brojna su bila odjevena u bijele prvopričesničke haljine, sasvim ispunila katedralu i trg ispred nje, noseći košarice sa cvijećem kojeg su prosipali za vrijeme procesije.

BLAGOSLOVLJEN NOVI PROSTOR KNJIŽARE "VERBUM"

Zadarski nadbiskup Ivan Pređa blagoslovio je u petak 16. lipnja novi prostor "Nadbiskupske knjižare Verbum" u Zadru, osoblje i sve koji će knjižaru pohoditi, u nazočnosti direktora i glavnog urednika 'Verbuma' Mire Radalja i Petra Balte, svećenstva i zainteresirane javnosti. Tim povodom večeras će se u dvorani sjemeništa 'Zmajević' u Zadru održati promocija knjige 'Sunce' Ivana Aralice.

Nakon trogodišnjeg djelovanja u prostoru kod crkve sv. Šime, rad "Verbuma" i potrebe Nadbiskupije i Grada za duhovnom literaturom nadrasle su veličinu dosadašnjeg prostora. Mjesto susreta Zadrana i ljubitelja duhovne knjige od sada se nalazi na novoj lokaciji, u neposrednoj blizini Nadbiskupskog ordinarijata u Bijankinijevoj ulici. Mr. Petar Balta je rekao da su iskoristili ukazanu mogućnost da se knjižara preseli u veći prostor zbog interesa Zadrana za religijsku knjigu, te je potreba za većom knjižarom evidentna već duže vremena. Izrazio je uvjerenje da će to biti susretište svih ljubitelja knjige. Direktor Radalj je zahvalio zadarskoj nadbiskupiji na uspješnoj suradnji i pomoći da se Knjižara preseli u nove prostorije.

"Siguran sam da će taj prostor poslužiti još plodnijem radu i prisutnosti Verbuma u nadbiskupiji" rekao je mons. Pređa, smatrajući rad knjižare dobrim služenjem Crkvi, zadovoljan činjenicom da su rad "Verbuma" i potrebe Zadrana nadišle dosadašnji prostor. Izrazio je radost zbog raznolikosti izdanja i njihove djelatnosti koja je posredovanjem knjige, po kojoj govori Bog, promocija i sakralnih predmeta snažan doprinos životu mjesne Crkve. "Verbum znači riječ i spada da se taj prostor nalazi na mjestu gdje su nekad bili Kaptolska škola, glagoljaško i bogoslovno sjemenište, a sad su Klasična gimnazija Ivana Pavla II. i dva i pol stoljeća djelatno Nadbiskupsko sjemenište Zmajević. Tu se nalaze Ordinarijat i katedrala sv. Stošije" istaknuo je nadbiskup Pređa, smatrajući primjerenim da se knjižara "Verbum" nalazi u krugu duhovnog i upraviteljskog središta zadarske nadbiskupije.

PROMOCIJA ROMANA "SUNCE"

"Sunce", autobiografski roman kršćanskog nadahnuća književnika Ivana Aralice u izdanju "Verbuma" predstavljen je u petak 16. lipnja u dvorani Nadbiskupskog sjemeništa 'Zmajević' u Zadru. O knjizi su govorili direktor i glavni urednik Verbuma Miro Radalj i Petar Balta, a osvrt na stvaralaštvo i osobu Ivana Aralice izložio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda. "O djetetu Dalmatinske zagore, zadarskom profesoru i hrvatskom akademiku, jednom od najplodnijih hrvatskih književnika, nije moguće izreći zaokružen sud. On neprestano stvara i u svojoj 76. godini. Ono što može i želi biti doprinos predstavljanju najnovijeg romana 'Sunce' jest riječ suvremenika i prijatelja koji, bez lažne skromnosti, može reći da poznaje egzistencijalno duhovno izvorište, odrednice i pozadinu autorova stvaralaštva" rekao je mons. Prenda. Smatra da se u Araličinom razgranatom stvaralaštvu mogu prepoznati temeljne i neupitne vrednote od kojih i s kojima autor živi: obitelj, kršćanstvo (vjera) te domovina (društvo). "Obitelj je korijen, rasadište i škola života, ljudskosti i mudrosti koja se nosi sa sobom jednako u dalmatinskom kršu, vrevi velegrada, ispod svodova Akademijina zdanja ili bilo gdje na raskrižjima svjetova. Dokaz tome je i roman Sunce" rekao je mons. Prenda, dodavši da je pisan manirom istinskog pisca katoličke provenijencije.

"Domovina je više od zavičaja, zemljopisnih reljefa i prostornih dimenzija. U djelima Ivana Aralice to je hrvatska zemlja i dom, vjera koju je prihvatila iz izvora zapadnog kršćanstva. To je i kultura stvarana u vrijeme i nevrijeme povijesnih mijena, jezik hrvatski. To je tradicija koja je bitna koliko i dom jer i ona znači identitet hrvatskog naroda. Domovina su patnje i nade, nedjeljivo i nepresušno nazočne u biću naroda" rekao je mons. Prenda, dodavši da je tako čitao brojne oglede angažiranog građanina, pisca Aralice u godinu stvaranja samostalne i suvremene Hrvatske. "Tako sam u nekim prigodama u njegovu domu u Zadru shvaćao njegovo nadahnuće da svoj um, pero i iskustvo patnje i nade ugradi u ponovno rađanje Domovine" rekao je nadbiskup Prenda, zaključujući da je romanom 'Sunce' Ivan Aralice otvorio pogled na vrednotu od koje je puno u životu primio i kojoj s velikim nadahnućem želi uzvratiti, obogaćujući tako i buduće naraštaje "pod suncem Božjim i nebom hrvatskim".

GODIŠNJI SUSRET MINISTRANATA ZADARSKE NADBISKUPIJE

Godišnji i središnji susret ministranata zadarske nadbiskupije održan je u subotu 17. lipnja u svetištu sv. Nedjeljice u Vrani, mjestu bogate duhovne i kulturne prošlosti, a okupio je oko 600 ministranata iz svih dekanata nadbiskupije. Cjelodnevni duhovno-rekreativni susret organiziralo je nadbiskupijsko Povjerenstvo za pastoral duhovnih zvanja pod vodstvom don Zdenka Dundovića i vrhunac je pastoralnih inicijativa u radu s ministrantima u Godini duhovnih zvanja-Godini ministranata proglašenoj ove godine u nadbiskupiji.

Susret dječaka odjevenih u bijela ministrantska odijela i svih odreda u tenisicama, pripremljenih za poslijepodnevnu igru nogometa, održan je u neposrednoj blizini Vranskog jezera i masliniku svetišta sv. Nedjeljice, a započeo je svečanim misnim slavljem kojeg je za vanjskim oltarom u svetištu u zajedništvu s četrdesetak svećenika i vranskim župnikom don Šimunom Šindija predvodio zadarski nadbiskup Ivan Prenda. U propovijedi je malim službenicima oltara mons. Prenda poručio: "Služite Isusu a pomažite svećenicima u slavlju najvećeg otajstva naše vjere. Iz toga raste vaš ponos da možete doprinijeti da misa bude svečana i uredna. Budite ustrajni uz svoje svećenike i u zajedništvu s njima. Rastite u prijateljstvu s Isusom, da možete sazrijevati i biti jaki, pokazati se vrijednima u kući i na ulici. Vaša vjera raste u vama služenjem kraj oltara". Nadbiskup ih je pozvao na vjerno pohađanje ministrantskih susreta, da dublje ulaze u svoju službu i smisao onoga što rade, jer tako rastu u zajedništvu. Proglašenom Godinom ministranata htjela se produbiti svijest o tome da su važne osobe u župnom životu. Trebaju smatrati čašću da su prvi svećenikovi suradnici oko

oltara. Taj dar im dolazi od Gospodina, što je pokazalo i biblijsko čitanje, u kojem je Isus poslao svoje učenike da pripreme pashalnu večeru, rekao je nadbiskup Prenda. Vidio je u njima one koji mu mogu pomoći da se večera pripremi i proslavi. Od tog događaja u dvorani posljednje večere Isus traži našu suradnju u Crkvi, istaknuo je, dodavši da ministranti pomažu da se na doličan, uredan, lijep, svečan i radostan način pripremi i slavi obnavljanje pashalne večere i Isusove žrtve na križu na misama u crkvama.

Nadbiskup je zamolio Gospodina da nas blagoslovi novim zvanjima i poželio ministrantima da ih taj dan obogati i bude im novi poticaj. "Ministranti su pozvani rasti u vjeri i spoznaji onoga što Bog traži od njih, da osluškuju što im Isus želi reći na njihovom putu, da ga slijede. Onaj tko to osjeti neka bude hrabar. Nemojte se bojati" poručio je mons. Prenda, poželjevši da se u Godini ministranata učvrsti ono što imamo, poraste ono što nemamo, da nastanu organizirani zborovi ministranata tamo gdje ih nema. O putu svog poziva ministrantima je svjedočio Damir Šehić, biogradski sjemeništarc 'Zmajevića', a misno slavlje pjevanjem je uzveličao VIS 'Magnificat' iz Bibinja pod vodstvom Ivice Kere.

Nakon mise održano je 15 zanimljivih prigodnih igara pod vodstvom župnih animatora, koje su ministrante dovele u niz neobičnih situacija potrebnih fizičke spremnosti i mudrog snalaženja. Sudionicima i odraslim promatračima niz zabavnih i smiješnih trenutaka darovale su sljedeće igre: stolni tenis, badminton, skok u dalj, potezanje užadi, hodanje po ciglama, rušenje čunjeva s lopticom, nošenje jaja na žlici, kariola, trčanje na 50 m, jedenje jabuke na koncu, ubacivanje lopte u kantu, trčanje zavezanih nogu, skakanje u vreći.

Održan je i nogometni turnir u kojem je sudjelovalo dvanaest ekipa po dekanatima: Zemunik, Sali, Obrovac, Zadar-Zapad, Biograd, Preko, Pašman, Benkovac, Zadar-Istok, Pag, Nin i Ražanac. U finalu su igrali Obrovac i Pag, a pobjednik turnira je Obrovac, koji je pobijedio Pag rezultatom 2:0. Obrovac u tri utakmice nije dobio nitijedan, a dao je devet golova. Od toga je šest postigao Jure Karamarko, proglašen i najboljim strijelcem turnira. Pobjedničke

pehare uručio je nadbiskup Prenda. Nogometnu utakmicu odigrale i ekipe mlađih i starijih svećenika. Iako je kapetan starijih, generalni vikar nadbiskupije mons. Ivan Mustać svoju ekipu nazvao 'oldtimeri', a na голу mlađih bio je golman hrvatske nogometne reprezentacije svećenika don Marinko Jelečević, stariji su svećenici pobijedili mlađe rezultatom 2:1.

Vranski susret radosti, duhovne i tjelesne okrepe i rekreacije bio je ohrabrenje i svećenicima. Uprkos zahtjevnom radu s mladima, među njima i s ministrantima, svjesni su da je rad s ljudima rad 'na duge staze', te se u svojoj službi ipak osvjedoče da njihov pastoralni trud i sisanje u odgajanju za vjeru nisu uzaludni. Plodovima treba vremena za rast i često su vidljivi puno kasnije u životima ljudi koji su nekad bili vrijedni ministranti. Mnogima je ta služba i klica za razvoj duhovnog zvanja, a da tako bude poželjeli su i sami ministranti u Molitvi vjernika misnog slavlja.

JUBILEJSKA PROSLAVA STOGODIŠNJICE IZGRADNJE ŽUPNE CRKVE

Jubilejska proslava 100 godina od izgradnje crkve Uzašašća Gospodinova u Pakoštanima u nedjelju 18. lipnja okupila je u toj župi tisuće domaćih vjernika i gostiju. Svečano misno slavlje u župnoj crkvi predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda, u zajedništvu s umirovljenim nadbiskupom Marijanom Oblakom, pakoštanskim župnikom Ivicom Jurišićem i brojnim svećenicima, a pjevanjem ga je uzveličao župni zbor 'Oratoristi' pod vodstvom s. Aureline Kutleša.

U 400 godina staroj župi, prije sto godina pakoštanci su vlastitim rukama sa svog drevnog lokaliteta vadili kamen, klesali ga i 1906. g., po nacrtu arhitekta Ćirila Ivekovića, na temeljima stare crkve sv. Martina iz 16. st., ugrađivali u visoko crkveno zdanje sa zvonikom,

dominantno u tom primorskom mjestu. Crkva je trobrodna sa sakristijom, šest oltara i kamenom krstionicom. Svaka obitelj odradila je određeni broj nadnica u gradnji crkve, rekao je župnik don Ivica Jurišić, a u gradnji su sudjelovali i brojni Rabljani npr., koji su potom i ostali živjeti u Pakoštanima. "Spomen izgradnje crkve je trenutak sjećanja na prilike, ljude i potrebe ljudi ovog podneblja 20. st. Crkva je pratila potrebe i prihvaća nadahnuća koja će pomoći čovjeku da napreduje u svojoj uljudbi i vjeri. Svi koji su gradili dali su doprinos da raste živa Crkva, gradili su kamenu crkvu misleći na tu župnu zajednicu. Te ljude ubrajamo u tihe i ustrajne graditelje Božjeg kraljevstva na ovim južnohrvatskim prostorima" rekao je nadbiskup Prenda, dodavši da taj događaj potiče na vrednovanje ljudskih inicijativa u koje su ljudi uložili sebe i svoj duh, iz čega je izrastao plod za buduća vremena, očitujući tako poziv kršćanina u svijetu. Kao živa Kristova zajednica Crkva je utkana u tkivo te župe i hrvatskog naroda.

Tim se jubilejem očituje uporna i tiha nazočnost Evanđelja i žive zajednice koja ga nosi u kontinuitetu 14-stoljetnog kršćanstva. Govori o posijanom sjemenu koje raste i o nutarnjoj snazi božanske nauke koju je naš narod prigrlio s prvim vjesnicima evanđelja, rekao je nadbiskup, dodavši da i taj jubilej otkriva kako Bog uzdiže one za koje se mislilo da su neznatni i maleni. "U izgradnji župne crkve otkriva se i dinamička dimenzija Crkve u njenim predvodnicima, župniku i biskupu. To je važnost svećeničke prisutnosti u našem narodu. Svećenici su bili navjestitelji evanđelja na putu trpljenja i kušnji kad je naš narod pritiskalo odnarođivanje, progon i pritisci. Svećenik je uvijek bio uz svoj narod, u kontinuitetu od 4. st. do danas. Uvijek smo se trudili oslušivati duhovne i pastoralne potrebe svog naroda" istaknuo je nadbiskup, rekavši da se tako potvrđivalo jedinstvo na zajedničkom putu evanđelja, istih narodnih izvora i korijena. "Nikad se nije dogodio otklon Crkve prema hrvatskom narodu u povijesnim kušnjama i mijenama, a ni otklon naroda od svoje Crkve. "Uvijek smo smatrali da je naš put jedan, zajednički i na crti Kristova evanđelja i da to omogućuje naš ostanak, trajanje i znatnost" rekao je nadbiskup, podsjetivši da smo prije svih europskih naroda slavili Boga na svome jeziku, bogoslužjima na glagoljskom pismu i hrvatskom govoru, njegovali kršćansku kulturu i književnost, što nas je držalo u svijesti da pripadamo hrvatskom narodu.

"Sve što baštinito bilo bi teško otkinuti iz konteksta navještanja, pastorala i svekolikog nastojanja Crkve da narod bude duhovno vođen" poručio je nadbiskup, poželjevši da potomcima prenesemo što je Bog bio u našoj povijesti, kulturi i životu. "U tom duhu gledamo i na naš put u Europu. Crkva ima poseban zadatak u očuvanju identiteta kršćanske kulture nas kao starog europskog naroda. Kršćanstvo nas je uvelo u obitelj zapadne Europe. Potrebno je graditi novo zajedništvo, sposobno izgrađivati narod duhovno i materijalno" poručio je nadbiskup, upitavši nosimo li svoje bogatstvo i danas; jesu li naši mladi primili put vjere i kulture kako bismo naš hrvatski katolički identitet unijeli u zajednicu naroda. Važno je da smo spremni svojom vjerom prihvatiti nove odgovornosti u vremenima koja dolaze, tako neće uzmanjkati vedrine za našu budućnost, rekao je nadbiskup. Poželio je da taj jubilej potakne nova nastojanja u pastoralu župe i vjernosti poslanju naroda i obitelji koja je dužna doprinijeti odgoju u vjeri i ljudskosti i tako nastaviti naš put opstanka i napretka.

U misi je sudjelovala i skupina od 11 branitelja koja je 25. travnja iz Pakošтана krenula u Hag na susret s najpoznatijim hrvatskim pakoštancem, generalom Antom Gotovinom. U 50 dana prešli su 1740 km i pohodili su brojne hrvatske katoličke misije u Austriji, Njemačkoj i Nizozemskoj. Izrazivši želju da s njima razgovora, branitelje je pozdravila i ministrica pravosuđa Ana Lovrin, također nazočna jubilejskom slavlju.

U sklopu jubilejske proslave održan je i Simpozij na kojem su o povijesnom lokalitetu Pakošтана, gdje se u rimsko doba nalazila luka Asserija, te najnovijim arheološkim istraživanjima na području pakoštanske Crkvine, gdje su ostaci starokršćanske crkve, govorili

magistri sa Sveučilišta u Zadru, Tomislav Fabijanić i Đani Bunja. Crkva je izgrađena u prostoru rimske vile rustice iz 1./2. st., a pred istraživačima je eventualna potvrda teze da se tu nalazio i samostan sv. Grgura u kojem su se čuvale krune hrvatskih vladara.

ODRŽAN 45. SVEČENIČKI DAN ZADARSKE NADBISKUPIJE

Na otoku Molatu u srijedu 21. lipnja održan je 45. Svećenički dan zadarske nadbiskupije. U molatskoj župnoj crkvi Porodenja BDM misno slavlje prevodio je zadarski nadbiskup Ivan Pređa, u zajedništvu s cjelokupnim zadarskim prezbitrijem.

U propovijedi je nadbiskup Pređa govorio o potrebi budnosti u iščekivanju Kraljevstva Božjeg koje se izgrađuje službom poučavanja, posvećivanja i upravljanja. "Kao pastir, u tom sam se duhu trudio da prepoznamo znakove vremena u našem hodu. Znatno se mijenjaju pogledi na Crkvu kao instituciju. Iako najbolje stoji od svih institucija u društvu, riječ Crkve nije više tako presudna u zauzimanju važnih stavova o nekim bitnim moralnim dilemama. Što bi npr. bio rezultat referenduma o pobačaju ili razvodu braka? Bilo bi hrabro od nas čuti što nam sve prigovaraju mladi ovog društva kad je riječ o našem pristupu njima i njihovim problemima ili našim stavovima prema vremenitim dobrima" na ta je pitanja svećenike upozorio nadbiskup Pređa u propovijedi. Rekao je da su ta zbivanja izazov svećenicima da stvore jak osobni odnos nasljeđujući Krista čije svećeništvo nose; da čvrsto stoje na zemlji pred problemima čovjeka i naroda kojem su poslani i da se trude u pastoralu s mladima.

Krist je začetnik primljenog svećeničkog poziva u Crkvi, rekao je nadbiskup, citirajući evanđelistu Ivana: "Ne izabrate vi mene nego ja izabrah vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane". "U kome od nas ta riječ ne izaziva osjećaj Božjeg osobnog pristupa svakome od nas? Izaziva i osjećaj osobne odgovornosti za drugi dio u kojem je govor o plodovima koje trebamo donijeti i trebaju ostati u Crkvi i svijetu" rekao je nadbiskup, dodavši da je Kristovo svećeništvo primljeno u Crkvi po biskupu darovano s istom motivacijom kao i Kristovo od Oca: da se vječno spasenje u čovjeku ostvaruje po služenju. Nadbiskup je potaknuo svećenike na neumorno življenje za Crkvu, da se bez računice i bezrezervno daruju svome narodu, ne ostavljajući svoje duhovno stado snagama zla. To neumorno zalaganje otvara pogled i prema budućnosti Crkve. Pritom je istaknuo i potrebu da svaki pastir promiče pastoral duhovnih zvanja u svojoj župi, jer Kristovo otkupiteljsko svećeništvo djeluje po njegovu svećeništvu. U osvrtu na Godinu duhovnih zvanja u nadbiskupiji, mons. Pređa je poželio da taj pastoral produbi svijest o revnosti za Dom Gospodnji na svim razinama: molitve, navještanja, svjedočenja i pozivanja.

ODRŽAN LJETNI ORATORIJ U ŽUPI GOSPE LORETSKE

U župi Gospe Loretske u Arbanasima u Zadru drugu godinu zaredom održan je ljetni oratorij, duhovni odgojno-rekreativni program za djecu. Trodnevni susret koji se održavao od 19. do 21. lipnja završen je u četvrtak 22. lipnja izletom stotinu arbanaške djece u Nacionalni park Kornati, a misno slavlje na brodu predvodio je arbanaški župnik don Josip Bunić.

Oratorij je primjer privlačnog i uspješnog rada s najmađima u župi, a u njemu su sudjelovale grupe djece pod nazivima dupini, rakovi, meduze i papaline. Cjelodnevni susret započinje i završava molitvom, a na temu "Euharistija i navještaj o euharistiji" te "Euharistija kao žrtva" održane su i radionice. Zaključni dio trećeg dana održavanja Oratorija okupio je roditelje i djecu koji su izveli prigodni scenski program.

U župi Gospe Loretske tijekom godine svake subote oratorij okuplja do 30 arbanaške djece. Taj ljetni okupio je stotinu djece i kruna je tog redovitog godišnjeg pastoralna s djecom u kojem važnu ulogu imaju župni animatori. "Bez animatora to nije izvodivo. Svećenici su koordinatori i u suradnji s njima animatori izvođe i osmišljavaju program. Neki su završili salezijansku školu animatora na razini Hrvatske a neki Školu animatora na razini zadarske nadbiskupije prošle godine" rekao je don Ivan Šibalić, župni vikar Gospe Loretske. Realizaciju niza zabavnih i poučnih igara, kvizova, pjesama, skečeva, pomogli su zadarski i tri splitska animatora.

MISA ZA KRAJ ŠKOLSKE GODINE

Misno slavlje povodom završetka školske godine Klasične gimnazije Ivana Pavla II. u petak 23. lipnja u katedrali sv. Stošije u Zadru predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda u zajedništvu s ravnateljem škole mons. Joso Kokićem. U slavlju su sudjelovali polaznici Gimnazije, među njima i sjemeništari te njihovi profesori.

Misa je služena kao zahvala za primljene darove protekle školske godine, ali i za dar vjere i života. "Odlučimo se živjeti vjerno, to je put našeg uzdignuća i rasta u ljudskosti" poručio je nadbiskup učenicima, govoreći im na blagdan Srca Isusova i o otajstvu Božje ljubavi prema svijetu i čovjeku. Znak ponižavajuće Gospodinove smrti na križu je probodeno srce. Raspeta, probodena i ostavljena ljubav iskazala nam se kao ljubav koja prva ljubi i daje se u euharistiji, rekao je mons. Prenda.

Tragom te Kristove ljubavi, nadbiskup je rekao da su i učenici živjeli u zajedništvu onih koji ih ljube: roditelja i odgajatelja, profesora, oni su uložili sebe da se osjete ljubljenima. Odgovor je da uzvratimo na tu ljubav i budemo zahvalni za život, vjeru i zajedništvo s Bogom iz kojeg raste naše zajedništvo s ljudima. Nadbiskup je ohrabrio gimnazijalce da, nakon jedne zatvorene životne stranice, koja je njihov ponos i radost, a možda i žal, uvijek iznova mogu krenuti novim korakom, pa i kad se čini da je sve zatvoreno. Poželio im je uspješan ulazak u sljedeću godinu, da grade novi život koji će im biti novo bogatstvo, jer svaka je školska godina novi zadatak koji se stavlja pred nas.

DODJELA SVJEDODŽBI I POHVALNICA UČENICIMA KLASIČNE GIMNAZIJE

Zadarski nadbiskup Ivan Prenda sudjelovao je na završnoj školskoj svečanosti u dvorani Klasične gimnazije Ivana Pavla II. u Zadru, kad je pohvaljenim učenicima i maturantima uručio svjedodžbe, pohvalnice i prigodne knjige.

O školi kao odgojno obrazovnoj ustanovi, a prema nauku Crkve i obiteljskoj zajednici, govorio je ravnatelj Gimnazije mons. Joso Kokić. "Trudili smo se da bude tako. Rad se odvijao na razini škole, u gradu, županiji, na razini katoličkih škola u Hrvatskoj te učeničkih susreta i natjecanja na razini države. Svi smo sudjelovali u tome" rekao je mons. Kokić, zahvalivši svima na uloženom trudu i radu. "Ako želite biti zadovoljni, počnite od sebe. Uvijek se može početi iznova" poručio je mons. Kokić učenicima, poželjevši da u životu misle na Kristovu prisodobu o posijanom sjemenu. "Bog sije sjeme, a zrnu je potrebna prihvatljiva, gostoljubiva zemlja u kojoj će se ono moći razviti i donijeti ploda. No, postoje i ptice grabljivice, i njih trebamo biti svjesni. Ali Gospodin daje rast sjemenu, bez obzira na sve izvanjske teškoće" poručio je ravnatelj Gimnazije Kokić.

Nadbiskup Prenda je izrazio ponos postojanjem i djelovanjem Klasične gimnazije rekavši da izgrađuju obiteljski lik svoje škole. "A obitelj diše jednim srcem; i kad ima teškoća, obitelj želi samo jedno: ići naprijed" poručio je mons. Prenda, obećavši im daljnju podršku Nadbiskupije. Izrazio je priznanje i profesorima koji se trude živjeti svoje zvanje ne samo kao pedagozi, nego i kršćani. Čestitavši gimnazijalcima na svemu ostvarenom, potaknuo ih je da bdiju nad školom i da svoje jedinstveno školsko ozračje, prijateljsko i kršćansko, održe na razini, kako bi im bilo na svestranu ljudsku izgradnju, jer je, rekao je, jako važno ozračje i bitno je kako doživljavaju taj prostor. Najavio je skoro dovršenje uređenja kapele u školi, kako bi im bila molitveno mjesto susreta s Isusom i primanja duhovnog kruha potrebnog njihovom životu i radu.

Učenicima koji su postigli odličan uspjeh i ostvarili uzorno vladanje nadbiskup je uručio pohvalnice i knjige "Želim ti prijatelja" A. Grüna i "Skriveni Bog" Ivana Goluba i Vladmira Paara. Odlukom Nastavničkog vijeća, učenicima godine proglašeni su Anamarija Jurišić i Marko Karamarko. Dodijeljene su im Biblije, a M. Karamarko, pobjednik na državnom natjecanju iz povijesti, dobitnik je nagradnog putovanja u Rim. Nagrađeni su i mentori iz zemljopisa, matematike, povijesti i filozofije čiji su učenici sudjelovali na državnim

natjecanjima iz tih predmeta. Za sudjelovanje na državnom natjecanju, monografijom o Papinom pohodu Zadru nagrađeni su Petar Mijić (Zemljopis), Antonija Dokoza (Matematika), Ana Dejanović (Filozofija) i Marko Karamarko (Povijest). Ove je godine prvi put, na zahtjev samih učenika, dodijeljena nagrada za kategoriju 'najčitača'. Najčitačima su proglašeni učenici Doris Jureško i Kristijan Krajnović.

BLAGDAN SRCA ISUSOVA

Blagdan Srca Isusova u petak 23. lipnja svečano je proslavljen u istoimenoj župi na Voštarnici u Zadru. Večernje misno slavlje u crkvi Srca Isusova predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda.

U svima nama postoje dvije težnje: težnja za otkrićem Boga i težnja za ljubavlju. Bog izlazi ususret objema tim težnjama, rekao je nadbiskup Prenda. Svatko želi imati neposredno iskustvo Boga koji je razotkrio svoje biće u Kristu i sebe približio k nama. U Isusu Bog postade putnik s putnicima, čovjek s ljudima, rekao je nadbiskup. Nadbiskup je istaknuo da samo ljubav, prava, duboka i trajna, čini čovjeka sretnim. Poput brižne, gorljive i nježne Božje ljubavi prema Izraelu, koji nije bio dosljedan i nije na nju odgovorio. No, Bog ne usteže svoju ljubav, on je ljubav izrečena u Isusu Kristu. O toj ljubavi govori i probodeno Kristovo srce na križu, kad su potekli krv i voda. Krv, znak euharistije, predanja vlastitog života za čovjeka i voda, znak krštenja. Ta je ljubav išla do križa, odbačenosti, napuštenosti i samoće. To je srce koje progovara manje riječima, na križu je i zašutjelo. Ono je progovorilo predanjem cijelog svog života. Ta ljubav nas poziva na odgovor povjerenja, vjernički stav cijelim svojim bićem, poručio je mons. Prenda, dodavši da tu nestaje i strah koji je naš veliki neprijatelj. Strah od samoće, bližnjega, zajedništva, međusobne ljubavi i solidarnosti.

"Bog nas ljubi, spašava nas u Kristu, nadvija se nad cijeli naš život" rekao je nadbiskup. Otvorio nam je budućnost koja izlazi iz tame smrti. Njegova ljubav nas vodi u puninu života, Krist je to potvrdio putem kojeg je za nas grešnike prošao. "A koliko je izrabljivanja pod maskom ljubavi?" upozorio je nadbiskup, rekavši da smo pozvani unositi iskrenost Božjeg pristupa prema čovjeku. To traži napore, no snaga nam je Krist u euharistiji. To je uporište naše promjene prema čovjeku i onome kome ne možemo svojom snagom prići. Nek nam njegovo probodeno srce otvori pogled na naše slabosti i potakne nas na ljubav prema drugome, jer smo ljubljani, zaključio je nadbiskup Prenda u propovijedi, poželjevši da i mi, poput Gospodina, imamo milosrdno srce i da nam se dogodi obraćenje srca i savjesti, jer time se sve mijenja i odatle započinje sve novo.

GODIŠNJE ZASJEDANJE ODBORA HBK ZA PASTORAL POMORACA

Godišnji susret članova Odbora HBK za pastoral pomoraca i djelatnika "Apostolata mora", službene institucije Crkve za apostolat među pomorcima, održan je u utorak 20. lipnja u dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru pod predsjedanjem predsjednika Odbora i promotra "Apostolata mora" (AM) porečko-pulskog biskupa Ivana Milovana.

Svećenici, članovi Odbora hrvatskih obalnih i otočnih biskupija izvijestili su o prošlogodišnjem pastoralu u našim lukama, gdje se, osim proslave blagdana sv. Nikole, održavaju i druge inicijative u evangelizaciji pomoraca, ribara i brodara. "Sve veće luke trebale bi imati lučkog kapelana, svećenika koji bi posjećivao luke i brinuo se za kvalitetniji duhovni život stranih i domaćih pomoraca. Neke luke, Rijeka i Split to imaju i to je dosta dobro uhodan pastoral. Neke druge su još na počecima, Šibenik, Dubrovnik, Pula. Trebalo bi među svećenicima koji su na licu mjesta naći nekog tko bi imao vremena, smisla i ljubavi za taj rad, da se više posveti radu s pomorcima" rekao je biskup Milovan. Na sastanku se razgovaralo o tekućim problemima u životu pomoraca koji su često prepušteni samovolji brodovlasnika, upozoreno je. Naglašeno je da veću brigu treba posvetiti i ribarima. "To je vrijedan apostolat koji pomaže ljudima u posebnim potrebama kao što su pomorci i ribari i njihovim obiteljima da se održe, da budu kvalitetni ljudi, da se čuju te obitelji i pomogne im se u životnim teškoćama" rekao je biskup Milovan.

Sastanku su nazočili i članovi Odbora, predstavnici riječke, splitske i zadarske lučke kapetanije (dr. Darko Glažar i Edo Kucelin), splitske udruge pomorskih strojara i Hrvatskog sindikata pomoraca (SPH) te don Vinko Kanižaj, prvi nacionalni ravnatelj AM-a. Prisjetio se vremena kad taj apostolat i nije bio moguć. "Na lučkoj porti bi se čula riječ 'Nepoželjan'" rekao je don Vinko, no E. Kucelin potvrđuje da su se i u doba komunizma na brodovima nalazili duhovni letci i Biblija na stranim jezicima. Zlatko Bilić iz Udruge strojara upozorio je da je u Hrvatskoj sve manji interes za zvanje pomorca. Obrazovanje traje svega pet semestara, a ostalo je nepodijeljeno 30 bezuvjetnih stipendija koje je država namijenila školovanju pomoraca. Pomorsko zanimanje ne prestaje biti jedno od najtežih, najzahtjevnijih i najopasnijih. Pomorce i ribare među prvim pogađaju negativne posljedice globalizacije. Sindikalist Neven Melvan izvijestio je o teškim uvjetima života i rada pomoraca, koji sežu do

uskraćivanja najelementarnijeg, osiguranja pitke vode i kvalitetne prehrane. "Često se od pomorca traži da radi nešto protivno njegovu znanju i naravi uz prijetnju otkaza, npr. ispuštanje otpadnih ulja i maziva u more, te druge radnje koje narušavaju prirodnu ravnotežu i onečišćuju prirodu" upozorio je Melvan, navodeći niz nekorektnosti brodara prema pomorcima koji im ne omogućuju kvalitetne i zakonske uvjete rada. Istaknuo je potrebu zajedničke akcije i kvalitetnije izmjene informacija AM-a i SPH-a o problemima pomoraca.

Govorilo se i o potrebi organizacije nacionalnog hodočašća hrvatskih pomoraca u jedno od naših svetišta, koji bi brojnoj pomorskoj populaciji značio ohrabrenje i zajedništvo. U svrhu promicanja našeg pomorskog identiteta, sa željom da bude poticaj i drugim lučkim gradovima, pohvaljena je inicijativa u Kraljevici. Fra Stanko Dodig, lučki kapelan iz Rijeke, rekao je da se u kraljevičkom parku uz more podiže spomenik sv. Nikoli, a i cijeli lokalitet će se zvati 'Park sv. Nikole'. "Lijepo je naići na otvorenost kod gradskih vlasti koje i u takvim situacijama pokazuju otvorenost, da se vide potrebe od ljudi koji žive od mora i za more i da bi im se posvećivala zajednička briga" rekao je biskup Milovan.

Nacionalni ravnatelj AM-a fra Zlatko Šafarić, uz pločanskog, prvi imenovani lučki kapelan u Hrvatskoj prije 30 godina, tada u Rijeci, na sastanku je najavio održavanje Europske konferencije AM-a u rujnu u Rimu, pod pokroviteljstvom Papinskog vijeća za pastoral migranata i ljudi na putu. Ujedno je i priprava za 22. Svjetski kongres AM-a koji će se u lipnju 2007. g. održati u poljskoj luci Gdyna, na temu: "Solidarnost s ljudima mora; svjedocima nade Rječju Božjom, liturgijom i diakonijom". "Život i djelovanje AM-a: Razlozi trijeznosti i razlozi nade" naziv je izlaganja kojeg je održala splitska suradnica AM-a prof. Anamarija Petrić. Istaknula je potrebu da se ljudi Crkve i šira javnost upoznaju s radom AM-a, da surađuju s nastavnicima i vjeroučiteljima pomorskih školsko-obrazovnih ustanova. Bilo bi dobro uključiti i umirovljene pomorce koji bi svoje iskustvo prenijeli mlađim kolegama i djelatnicima AM-a. Naglasila je potrebu da se osposobe i duhovno ojačaju pomorci kao budući suradnici kako bi se mogli nositi sa težinom pomorskog života, što je jednako važno kao i tehnički zaštititi ih pravnim normama i konvencijama.

U sustavnoj brizi za pomorce Crkva je organizirano djelatna od 1920. god. osnivanjem svog službenog apostolskog djela među pomorskim svijetom, AM-a, a prvi crkveni dokument u cijelosti posvećen pastoralu pomorskog svijeta je apostolsko pobudno pismo pape Ivana Pavla II. 'Stella Maris'. Molitvenim zazivom 'Zvijezdi mora' je i započeo središnji zadarski susret pomorskih pastoralaca.

BLAGDAN SV. IVANA KRSTITELJA

Blagdan Rođenja sv. Ivana Krstitelja u subotu 24. lipnja svečano je proslavljen u istoimenoj župi na Relji u Zadru. Večernje misno slavlje predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda.

"U Ivanovu životu i poslanju vidimo nedokučivo Božje tkanje: Ivan je bio sin nijemoga Zaharije i neplodne Elizabete. Njegovo rođenje najavljuje dolazak mesijanskih vremena kad će sterilnost postati plodnost, a nijemost proročanska bujnost" istaknuo je nadbiskup Prenda, rekavši da je taj veliki prorok pokazao na Janje Božje ne samo prstom, kako ga vidimo na kipu, nego cijelim svojim životom. "Molimo da i nas Gospodin učini svjedocima u vremenu koje treba Božje znakove, zalaganje i trošenje u navještanju Evanđelja" poručio je nadbiskup. Rekao je da nas Božja riječ uvodi u tajnu Božjeg zahvata u pojedine ljude koji dobivaju poseban poziv. Taj Božji plan ima svoj put i način ostvarenja i kad nam se čini da nema izlaza. I kad prorok priznaje neuspjeh, pun je pouzdanja i siguran u svoje poslanje. "Povijest Izabranog naroda pokazala je da se ostvarenje Božjih planova probijalo s mnogo teškoća prema svome ostvarenju. Ali je također istina da je Bog u svojoj ljubavi uporno ostvarivao svoje nacрте koji su vodili dolasku Krista, otkupitelja svijeta" rekao je mons. Prenda, dodavši

da je sv. Ivan završnica Božjih obećanja, svjestan da je izabran i pozvan biti pretečom Spasitelja. Prorok je u Starom Zavjetu bio shvaćen u dvostrukom smislu: navještao je buduće stvari, prorokovao događanja koja se tiču Mesijina dolaska i navještao je zbivanja unutar Izraelskog naroda, a to su često bili pozivi i opomene Izabranom narodu da se vrati Bogu. Taj prorok nije samo navjestitelj mesijanske budućnosti, nego nositelj Božje riječi koja nosi stvarateljsku snagu. Koliko je puta morao reći "Čuj, Izraele" i "Riječ je Gospodnja"; ta riječ prihvaćena, mijenja poručio je nadbiskup. Važno je shvatiti da nam u svakoj misi Bog govori ponavljajući poziv kojim je Ivan grmio na obali Jordana: "Obratite se", rekao je nadbiskup, a život i mučeništvo sv. Ivana jedan je od odgovora koji se Ocu uzdiže po Sinu u Duhu Svetom. "I nama je to poruka, trošiti se da bi drugi imali život" poručio je nadbiskup.

U Godini duhovnih zvanja u nadbiskupiji potaknuo je vjernike da imaju pred očima zbilju Božjih pozvanika. Svatko koga Bog izabire postaje govor i znak da mu budemo vjerni. Svaki odabrani Božji čovjek je dar i poticaj na našem putu, rekao je nadbiskup, upozorivši pritom da se pastirima Crkve prigovara da se 'miješaju' u život društva uzimajući si za pravo tumačiti i ocjenjivati određene pojave. "No mi ne govorimo da bismo uznemirivali vaša srca, nego da bismo vas pokrenuli na obraćenje" poručio je nadbiskup, ukazujući na lik sv. Ivana koji je do mučeništva svjedočio ono što mu je Bog dao za reći. Potaknuo je vjernike da se ne umore moliti da nas Gospodin ne ostavi bez svojih izabranika koje stavlja na naš put kako bismo upoznali jedinoga Boga i onoga kojeg je poslao, Isusa Krista, kako bismo baštinili život u punini. Nadbiskup se na osobit način obratio majkama, upitavši ih: "Jeste li kad molili da biste bili Elizabeta? Jeste li kad željeli da vaše dijete bude dar za druge u trenucima začeca, kod rođenja, u vremenu kad su osjetili poziv ili na njihovom putu izgradnje zvanja, kad je trebalo nositi njihov križ da tako sudjelujete u spasenju svijeta?" . U poticaju na osjetljivost svih za duhovna zvanja, poželio je da srca majki, poput Elizabete, budu otvorena Crkvi i svijetu dati ljude koji će u duhovnom pozivu, kao Ivan Krstitelj, biti dar za druge. "Neka svatko bude raspoloživ poput Elizabete uskliknuti "Otkuda meni to...?" Neka Gospodin koji poziva nađe odgovora u našim molitvama i predanju" zaključio je nadbiskup u propovijedi.

SVEĆENIČKO REĐENJE JOSIPA VULETE

Đakon Josip Vuleta primio je sveti red prezbiterata u nedjelju 25. lipnja u katedrali sv. Stošije u Zadru po rukama zadarskog nadbiskupa Ivana Prende, koji je u zajedništvu s brojnim svećenstvom predvodio koncelebrirano misno slavlje.

Poslanje i put ređenika nadbiskup je usporedio s porukom biblijskog čitanja o proroku Jeremiji. Bio je svjestan da je od Boga pozvan, izabran za proročku službu, no i bojao se svjestan svoje ljudske nedostojnosti u izvršenju zadatka koji premašuje njegove sposobnosti. Ali Bog je uporan u svojim nakanama i pozivu, jer je njegov narod potreban Božje pratnje i promjene srca. Svatko tko je prolazio put odgoja i izobrazbe u crkvenim zavodima i sjemeništima poznaje neodoljivost poticaja iz susreta s tajanstvenim glasom: "Dođi za mnom", sazrijevanje u spoznaji odabranja i napredak u približavanju svetom oltaru i braći u poslanju Crkv, rekao je nadbiskup. "No, poznajemo poput Jeremije strah i pitanja: Trebam li ti baš ja, Gospodine; vidiš li koliko sam čovjek, slabo ljudsko biće; vidiš li kako bi ti bili potrebniji spremniji, čvršći, jači, oni odlučnijeg koraka i postojanijih odluka?" Duh Gospodnji uvijek je znao odgovor: "Ne boj se, ja sam s tobom", rekao je mons. Prenda, dodavši da su kandidati za svećeništvo iz svake krize i pitanja uvijek izlazili s bistrijim pogledom i čvršćim korakom išli dalje. "Sve više smo osjećali i doživljavali njegovu blizinu koja je unosila mir u naša srca. I odlučivali smo se i nismo se pokajali. Kasnije, tijekom života, vidjeli smo zašto je Gospodin bio tako uporan" rekao je zadarski nadbiskup.

Ređeniku je nadbiskup uputio ohrabrenje riječima: "Nemoj se plašiti vanjskih okolnosti koje nosi naše vrijeme ni svoje ljudske krhkosti i nesavršenosti. Duh Sveti ti je darovan. Njegov si pomazanik. On daje mudrost i snagu za poslanje, jača te i utvrđuje na putu svetosti na koju si pozvan i kojoj ćeš svećenički služiti. Krist stoji iza tvoga izabranja i puta u svećeništvo. On uvijek ostaje vjeran". Navjestitelj treba navijestiti Riječ i biti njome zahvaćen. Ovo drugo čini ono prvo djelotvornim, rekao je mons. Prenda. Govorio je o svećeniku kao poslaniku pomirenja i posredniku Božjeg milosrđa. "Tamo gdje svećenik stavlja svoju ljubav, vrijeme i znanje da otvara put Božjeg milosrđa ljudima u ispovjedaonici, tamo se događaju čuda duhovnog rasta, radost pomirenja i povratka nutarnjoj slobodi i životu" poručio je nadbiskup,

istaknuvši da upravo zato vjernički narod treba Božju blizinu u svećeniku. Potreban mu je kao znak i potpora u kušnjama. "Svećenik zna da je moguće biti svećenik, duhovni otac, brat, učitelj, prijatelj, ako je u trajnom i dubokom zajedništvu s Kristom. Kad se živi Krista u euharistiji, molitvi, pastoralu, tada će Bog dati da ta povezanost bude vidljiva i vjernici će nas slijediti" poručio je nadbiskup Prenda.

Don Josip Vuleta rođen je 16. listopada 1981. g. u Zadru. Na studiju Teologije u Rijeci diplomirao je u 2005. god., a u studenom te godine preuzima službu nadbiskupovog tajnika. Mladu misu služit će 16. srpnja u 11 sati u župnoj crkvi Gospe od Ružarija u Ražancu.

SUSRET NADBI SKUPA , PRAVOSLAVNOG EPI SKOPA,
SABORSKIH ZASTUPNIKA I OESS-A

U organizaciji Misije OESS-a u Hrvatskoj u ponedjeljak 26. lipnja u dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru održan je susret zadarskog nadbiskupa Ivana Prende i pravoslavnog episkopa dalmatinskog Fotije Sladojevića. Bio je u pratnji arhimandrita Germana, igumana Manastira Krke i zadarskog paroha Petra Jovanovića. Susretu su nazočili i voditelj Misije OESS-a u Hrvatskoj Jorge Fuentes, generalni vikar nadbiskupije mons. Ivan Mustać te Milorad Pupovac i Ratko Gajica, zastupnici Srpske nacionalne manjine u Hrvatskom saboru.

Na susretu se razgovaralo o zajedničkim aktivnostima koje bi podržale povratak i reintegraciju Srba u županiji, unaprijeđenju mirnog suživota i pomirenja između Hrvata i Srba, rečeno je na Tiskovnoj konferenciji nakon sastanka. Nadbiskup Prenda je rekao da susret nije održan iz političkih, nego humanih i kršćanskih motiva, te da oni, poglavari obiju Crkvi, žele da i katolici i pravoslavni žive svoja uvjerenja u slobodi savjesti, nutarnjem doživljaju onoga čemu pripadaju, dakle svom identitetu: duhovnom, crkvenom, kulturnom i nacionalnom. "To su ljudska prava koja treba poštivati, temeljni uvjet da društvo može živjeti i rasti" rekao je nadbiskup, dodavši da na taj problem gleda s humanog gledišta i da će kao kršćanin doprinijeti razvoju suživota i rješavanju konkretnih teškoća i pitanja na terenu. Nadbiskup je izrazio spremnost zalaganja za poštivanje prava svih, zahtjeva za obnovu katoličkih i pravoslavnih crkvi. "Svatko ima pravo na svoj povratak i odlazak To pravo treba vrijediti na temelju zakona i kršćanskih načela" rekao je mons. Prenda, dodavši da ne možemo reći da živimo Evanđelje ako se ne zalažemo za pomirenje. Istaknuo je i ekumensku dimenziju susreta. Tema razgovora je i pitanje razvoja ekumenskih odnosa Crkve koja ima ozbiljna ekumenska nastojanja. "Kako se budu razvijali doći će se do zaključaka koji su najbolji oblici susreta, komunikacije, međusobnog rada. Za nas na crkvenom području ekumenizam je zadatak kojeg živimo kao poslanje Crkve. Crkva traži da radimo na približavanju i međusobnim kontaktima" rekao je nadbiskup Prenda.

"Dogodila se velika tragedija na ovim prostorima a mi kao Crkva tu smo da liječimo duhovne i tjelesne rane. Za nas kao Crkvu važnije su duhovne rane jer kroz vjeru i molitvu obnavljamo unutrašnjeg čovjeka. A državne institucije su tu da učine nešto na izvanjskoj obnovi crkava, parohijskih kuća i kuća pravoslavnih kršćana" rekao je episkop Fotije. Ukoliko smo kršćani, živimo zakon pomirenja i ljubavi. Živimo kroz vjeru, Boga i praštanje bližnjemu, tako i nama Bog oprašta, rekao je episkop, dodavši da nas tome uči i naša osnovna molitva Novog zavjeta ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Priroda Crkve je da živi kroz praštanje. "Ako napustimo taj put prelazimo na druge prostore koji nisu izvorno naši. U tome smo se svi suglasili i nadam se da će se praktične stvari brzo početi realizirati" rekao je episkop Fotije.

Zastupnik Pupovac smatra obogaćujućim za sebe i ohrabrujućim za njega kao političkog predstavnika sadržaj razgovora. Taj prostor, koji je i njegov zavičaj, pretrpio je velika ratna stradanja, rekao je, dodavši da se još uvijek osjećaju rane, boli i trpi se zbog stradanja koje se još uvijek vidi. "S obzirom na to da Zadar i njegovu okolicu, Srednju Dalmaciju, vidimo kao drugo hrvatsko središte u skoroj budućnosti, po svojim gospodarskim, kulturnim i socijalnim potencijalima, naša je dužnost da taj prostor što je moguće više i prije rasteretimo ratnih strahota i da ga uredimo tako da tu svoju prosperitetnu perspektivu dosegne što je moguće prije" rekao je Pupovac, dodavši da kulturološko bogatstvo Srednje Dalmacije traži od nas da učinimo sve kako bi se preostala pitanja ratnog nasljeđa što je moguće prije riješila: prisutni incidenti, sporovi oko vlasništva, da se Crkve i zajednice međusobno otvore i učine svoje nasljeđe i tradiciju zajedničkim bogatstvom na ovim prostorima. "Uvjeren sam da je perspektiva Zadra i Srednje Dalmacije u cijelosti, rastuća i zato je neophodno da stvorimo okolnosti da se ne trpi zbog ratnih strahota koje su iza nas" rekao je Pupovac.

Veleposlanik Fuentes je izrazio zadovoljstvo i optimizam zbog susreta crkvenih poglavara što može biti doprinos budućoj suradnji na tom području. "Sastanak nadbiskupa i vladike može u pozitivnom smislu doprinijeti daljnjem razvoju međuvjerske suradnje koja je nužna kako bi se uspostavila konačna normalizacija odnosa između katoličkog i pravoslavnog stanovništva na ovom području. Postigli smo određene korake koji će ići u prilog pomirenju i dijalogu" rekao je Fuentes, spominjući mogućnost održavanja radionica i programa za mlade da rastu u prihvaćanju i razumijevanju, okruglih stolova i seminara za svećenike da se raspravlja o mogućnosti pomirbe i definiraju problemi od strane obiju Crkava. Zahvalio je nadbiskupu Pređi i episkopu Fotiji za angažman i doprinos u intelektualnom i moralnom smislu. Tema suživota Hrvata i Srba na ovim prostorima ne može se razraditi samo na humanim i religijskim osnovama, rekao je Fuentes, izražavajući nadu da će se rješenja postići i na političkoj razini.

MISA ZA SVE HRVATSKE BRANITELJE I POGINULE IZ 112. BRIGADE I 15. OBLJETNICA OSNIVANJA 112. BRIGADE HV-A

Povodom 15. obljetnice osnivanja 112. brigade Hrvatske vojske, zadarski nadbiskup Ivan Pređa predvodio je u srijedu 28. lipnja u katedrali sv. Stošije u Zadru misu za poginule branitelje iz te brigade i sve poginule hrvatske branitelje. U misi su sudjelovali general bojnik Mirko Šundov, izaslanik Predsjednika RH i vrhovnog zapovjednika oružanih snaga Stipe Mesića, vojni zapovjednici, članovi brigade i rodbina poginulih hrvatskih branitelja, te zadarski župan Ivo Grbić i dožupani.

Povodom 15. obljetnice osnivanja 112. brigade, predsjednik Stipe Mesić odlikovao ju je visokim odličjem Reda Nikole Šubića Zrinskog koje je u utorak 27. lipnja na prigodnoj svečanosti u prostoru zadarskog Arsenala uručeno zapovjednicima 112. brigade, kao priznanje za veliki doprinos tijekom Domovinskog rata. General bojnik Mirko Šundov istaknuo je zasluge 112. brigade osobito u prvoj fazi agresije na Hrvatsku 1991. g., kad je 112. brigada s ostalim postrojbama HV-a uspjela spriječiti da se Hrvatska kopneno presječe na zadarskom prostoru i uspjela je obraniti Zadar. "To je zaista velik i značajan doprinos svih njenih pripadnika, osobito onih koji su dali svoje živote i invalida koji su dali svoje dijelove tijela" rekao je Šundov. 112. brigada nije više u ustroju oružanih snaga, demobilizirana je, a kroz njene je redove prošlo oko 15 000 branitelja sa zadarskog područja. Ratovala je i u Dubrovačkom zaleđu, Slavoniji, operacijama Oluje i na ostalim ratištima. U obrani Domovine iz 112. brigade je 74 poginulih i dvoje nestalih branitelja. Brigadir Mladen Fuzul, ratni zapovjednik 112. brigade, sadašnji zapovjednik 4. gardijske brigade, kaže da se današnji osjećaji teško mogu opisati u kratkom vremenu, jer evociraju mnoge uspomene koje su jako teške, bile su kroz jako teško vrijeme obrane domovine. "112. brigada i njeni pripadnici su postrojba koja je apsolutno u vrhu po zaslugama u obrani Zadra i oslobađanju Lijepe naše" rekao je Fuzul. Prvi ratni zapovjednik 112. brigade Marko Čulina, sad umirovljeni pukovnik, rekao je da je to bilo vrijeme s malo obučenog kadra i naoružanja, ali dragovoljci su bili spremni žrtvovati sve za obranu Hrvatske. O toj hrabroj i požrtvovnoj "opremi u srcima", kako je rekao župan Grbić na dodjeli priznanja, govorio je nadbiskup Pređa u propovijedi.

U propovijedi je nadbiskup Prenda rekao da smo s braniteljima nerazorivo povezani i dio su naše stvarnosti. S krunicom oko vrata, ne srameći se da nose korijene svog nacionalnog i kršćanskog, katoličkog, identiteta, položili su svoj život za velike ideale koji će to ostati, bez obzira na bilo kakva mišljenja, rekao je mons. Prenda. "Danas, kad im priznamo da su bili na razini svoga zadatka po cijenu žrtvovanja vlastitog života, pozvani smo biti solidarni s njima u molitvi. Molimo za njih. To nije tek tako prigoda, to je naša moralna obveza. Jer s njima smo dijelili život i dijelimo nadu u nagradu za ono plemenito i vjerno što su izvršili i nosili" rekao je nadbiskup, poručivši da oni koji su otišli ne smiju biti samo spomen, nego dio svih naših nastojanja. Obrana domovine je obveza koju Bog traži, istaknuo je, upozorivši da se zato čovjeka koji nije ispunio obvezu prema domovini, obvezu u savjesti prema Bogu koji traži da branimo dom, domovinu i obitelj naziva izdajnicom.

"Kršćanin promatra svoj život i rad kroz prizmu Božje riječi. Treba staviti naglasak na ono u Božjoj riječi što nas je toliko ponijelo, od čega smo živjeli, s čime smo stvarali ono što danas zovemo nova stvarnost naše domovine. Bog je bio duboko prisutan na našem putu. Priznavajući svoga Stvoritelja mi dobivamo novo svjetlo za svoj život i djelovanje. Zato je uvijek pogled u prošlost pogled i u unaprijed. To povezuje, to je sinteza, bez toga nikad ne možemo pravo procijeniti zbivanja koja su se dogodila i koja sad živimo" istaknuo je mons. Prenda. Ukazao je na Božju riječ iz Knjige Makabejaca koja iznosi dva pravila vojničkog života: solidarnost u dobru i zlu i zakon pšeničnog zrna, koji je zakon svakog ljudskog ulaganja: rada, žrtve i polaganja života. "Možemo mirne savjesti i s punom sigurnošću reći da su plodovi koji su nikli iz položenih života naših palih vojnika vidljivi, mnogostruki i blagoslovljeni. Nakon svega toga moramo reći da smo na putu razvoja kao društvo i domovina i da ih je potrebno izgrađivati i čuvati ulogom svih. To znači da smo svakog na svom području pozvani izgrađivati i osnažiti nacionalni i novi duhovni identitet, duhovni i materijalni napredak. To traži iznova svakodnevna, redovita i izvanredna zalaganja, kad je u opasnosti vrednota obitelji, doma i domovine" rekao je mons. Prenda.

Nadbiskup je govorio i o potrebi zajedništva svih struktura, čuvanja i razvijanja i svjesnosti našeg identiteta, s potrebom da poštujemo one koji su za to dali svoje živote. Pozvani smo postignuto čuvati i unaprijeđivati, usprkos tolikim drugačijim pokušajima kojima smo danas svjedoci; državu koja je oživjela nakon 900 godina stvarati prihvatljivom, zahtjevnom i pravno uređenom domovinom. "Nitko se ne može izuzeti od te obveze i dužnosti" poručio je nadbiskup. Duhovni pastiri trebaju biti potpora vojnicima, političarima, gospodarstvenicima, kulturnim radnicima na našem zajedničkom putu napretka u pravednosti i istinitosti, rekao je mons. Prenda, istaknuvši da taj put treba biti temeljen našim osloncem na Boga, jer on je nositelj i cilj ljudske povijesti.

BLAGDAN SV. PETRA I PAVLA

Blagdan sv. Petra i Pavla u četvrtak 29. lipnja svečano je proslavljen u župi sv. Petra u Pločama u Zadru. Večernje misno slavlje nakon kojeg je uslijedila procesija s kipom sv. Petra predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda u zajedništvu sa župnikom Ploča don Gašaprom Dodićem i desetak svećenika.

Nadbiskup Prenda govorio je o otajstvu apostolstva u Crkvi kojoj je Krist povjerio riječ i otajstva, te joj je dao i vodstvo izabirući apostole. S obzirom na opis Petrove osobnosti u Svetom Pismu, nadbiskup je upitao što li je to Gospodin našao u njegovom liku da mu je povjerio tako veliku zadaću, vodstvo Crkve. "Bog je Petra odgajao, te je Petar snagom njegova Duha utvrđivao braću u vjeri, svjedočio i navještao Božju riječ. Shvatio je da mu je trpjeti za Isusa. I Pavao je živio osobni susret s Kristom" rekao je mons. Prenda, dodavši da je Krist

htio da na zemlji imamo vidljivu glavu Crkve, temelj jedinstva, zajedništva i povezanosti Crkve

"Kamen temeljac naše Crkve je Isus Krist, a njeni su stupovi apostoli, poput Petra i Pavla, izravno izabrani od Gospodina" rekao je nadbiskup, dodavši da s vjerom gledamo Kristovu volju da Crkvi da sigurnost u nauci i vodstvu. "Prihvaćajmo učiteljstvo Crkve u vremenu u kojem se nude mnoge nauke. Imamo jamstvo sigurnosti u stavovima o svim životnim pitanjima i područjima da nećemo zalutati na našem putu vjere. Druge nauke nisu jamac sigurnosti" poručio je nadbiskup. Poželio je da u svome životu utjelovimo apostolsku vjeru i da Gospodin i dalje vodi Crkvu po Svetom Ocu čija je riječ jaka i vjerna Kristu, kako bismo išli putem kojeg je on naznačio po apostolima.

Proslavi blagdana u župi sv. Petra prethodila je trodnevna duhovna obnova na temu "Molitva i odgoj za duhovni poziv u Crkvi", a večer uoči svetkovine svečani koncert u župnoj crkvi održao je Katedralni zbor sv. Stošije pod ravnanjem Žana Morovića.

PRVI SUSRET KLAPA IZ HRVATSKOG ISELJENIŠTVA U DOMOVINI

Prvi susret klapa iz hrvatskog iseljeničtva, u Organizaciji Hrvatske matice iseljenika, pod pokroviteljstvom Vlade Republike Hrvatske održavao se u hrvatskim gradovima od 24. lipnja do 2. srpnja. Kako i dolikuje takvom prvom i jedinstvenom susretu s Domovinom, turneja hrvatskih iseljeničkih klapa po Hrvatskoj (Crikvenica, Zadar, Sinj, Vela Luka, Podgora, Kaštela) započela je u zagrebačkoj dvorani Vatroslav Lisinski, a koncert iseljeničkih klapa uvršten je i u program 40. jubilarnog omiškog festivala dalmatinskih klapa. Devet klapa sa četiri kontinenta predstavilo je svoj repertoar, dvije tradicionalne hrvatske pjesme i jednu iz zemlje u kojoj žive, pokazujući kako je taj način pjevanja, svojstven za našu tradicijsku kulturu, zaživio i među hrvatskim iseljeničtvom. Gotovo sve te klape nastale su upravo u sredinama Hrvatskih katoličkih misija i u njima, na tom svom 'domaćem terenu' u svijetu, redovito nastupaju. Umjetnički voditelj tog jedinstvenog projekta je mr. Joško Čaleta, a

voditeljica projekta prof. Srebrenka Šeravić. U ponedjeljak 26. lipnja hrvatski iseljenici, ljubitelji klapskog pjevanja, obogatili su Zadrane koncertom klapske pjesme u društveno kulturnom prostoru Arsenala. Doživljaji Hrvata koji u svijetu svjedoče naš identitet njegujući hrvatsku kulturnu tradicijsku osobitost, klapsko pjevanje, osebniji su i topli. Mnogima je to susret s Hrvatskom i korijenima od kojih potječu nakon niza godina. Svi izražavaju radost i zadovoljstvo boravkom u Domovini sa željom da taj jedinstveni projekt postane tradicionalan.

U projektu nastupaju sljedeće klape: klapa "B.A." iz Buenos Airesa, Argentina (osnovana u znak sjećanja na prijatelja poginulog u Domovinskom ratu), "Ova klapa" iz Johannesburga, Južnoafrička republika (jedina dalmatinska klapa na afričkom kontinentu čiji su svi članovi podrijetlom iz Vela Luke s otoka Korčule), klapa "Dalmatina" iz Aucklanda, Novi Zeland, "Croatia" Hrvatske katoličke misije u Münchenu, "Ferali" iz Frankfurta, klapa "Chorus Croaticus" iz švicarskog Berna, "Jadran" iz crnogorskog Tivta, klapa "Astorija" Hrvatske katoličke zajednice iz Astorije, New York, te jedina ženska hrvatska klapa iz iseljeničtva, 'Golubice' iz Koljnofa u Mađarskoj.

Klaskom interpretacijom, za koju se kaže da je 'pjesma s dušom', čuva se hrvatska narodna baština u svijetu i izvorna je veza s domovinskom korijenima, a Hrvati su je pronijeli i žive godinama na četiri svjetska kontinenta. U temelju tog njihovog angažmana, a naziva ih se veleposlanicama hrvatske glazbe i kulture, je ljubav prema pjesmi i tradiciji Domovine iz koje potječu, doprinoseći ujedno time i boljem razumijevanju i susretištu kultura europskog Mediterana, Amerike, Australije i Afrike.

ZAVJETNI BLAGDAN SV. NEDILJICE

Zavjetna svetkovina sv. Nediljice u istoimenom svetištu u Vrani u nedjelju 2. srpnja okupila je više tisuća hodočasnika iz cijele Zadarske nadbiskupije. Središnje misno slavlje za vanjskim oltarom ispred crkve sv. Nediljice predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda u zajedništvu s vranskim župnikom Šimunom Šindijom i brojnim svećenicima.

"Kako pred Bogom stojimo u odgovornosti za obitelj, za darove koje nam je dao", upitao je nadbiskup Prenda u propovijedi, govoreći o obitelji kao rasadniku života, školi vjere i istinskom putu čovjekova života. Ona je temelj društva, kad je obitelj zdrava i društvo napreduje, rekao je nadbiskup. Nažalost, čovjek si uzima za pravo biti gospodarom života, a zapravo je njegov sluga, istaknuo je, upozorivši da živimo u ozračju koje promiče da je sve dozvoljeno činiti, te se i bolesne pojave proglašavaju normalnima. "Čovjek ukida smrtnu kaznu za odrasle, ali ne misli tako i ne čini to i za nemoćne, nerođene" upozorio je nadbiskup Prenda. "Crkva ima zadaću govoriti istinu, reći što je zlo a što dobro, da se ne pomiješaju svjetlo i tama, laž i istina" istaknuo je, potkanuvši na povjerenje u Kristovu riječ, pa i kad nam se čini zahtjevna. Usporedio je to s lijekom koji je ponekad gorak, no potreban je za zdravlje. Božja riječ je blagotvorna i njegova zapovijed vraća životu. Nadbiskup je zazvao molitveni zagovor sv. Nediljice za zdravi duh u obiteljima, da vjernici s tog hodočasničkog mjesta susreta s Bogom i vapaja upućenih njemu pođu obdareni nadom, vedrinom i sigurnošću da je Bog s nama na našem putu.

U Godini duhovnih zvanja nadbiskup je pozvao i na molitvu za odaziv mladih u nasljedovanju Krista u svećeništvu i redovništvu, te plodno ministrantsko služenje. Mons. Prenda je potaknuo na molitvu i za Ad limina, blagoslovljen pohod naših biskupa u Rim. Poželio je da susret s Benediktom XVI., u kojem će mu hrvatski episkopat izložiti stanje Crkve u Hrvatskoj, bude novi poticaj na korist naše Crkve, jer se u toj prigodi, rekao je nadbiskup, od Svetog Oca uvijek dobiju upute i smjernice za budućnost.

NADBISKUP PRENĀ POSJETIO KOMUNU 'CENACOLO'

Zadarski nadbiskup Ivan PrenĀ posjetio je u nedjelju 2. srpnja u pratnji generalnog vikara nadbiskupije mons. Ivana MustaĀa komunu 'Cenacolo' u Jankolovici kod Biograda i susreo se sa ŃtiĀenicima te zajednice sv. Nikole. U ime 34 mladiĀa koja trenutno ųive u komuni nadbiskupa su doĀekali Saša BakuniĀ i duhovnik te zajednice don Marino NinĀeviĀ.

Saša se zahvalio nadbiskupu za pruųenu materijalnu pomoĀ kojim sredstvima izgraĳuju drugi stambeni objekt u zajednici te duhovnu pomoĀ po duhovniku don Marinu koji dva puta tjedno sluųi misu u komuni i na raspolaganju je mladiĀima za ispovijed. Pozvao je nadbiskupa i na buduĀe dolaske u komunu i sluųenje mise u njihovoj kapeli. Povodom 16. obljetnice nadbiskupova posveĀenja, mladiĀi su nadbiskupu darovali oltarni stalak za knjigu. RuĀno su ga izradili od jasena i masline, s uklesanim grbom nadbiskupa Prende i grbom njihove zajednice, kako bi i na taj naĀin bili povezani. Dirnut i iznenaĀen tako vrijednim darom, nadbiskup im je zahvalio i obeĀao daljnju materijalnu i duhovnu pomoĀ, rekavųi da Āe ga taj stalak u molitvi trajno i svakodnevno podsjeĀati na njih, postavljanjem na oltar za Misal u kapeli u Nadbiskupskom domu gdje nadbiskup PrenĀ sluųi misu.

U obraĀanju mladiĀima u kapeli komune nadbiskup PrenĀ im je razlagao Boųju rijeĀ te nedjelje. Bog nije stvorio smrt nego ųivot, ljubi ųivot, rekao je nadbiskup, opisujuĀi dva Isusova zahvata, izlijeĀenje ųene koja je krvarila i kĀeri nadstojnika Jaira. "Isus je bio silno zauzet da pomogne Āovjeku i da odgovori na vjeru. Isus je moĀan. Traųio je vjeru, tko je imao pouzdanje u njega doųivljavao je njegovu moĀ. Gdje god je susreo vjeru odgovorio je svojom boųanskom moĀi" rekao je mons. PrenĀ, dodavųi da je susret u vjeri s Isusom za ljude bio Āin ozdravljenja, ali i oslobaĀanja po kojem su dobivali nutarnju slobodu i joų veĀu vjeru. "To je vaų put. Vjerujem da u vama ųivi velika ųelja ųivjeti, iųĀupati se iz ralja smrti. Isus je traųio izriĀaj vjere i tko je imao pouzdanje u njega doųivljavao je izlijeĀenje. Zato je tu Cenacolo. Vaųe je da odgovorite tom pozivu" poruĀio je nadbiskup mladiĀima. Ukazao im je na vaųnost euharistijske ųrtve i klanjanja Presvetom, ųto mladiĀi i ųive u svojoj kapeli gdje se i noĀu, u 2 i 4 sata ujutro, ustaju na euharistijsko klanjanje. "To je ųivi Bog, meĀu nama, on sve zahvaĀa i sve moųe uĀiniti ako mu vjerujemo. Zato se trebamo odreĀi svakog zla koje nas je zarobilo" rekao je mons. PrenĀ. Izrazio je razumijevanje za njihove slabosti rekavųi da ovisnost vjerojatno nije odmah doųla u njihov ųivot, nego su je smatrali jednim od izlaza za svoja dublja nezadovoljstva i traganja za smislom. "Onda ste doųli u tunel. Vidite kako grijeh razara i uniųtava. No, Bog uvijek daje novu ųansu, nikad nikog nije prekrųio. Kad izlazimo iz tunela idemo u ųivot i postajemo novi ljudi" rekao je nadbiskup, istaknuvųi da smo pozvani imati povjerenja u Boga i iĀi novim putem jer je Boųja ljubav velika.

ųtiĀenicima komune nadbiskup PrenĀ je udijelio blagoslov te je obiųao i novoizgraĀeni prostor kuĀe u komuni. Izrazio je divljenje napredovanju cjelokupnog ureĀenja tog prostora u kojem mladiĀi iz cijele Europe molitvom i radom, poųrtvovno i od Providnosti, ųive novi ųivot nakon odvikavanja od ovisnosti.

TISKOVNA KONFERENCIJA - PUT PREMA TISUĀITOM PRIMJERKU ZBIRKE 'BIBLIJA' ZADARSKE NADBISKUPIJE

Tiskovna konferencija - Put prema tisuĀitom primjerku Zbirke 'Biblija' zadarske nadbiskupije - odrųana je u Āetvrtak 6. srpnja u dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru. O Zbirci 'Biblija' i njenim najnovijim primjercima govorili su mons. Marijan Oblak, zadarski nadbiskup u miru, sakupljaĀ Biblija, idejni zaĀetnik i nositelj tog projekta, te prof. Morana Anastazija BatkoviĀ i prof. Livio Marijan.

Pijanistica Batković darovateljica je 900. primjerka Biblije "Biblia del Millenio", tiskane u jubilejskoj godini, 2000 godina od Isusova rođenja. Na 1 174 stranice nalaze se bogate koloristične minijature, iluminacije i inicijali iz 14. i 15. st., uz priloge mapa i karata. To je obiteljska Biblija čije prve stranice započinju s obiteljskim stablom oca i majke te tabelama za upis krštenja, sv. potvrde, vjenčanja i smrti. Prof. Batković se zahvalila mons. Oblaku na trudu kojeg ulaže u sabiranje te vrijedne zbirke, izražavajući radost što je i njen dar obogatio Zbirku važnu za baštinu nadbiskupije. Taj primjerak na španjolskom jeziku preporučili su joj kolekcionari koji je rado unose u svoje zbruke.

Prof. Marijan posrednik je u nabavci 901. primjerka Biblije u Zbirci, aramejsko hebrejskog 'Novog zavjeta'. To je zadnji primjerak koji se mogao nabaviti, a u Zadar je stigao iz londonskog Biblijskog društva. Aramejski jezik je Isusov materinji jezik, te je aramejski Novi zavjet posebno zanimljiv, jer je najbliži hebrejskom jeziku i kulturnom krugu iz kojeg je Isus potekao. Pisana je u dva stupca, u jednom je aramejski, a u drugom hebrejski jezik. To je izdanje uzorak po kojem su nastale mnoge druge Biblije na istoku, armenska, etiopska, koptska, a zbog svoje starine i blizine Isusovom mentalitetu i izričaju od svih je prijevoda najzanimljivija i njena je vrijednost neprocjenjiva u proučavanju Svetog Pisma, rekao je prof. Marijan. Ta je izvornost od velike vrijednosti za bibličare, lingviste i povjesničare. Aramejski Novi zavjet je dio velikog kritičkog izdanja Peshitto Biblije kojeg priprema Institut Peshitta u Leidenu, započet 1996. g. Biblija Starog i Novog zavjeta prevedena na sirijski naziva se 'peshitta'. To je jednostavan pučki prijevod i službena je Biblija Crkava zapadnog i istočnog sirijskog obreda. Naime, upravo je sirijska kultura i kršćanstvo po mentalitetu i jeziku najbliže judeokršćanstvu odnosno Isusu, neposrednom krugu njegovih učenika i prvih kršćana u Palestini koji su činili prvu Crkvu. Aramejski Novi zavjet pretiskan je iz izdanja u Mosulu 1887-1891, ponovno izdanog u Beirutu 1951. g. na aramejskom i latinskom.

Zbirka 'Biblija' zadarske nadbiskupije jedinstvena je u Hrvatskoj, a među rijetkima je i u svijetu, jer sadrži 938 primjerka Biblije na oko 250 svjetskih jezika. Najstarija Biblija u Zbirci potječe iz 3. st. To su Petrove poslanice pisane na papirusu i dar su pape Ivana Pavla II. Osobni dar Zbirci blagopokojnog pape Ivana Pavla II. je i Codex Vaticanus iz 4. st., čiji se

original čuva u Vatikanskoj biblioteci. To je najstariji i najpotpuniji primjerak Starog i Novog zavjeta nastao u Aleksandriji, Egiptu, pisan je grčkim na pergameni i teži gotovo 30 kg. To izdanje bilo je i prvo koje je predstavljano javnosti iz Zbirke. Dosad su održana predstavljanja još dva značajna primjerka iz Zbirke: Gutenbergove, te Biblije Ivana Pavla VIII. Mons. Oblak je istaknuo da je pretisak te monumentalne Biblije iz 9. st., teške oko 30 kg, koju je Ivanu P. VIII. darovao franački car Karlo Čelavi prilikom njegova krunjenja za papu 870 g., važan zbog povezanosti s hrvatskim narodom. Papa Ivan VIII. prvi je priznao hrvatsku državu. Napisao je pisma knezu Branimiru koji je stolovao u Ninu, ninskom biskupu Teodoziju i hrvatskom puku. Mons. Oblak je istaknuo i kolekciju dječje Biblije "Bog govori svojoj djeci". Kuća "Kirche in Not" izdala ih je na oko 150 jezika, a zadarska Zbrika ih ima na 138 jezika.

Vitalni 87-godišnjak, koji je Biblije počeo skupljati 1987. god., svaku Bibliju smatra dobitkom za Zadar i hrvatski narod i ocjenjuje je značajnim kulturnim događajem. Stoga je mons. Oblak izrazio želju da se pojedinci uključe u taj 'biblijski hod', put nabavke Biblije do 1000-og primjerka. To je bila i primarna nakana te tiskovne konferencije, sazvane prvi put otkako postoji zbirka 'Biblija'. Zanimljivo je da je samo dan nakon sazivanja Tiskovne konferencije jedan dobročinitelj iznenadio mons. Oblaka darujući mu devet primjeraka Biblije na engleskom jeziku. Prva Biblija stigla je iz Madagaskara, potom iz Indije i Irske. Samo prošlu godinu Zbirku je obogatilo 138 Biblija, pa je izražena nada da će se u 2007., dvadeset godina nakon dobivenog prvog primjerka, dostići brojka od 1000 izdanja. Svaka je uglavnom dar, na svakoj je upisano ime darovatelja, dan i zahvala, "radi povijesnosti", rekao je mons. Oblak. Dosad su primjerci Biblije sa svih kontinenata svijeta bili izloženi samo jedanput, 2000. g.. Izložba "Biblija u više od 100 jezika" bila je održana u prostorima Stalne izložbe crkvene umjetnosti u Zadru. Zbog velikog interesa javnosti produžilo se trajanje njenog postava. Upitan gdje se nalazi Zbirka, mons. Oblak je sa smješkom odgovorio: "Najbolje se nešto čuva kad se ne zna gdje je". Dodao je potom da će jednom biti dostupna javnosti, izražavajući želju da Zbrika dobije poseban odsjek s uređenjem nadbiskupske knjižnice.

Mons. Oblak je iznio i statistički podatak: na svijetu ima oko 6500 jezika. Dosad je Biblija prevedena na oko 2 355 svjetskih jezika. To je najviše izdavana knjiga koja se godišnje prodaje u gotovo 20 milijuna primjeraka. No, taj podatak nije važan radi statističke zanimljivosti, nego prvenstveno radi činjenice da se Božja riječ čita i na taj način preobražava i obogaćuje ljudske živote.

HRVATSKE SVJETSKE IGRE - KONFERENCIJA ZA NOVINARE

Hrvatske Svjetske igre, projekt koji će po prvi put okupiti hrvatske sportaše iz dijaspore, održava se od 15. do 21. srpnja u Zadru i Zadarskoj županiji. Okupit će 700 sudionika iz 25 zemalja s 5 kontinenata, a tijekom njihovog trajanja održat će se i niz kulturnih i zabavnih događanja. Na konferenciji za novinare u zadarskom Arsenalu u četvrtak 13. srpnja Jure Strika, hrvatski povratnik u Zadru kojem je povjerena organizacija Igara, predstavio je taj jedinstveni događaj pod pokroviteljstvom Vlade RH kojeg organizira Hrvatski Svjetski kongres, krovna iseljenička udruga sa savjetodavnim statusom pri Ujedinjenim narodima.

Igre započinju u nedjelju 16. srpnja koncelebriranom misom u katedrali sv. Stošije u 19 sati, a predvodi je zadarski nadbiskup Ivan Prenda. Nakon mise, u 20,30 sati na Forumu započinje predstavljanje sudionika mimohodom delegacija i žanrovski raznolik koncert u kojem će nastupiti Vanna, Natali Lovrinov iz Adelaida, pobjednica dječjeg festivala u Australiji, Valerija Glavan i Josip Zanki iz New Yorka, Hrvatska mladež iz Venezuele, klapa Cantus, zadarski plesni ansambl, Tovareća mušika iz Sali, Splitski bubnjari i Pop-Art Band. Skup će pozdraviti i Antun Vrdoljak, počasni predsjednik Hrvatskog Olimpijskog odbora i član Međunarodnog OI. Pokrovitelji susreta su Hrvatski olimpijski odbor, Zadarska županija, Grad Zadar, Hrvatska Matica iseljenika i Zadarska nadbiskupija. "Gdje god su odlazili naši ljudi posljednjih stoljeća, pratila ih je Crkva. Naše crkve su bile i jesu mjesta gdje se prima

vjera i gaji osjećaj nacionalne pripadnosti, kultura, folklor i šport" napisao je mons. Prenda u pozdravu Službenog vodiča Igara. Izrazio je radost da će se Igre otvoriti na Forumu, adresi Poljane Ivana Pavla II., mjestu gdje je taj blagopokojni Veliki papa uputio blagoslov upravo mladeži hrvatskoj. Jedanaest športskih disciplina održat će se u Biogradu, Benkovcu, Bibinjama, Poličniku i Zatonu, gdje je i smještaj sudionika. Igre će doprinijeti povezivanju hrvatskog nacionalnog bića sa svih kontinenata; u svijetu naime živi oko 4, 5 milijuna Hrvata, a domaća javnost ima priliku upoznati raznolikost i bogatstvo svoga izvandomovinstva. "Kao što vas je Crkva pratila gdje god ste išli po svijetu, tako vas sada Crkva očekuje raširenih ruku. Dodite k nama, dođite u svoju kuću, svoju Domovinu. Osjetit ćete ljubav Majke koja vas rado očekuje" poručuje nadbiskup Prenda Hrvatima iz dijaspe, čije će okupljanje približiti domovinsku i iseljenu Hrvatsku, ojačati ponos na hrvatske korijene te dodatno učvrstiti naše zajedništvo i nacionalni identitet diljem svijeta. Sa projektom se upoznajte na adresi: www.zadar2006.com

Nakon Tiskovne konferencije Domagoj Ante Petrić, zamjenik ravnateljice Hrvatske Matice iseljenika, otvorio je multimedijalnu izložbu "55 godina u službi iseljeništva", rekavši da su ti radovi odraz života našeg puka diljem svijeta i njihove povezanosti s Hrvatskom. Tiskovnoj Konferenciji nazočio je i Ante Sovulj, glavni tajnik Hrvatskog Svjetskog kongresa (HSK), neprofitne nevladine udruge koja okuplja i povezuje hrvatske udruge i ustanove izvan Domovine, stvarajući uvjete njihovog uspješnijeg djelovanja. HSK je osnovan 1993. g. i djeluje na predstavljanju i povezivanju svekolike hrvatske baštine. Jure Strika je najavio da će se sljedeće Hrvatske Svjetske igre održati 2009. godine, a samim odazivom sudionika i organizacijskom pripremom ovih Igara smatra da je projekt već uspio, što će održavanje Igara samo potvrditi.

BLAGDAN SV. BENEDIKTA

Blagdan sv. Benedikta u utorak 11. srpnja svečano je proslavljen u samostanima benediktinskih koludrica u Zadru i Pagu. U zajedništvu s desetak svećenika, u crkvi sv. Marije večernje misno slavlje predvodio je mons. Pavao Kero, biskupski vikar za kulturu i ravnatelj Stalne izložbe crkvene umjetnosti u Zadru, čije dragocjenosti godinama čuvaju zadarske benediktinke. U propovijedi je mons. Kero govorio o životnom putu sv. Benedikta kojeg je otac poslao na studije u Rim, no on je osjetio poziv prema redovničkom životu, odlučivši se za radikalno življenje kršćanstva. "Važno je oslanjati se na Boga, a ne na ljudsku snagu, jer je to uvijek sredstvo Božje prisutnosti i posvećenja u životu pojedinca" rekao je mons. Kero, istaknuvši važnost propovijedanja Evanđelja životom i djelima. Pozvao je vjernike na nasljedovanje Benediktova primjera koji je s pouzdanjem živio Božju riječ, uprisutnio je u svom životu, te je njegova karizma ostavila dubok trag u životu Crkve i cijele europske civilizacije. Otac zapadnog monaštva i zaštitnik Europe proslavljen je u samostanu sv. Margarite u Pagu euharistijskim slavljem koje je u crkvi Navještenja BDM u zajedništvu sa svećenicima Paškog dekanata predvodio mons. Marijan Oblak, zadarski nadbiskup u miru. Govorio je o neprolaznoj veličini i značaju sv. Benedikta za Crkvu njegova, ali i našeg vremena. Poželio je da paške i zadarske benediktinke, te benediktinci na Čokovcu, budu svjedoci posvećenog života, žrtve i molitve za sve ljude, te da im Gospodin pošalje novih snaga po odvažnim zvanjima. Kapelan paških benediktinki don Antun Pećar podsjetio je na riječi blagopokojnog pape Ivana Pavla II. da će budućnost Europe ovisiti kako će ona znati nastaviti, usvojiti i produbiti benediktinski duh koji je svojevremeno znao Europu oblikovati i ujediniti križem i plugom, pod geslom "Moli i radi".

PROSLAVA UTEMELJITELJICE KARMELIČANKI BOŽANSKOG SRCA ISUSOVA

Ususret blagdanu Gospe Karmelske, u petak 14. srpnja u Bibinjama, karmelićanke Božanskog Srca Isusova, djelatne u toj župi, priredile su zahvalnu proslavu povodom beatifikacije Majke Marije Terezije od sv. Josipa, utemeljiteljice njihove Družbe. U župnoj crkvi euharistijsko slavlje predvodio je bibinjski župnik don Josip Radojica Pinčić. Potom je održan prigodni program u čast nove blaženice uzdignute na čast oltara u svibnju ove godine u Nizozemskoj.

Rodnim imenom Ana Maria Tauscher, rođena 1855. g. u Sandow u blizini Frankfurta, kći je protestantskog pastora, a nakon obraćenja na katoličanstvo u 33. godini života, osnovala je Družbu djelatnu od Europe do Amerike. Još je kao mlada branila nezabludivost pape, te su za nju rekli da "svojim uvjerenjem diše više katoličkim nego protestantskim duhom". Kad je pročitala Katekizam Katoličke Crkve, oduševljeno je rekla da je to ono što je vjerovala. Bila je odbačena od oca, no nije se zaustavila pred poteškoćama i uskogrudnošću okoline. "Boga u svima gledati, Bogu u svima služiti, Boga u svima ljubiti" geslo je te odvažne redovnice u čijoj se biografiji, rekao je župnik Pinčić, nailazi na riječi "hitro, brže, u tren oka". "To znači da je sve u njoj bilo spremno za pokret. Svoju je nutrinu tako pripremila da je prepoznala Božji poziv i na nj odmah odgovorila" istaknuo je don Josip. "Bila je tihi Amen na nutarnje poticaje Duha", rekao je, dodavši da je poticala sestre da sve očekuju od Gospodina i da radosno revnuju kako bi svaku dušu priveli Bogu. Opisao ju je kao velikodušnu, suprostavljenu polovičnostima, neustrašivu i punu optimizma, željnu spašavanja duša jer je u Bogu upoznala dragocjenost svake duše. "Napuštena i ostavljena djeca najljepši su ures naših samostana" rekla je bl. Marija Terezija od sv. Josipa, potičući sestre da djeci budu majke koje se za njih posve žrtvuju. Još je kao mlada bila inicijator okupljanja djece, a u 5. godini života milosno je usnula Gospodina okruženog mnoštvom djece, te je u njoj bila želja da sva djeca ljube Isusa kao što ga ona ljubi. Taj se san potpuno ostvario djelatnošću Družbe koju je osnovala 2. srpnja 1891. postavši novim članom karmelske obitelji. Družba naglašeno skrbi i o starijim nemoćnima. Nasljeđujući karizmu svoje utemeljiteljice, u Hrvatskoj karmelićanke vode dva dječja doma, na zagrebačkom Vrhovcu i u Hrvatskom Leskovcu. Djeca iz Hrvatskog Leskovca ovog srpnja 11. put zaredom ljetuju u Bibinjama, a na proslavi u zahvalnosti Bogu za beatifikaciju M. Terezije od sv. Josipa, pjesmom su i recitalom sudjelovali u prikazu života te blaženice. Nakon njihova odlaska u Bibinje će doći djeca iz Doma sv. Male Terezije u Zagrebu.

Na proslavi beatifikacije u Nizozemskoj Hrvatska provincija Karmelićanski Božanskog Srca Isusova bila je najbrojnija, a svečanosti su nazočili i članovi zajednice karmelskih laika i djeca iz Domova u Leskovcu i Vrhovcu. U Hrvatskoj djeluje 10 njihovih zajednica, među kojima je jedna Kuća sestara i u Gabela Polju u BiH. Na poziv biskupa Antuna Bauera, u Hrvatsku prve sestre iz te Družbe stižu 1917. g., započinjući poslanje na zagrebačkom Ksaveru. "Majka deset tisuća djece i tisuća i tisuća sestara", kako su nazvali bl. M. Tereziju od sv. Josipa, umrla je u 84. godini života. "Sad ne govoreći zapravo nam najviše govori" rekao je župnik Pinčić u propovijedi, istaknuvši da smo svi pozvani slijediti taj svijetli primjer vjere i svjedočke ljubavi.

MISA ZAHVALNICA POVODOM DRŽAVNE NAGRADE ZA ZNANOST DR. MILE MAMIĆA

Hrvatski jezikolovac prof. dr. Mile Mamić ovogodišnji je dobitnik državne nagrade Hrvatskog sabora RH za znanost. Ta godišnja nagrada, datirana 25. lipnja u Zagrebu, dodijeljena mu je za popularizaciju i promidžbu znanosti u području humanističkih znanosti, posebice iz područja kršćanskog i pravnog nazivlja. Počasćen nagradom za popularizaciju i promidžbu Hrvatskog jezika i svjestan da mu je sve što ima i što jest Božji dar, dr. Mamić je želio zahvaliti Gospodinu služenjem mise te tu radost podijeliti s pukom mjesta iz kojeg potječe, Lišana Ostrovičkih. U subotu 15. srpnja, u crkvi sv. Nikole Tavelića u ravnokotarskom mjestu L. Ostrovičke, misno slavlje predvodio je fra Stipe Nimac, urednik Biblioteke "Ravnokotarski Cvit", u čijoj je nakladi 2004. g. izašla knjiga dr. Mamića "Hrvatsko kršćansko nazivlje". Misu su suslavili generalni vikar zadarske nadbiskupije mons. Ivan Mustać, župnik L. Ostrovičkih fra Božo Morić i još dvojica svećenika.

"Znanost je danas teološko mjesto susreta čovjeka s čovjekom i susreta čovjeka s Bogom. Sveučilište i sveučilišna zajednica izrazito su mjesto informacije i formacije, mjesto evangelizacije kulture i inkulturacije Evanđelja" istaknuo je fra Stipe u propovijedi, upitavši kako u postmoderni evangelizirati kulturu i inkulturirati Evanđelje. Vjera treba postati kulutra, mora biti odraz u kontekstu vremena i prostora, rekao je, upozorivši na ugroženost teologije i kršćanske antropologije, čovjeka. "Ljudsko dostojanstvo se temelji na čovjeku koji je sličan Bogu. Dostojanstvo ljudske osobe ugrožavaju terorizam, relativizam ili nihilizam i fundamentalizam, vjerska, politička ili nacionalna isključivost", upozorio je propovjednik. Istaknuo je da kršćani trebaju spašavati svijet sa svim ljudima dobre volje zalažući se za kulturu života, za sve što promiče dostojanstvo, pravdu, suverenitet i slobodu ljudske osobe, po mjeri Isusa Krista, a boreći se protiv kulture smrti. U Hrvatskoj je svega 7 % visokoobrazovanog kadra. Malo je kršćanskih intelektualaca laika na našim sveučilištima, rekao je fra Stipe. Poželio je da nagrada istaknutom hrvatskom kršćanskom intelektualcu bude zahvala Bogu i svima koji su poticali i stvarali prostor da dr. Mamić može djelovati, shvaćajući znanost, sveučilišnu zajednicu i kulturu kao mjesto inkulturacije vjere i evangelizacije hrvatske kulture i društva.

Za dobivanje te nagrade dr. Mamića predložio je Odjel za kroatistiku i slavistku Sveučilišta u Zadru. "To mi je veliko priznanje za dosadašnji trud i poticaj da s jednakom ljubavlju prema Bogu i čovjeku i dalje radim, prema jeziku kojeg proučavam, u kojem uživam i da tu problematiku približim prosječnom hrvatskom čovjeku. I dalje ću proćavati nazivlje pojedinih struka. Posebno mi je drago da je u Diplommi istaknuto da je u prvom planu to što sam istraživao kršćansko i pravno nazivlje. Već sam proučavao i želim i dalje istraživati hrvatsko vojno nazivlje" rekao je dr. Mamić u osvrtu na dodijeljeno priznanje.

Nakon mise u predjelu Dočine bio je blagoslov i otvorenje kućice dr. Mamića okružene maslinikom i voćnjakom, koju je blagoslovio fra S. Nimac, a vrpce je prerezao prof. Ivan Paštar, ravnatelj Srednje škole Stanka Ožanića u Zadru. U tom krajoliku pitome prirode dr.

Mamić će predahnuti od angažiranog znanstvenog rada, ali i nadahnjivati se i snažiti za nove znanstvene pothvate kojima produbljuje spoznaju o riječi i nazivu ne samo s jezičnog motrišta. Njegovi su jezični savjeti svojevrsne duhovne misli, a sve ih karakterizira izuzetna jasnoća i jezgrovitost.

10. VEČER GLAGOLJAŠKE BAŠTINE U SV. DONATU

U subotu, 15. srpnja 2006., u crkvi sv. Donata održana je u sklopu 46. Glazbenih večeri u Donatu tradicionalna *Večer glagoljaške baštine* – ove godine po redu desti, jubilarni koncert. Tom prigodom starohrvatsko pučko (glagoljaško) pjevanje izvodili su crkveni pjevači iz Lanišća (Istra), Kali (o. Ugljan) i Tugara (Poljica kod Splita). Koncertu je nazočio i nadbiskup mons. Ivan Prenda, kao i najpoznatiji hrvatski etnomuzikolog i proučavatelj glagoljaškog pjevanja akademik Jerko Bezić. Koncert već godinama uređuje i vodi etnolog Livio Marijan, koji je tijekom koncerta na hrvatskom i engleskom jeziku uvodio slušatelje u pojam i značaj ovog izvorno hrvatskog kulturnog i sakralnog fenomena koji je na obalama hrvatskog Jadrana prisutan otkako su Hrvati doselili. Naime, Hrvati su jedini narod u Katoličkoj Crkvi koji je imao povlasticu slaviti rimski obred na starocrkvenoslavenskom i starohrvatskom jeziku, to jest «glagoljati», što je imalo za posljedicu razvoj jednog posebnog pučkog stila crkvenog pjevanja kojega nazivamo *glagoljaškim pjevanjem*.

Pjevači, među kojima je bilo primjetno podosta mladih, izveli su napjeve Mise, zatim Večernje, Velikog tjedna i sprovodnog bogoslužja sve zajedno je završilo pjevanje Litanija BDM u starom kaljskom napjevu u čenu su sudjelovali i svi izvođači i slušatelji. Posebno je bilo zanimljivo pratiti različitost stilova unutar glagoljaškog pjevanja koji prate stilove folklorne glazbe dotičnih krajeva gdje se ono ukorijenilo, razvijalo i sačuvalo. Tako su pjevači iz Lanišća pjevali starim istarskim dvoglasjem dok su pjevači iz poljičkih Tugara iste te napjeve izvodili u tradicionalnom dalmatinskom klapskom stilu. Kaljski su napjevi zanimljivi jer pokazuju arhaičnu strukturu i starinu kakvo je glagoljaško pjevanje i bilo na zadarskim otocima i na kopnu do 20. stoljeća. Radi se o otegnutom dvoglasju s unisonim završetkom. U glagoljaškom pjevanju iz Lanišća i Kali primjetno je i razvijanje novijeg višeglasnog stila pučkog pjevanja, skladnog i bogatog suzvučja mediteranski obojenog. Posebno ozračje stvoreno je za vrijeme pjevanja napjeva Velikog tjedna, osobito Prijekora kada su se ugasila svjetla u sv. Donatu a svi su pjevači krenuli u simuliranu procesiju Velikoga petka, u krug oko

kolona sv. Donata, s upaljenim feralima, čegrtajući čegrtaljka i izvodeći naizmjenice napjeve potresnih zaziva «Puče moj» sa svim različitostima svojih stilova.

Na kraju koncerta prigodnu su riječ uputili akademik Jerko Bezić i nadbiskup mons. Ivan Prenda, te voditelj koncerta prof. Livio Marijan koji je istakao da bi ljepotu i vrijednost glagoljaškog pjevanja, pa i koncerata koji su se kroz ovih deset godina održali u sv. Donatu, mogla najbolje opisati riječ jedne strankinje, Švicarke, koja je nakon jednog koncerta kazala: «Pa vaši su djedovi pjevali Bogu serenade!»

Pjevači iz Lanišća su sutradan, u nedjelju, 16. srpnja, u Katedrali sv. Stošije, na misi u 11 sati pjevali svoju drevnu staroslavensku misu, pod ravnanjem don Marija Žmaka, dekana i župnika buzetskoga, koji je rodom iz Lanišća.

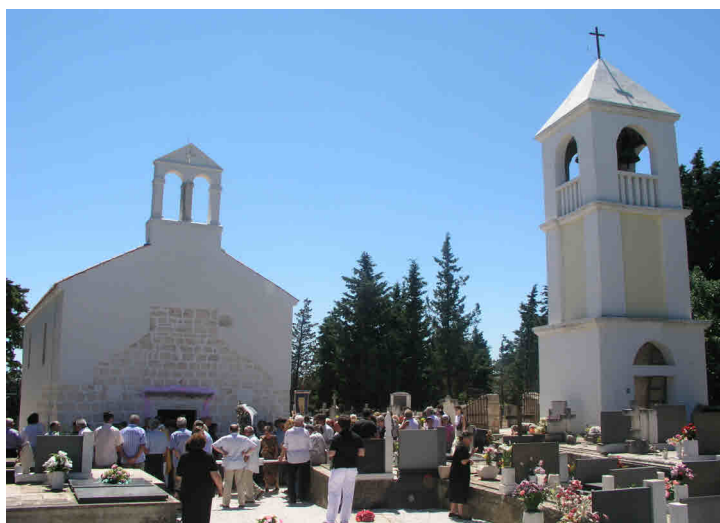
BLAGDAN GOSPE KARMELSKE I BLAGOSLOV OBNOVLJENE ŽUPNE CRKVE NA RAVI

U jednoj od najstarijih župa zadarske nadbiskupije, na otoku Ravi, na blagdan Gospe Karmelske u nedjelju 16. srpnja nakon dvogodišnjih radova blagoslovljena je obnovljena župna crkva Uznesenja BDM. Crkva potječe iz 14. st. i vrijedni je spomenik kulutre, a obnovu u vrijednosti 700 000 kn financirali su župljani Rave, Zadarska nadbiskupija i crkvena organizacija iz Njemačke, 'Kirche in Not'. Blagoslov crkve i misno slavlje nakon kojeg je uslijedio ophod kroz mjesto s kipom Gospe Kamelske, čiji se oltar nalazi u crkvi, predvodio je don Srećko Petrov ml., ekonom zadarske nadbiskupije i inicijator obnove. Temeljna obnova crkve i novoizgrađeni zvonik od kamena s elektrificiranim zvonima velik je događaj za tu župu iz koje je u povijesti poteklo 34 svećenika glagoljaša i radost za otočke vjernike čija je crkva bila toliko oronula da su se mise služile u napuštenoj zgradi stare otočne škole.

Izvođač radova je poduzeće "Duca" iz Zadra, a projekt obnove izradilo je poduzeće "D&Z". Radovi su izvedeni uz suglasnost i odobrenje djelatnika Konzervatorskog odjela u Zadru. Obnova je, uz ostalo, obuhvatila promjenu drvene krovne konstrukcije, novo žbukanje izvana i iznutra, te je tom prilikom otkriveno da je crkva dva puta bila produživana i povisivana. Sadašnje pročelje crkve izrađeno je od klesanog kamena i otkriva veličinu prvotne crkve. Uređeno je i mjesno groblje koje se nalazi oko crkve.

U ime župljana don Srećku je na uloženom trudu zahvalio Ivica Mavar, rekavši da kad je pri napuštanju četverogodišnje službe poslužitelja Rave don Srećko najavio obnovu crkve, župljani tada nisu vjerovali da će se to uistinu i dogoditi. Otok Rava broji svega stotinjak vjernika, a s otoka su brojni iseljenici u SAD, koji ljeta provode u rodnom kraju te su također nazočili misnom slavlju. U propovijedi je don Srećko rekao da Marija nije puno pričala o svojoj vjeri i ljubavi prema čovjeku, nego ju je konkretno živjela rekavši "Neka bude volja Božja". Citirao je sv. Antuna da je riječ živa kad život govori. Zato nek prestanu riječi a progovore djela, istaknuo je don Srećko, upozorivši da smo mi puni riječi, a prazni idjelima. Vjera je Isusov život u nama, rekao je propovijednik, pozivajući na nasljedovanje Marije u svakodnevnom životu. Razlažući što znači biti vjernik katolik, rekao je da sadržaj tog života znači moliti, ići na nedjeljnu misu, pomoći bližnjemu, izgrađivati svijet prema svojim sposobnostima i zvanju u duhu Isusa Krista, poštovati svoju i tuđu slobodu te dostojanstveno živjeti prema Bogu, sebi i drugome.

BLAGDAN GOSPE KARMELSKE

Zavjetni blagdan Gospe Karmelske proslavljen je u župi Galovac u nedjelju 16. srpnja misnim slavljem koje je u župnoj crkvi predvodio župnik don Stanislav Wielinski. Pozvao je na nasljedovanje Marije, opisujući je kao najljepšu, prvakinju krepostima i bogatu Božjom milošću. Njeno je majčinstvo uzor roditeljstva, te je upozorio da kao što svećeništvo ne smije biti zanat, tako to ne smije biti ni roditeljstvo. Nakon mise uslijedio je ophod kroz mjesto, a kip Gospe Karmelske nosile su djevojke u bijeloj odjeći. Navečer je slavljena i misa s blagoslovom djece. Potom je u galovačkom zaseoku Jošani don Stanislav blagoslovio temelje kapelice i kip Majke Božje. U nazočnosti brojnih župljana i uzvanika, prikupljao se milodar za kapelicu koja se nalazi na raskršću galovačkih putova i dovršenje autobusne stanice u čijoj će blizini biti podignuta kapelica Majci Božjoj. Odrasli su se za tu prigodu odrekli alkohola i cigareta.

Prvi put u Galovcu je održan i Karmelfest na kojem je duhovne pjesme izvelo 18 djece i mladih. Nastupili su: Kristina Gulan, Marija Šare, Marta Šare, Albina Mikulić, Marko Gulan, Marta Burčul, Petra Burčul, Marija Šare, Sara Gulan, Marko Gulan, Roko Kovač, Lucija Gulan, Anđela Kvartuč, Danijela Gulan, Ana Gulan, Ana Marija Gulan, Patricija Gulan, Ante Mikulić. Program je vodila Helena Čakarun a u sastavu žirija bili su Ana Jovančević, Zvezdana Burčul i Miroslav Bučić - Biko.

Za taj su nastup svi osvojili prvo mjesto. Sudionicima koncerta dodijeljen je katekizam "Vjerujem", svete sličice, prigodni CD-i i uspomene koje su napravila sama djeca na igraonicima. Naime, otkako je prije dvije godine Galovac prvi put dobio župnu kuću, djeca se u njoj svaki dan od 10 do 12 sati okupljaju na druženje i kreativno stvaranje u zajedništvu sa župnikom Wielinskim. Župni je prostor na taj način u potpunosti ispunio svrhu postavši mjestom kršćanskog odgoja i razvoja galovačke djece.

ZAPOČELE HRVATSKE SVJETSKE IGRE

Hrvatske svjetske igre, koje od 15. do 21. srpnja na natjecanjima u Zadru i županiji okupljaju 700 hrvatskih mladih uglavnom amaterskih sportaša iz cijelog svijeta, započele su u nedjelju 16. srpnja svečanim otvaranjem na forumskoj Poljani pape Ivana Pavla II. u Zadru. Prigodnom programu prethodilo je misno slavlje u katedrali sv. Stošije koje je predvodio zadarski nadbiskup Ivan Prenda. Suslavili su Ante Kutleša, ravnatelj Hrvatske inozemne pastve, koji je prenio pozdrave mons. Želimira Puljića, predsjednika Vijeća HBK za Hrvatsku inozemnu pastvu, fra Šimun Šito Šorić, ravnatelj Hrvatskog svjetskog kongresa, iseljeničke udruge koja je organizator Igara i svećenici iz hrvatskih katoličkih misija.

Zadarsku katedralu ispunila je brojna hrvatska mladost s pet kontinenata svijeta, koja je u živim bojama sportske opreme i sa stijegovima zemalja iz kojih dolaze bila okupljena u molitveno zajedništvo. Naš narod, jezik i tradiciju u svijetu sačuvala je vjera, a tu je zadaću među Hrvatima vršila Crkva šaljući im svećenike misionare, rekao je mons. Prenda. "Učili su ih temeljnim vrijednostima koje ostaju. To je iznad svega vrijednost života, obitelji, vjernost Bogu i Domovini. To je jamstvo trajanja i opstanka usprkos malobrojnosti. Svećenici su pomogli mnogima da na početku dođu do kruha, torbe, novca i haljina" rekao je nadbiskup Prenda.

Imamo tolikih poznatih ljudi u svijetu. Naš je narod u tuđini priznat kao marljiv, tolerantan i čestit jer je imao vjeru koja je oblikovala njegov odnos prema drugima, građanskoj odgovornosti i novim društvima u kojima su nalazili svoj dom, rekao je nadbiskup. Podsjetio je da su oni potomci ljudi koji su s tugom i suzama odlazili iz Domovine najčešće iz političkih i gospodarskih razloga. "Ali nikad nisu na nju prestajali misliti i za nju moliti. Nosili su u sebi nadu slobodnog povratka njoj. Među našim je iseljenicima uvijek živjela vjera u slobodnu i samostalnu državu" istaknuo je mons. Prenda, dodavši da smo za Domovinskog rata osjetili njihovu ljubav kojom su pomagali braću u Domovinu, šaljući materijalnu pomoć i dajući vlastitu djecu za obranu Domovine. "Bog će svima stotruko uzvratiti, jer on sve vidi i ne zaboravlja kad drugi i zaborave" poručio je nadbiskup.

Domovina, to su najprije njeni ljudi, rekao je, poželjevi mladima plodni boravak i duhovno bogaćenje u Hrvatskoj. "Dobro došli majci Domovini sa svojim svećenicima, voditeljima. Upoznat ćete domovinu svojih predaka, roditelja, ali i svoju. Njoj pripadate korijenom i bogatstvom njene vjere i kulture. U sebi nosite dio njenog bića, njenih ljepota, nadanja i ostvarenja. Ona za vas nije samo prošlost. Ona je vaša sadašnjost, nadam se i budućnost" rekao je mons. Prenda, pozivajući mlade iseljene Hrvate da se opet vrate i neprestano učvršćuju svoju vezu s Domovinom.

Misi su nazočili brojni uglednici iz hrvatskog političkog i društvenog života. U prigodnom programu na Forumu nastupili su Vanna, Natali Lovrinov iz Adelaida, Valerija Glavan i Josip Zanki iz New Yorka, Hrvatska mladež iz Venezuele, klapa Cantus, zadarski plesni ansambl, te splitski bubnjari i Pop-Art Band. Prigodnim riječima nazočnima su se obratili i zadarski župan i gradonačelnik Ivo Grbić i Živko Kolega, ravnateljica Hrvatske Matice iseljenika Katarina Fuček, fra Šito Šorić, ravnatelj Hrvatskog svjetskog kongresa, te Antun Vrdoljak, počasni predsjednik Hrvatskog olimpijskog odbora i član Međunarodnog olimpijskog odbora, koji je na Forumu i proglasio Igre otvorenima. Zemlje sudionice prvih Hrvatskih svjetskih igara, s namjerom da postanu tradicionalne, su: Argentina, Australija, Austrija, Belgija, Bosna i Hercegovina, Danska, Ekvador, Francuska, Hrvatska, Italija, Južnoafrička republika,

Kanada, Mađarska, Makedonija, Njemačka, Peru, Rumunjska, SAD, Slovačka, Slovenija, Španjolska, Srbija, Švedska, Švicarska i Venezuela. Sudionici Igara smješteni su u TN 'Zaton' a jedanaest sportskih disciplina održat će se u Biogradu, Benkovcu, Bibinjama, Zatonu, Poličniku i Zadru.

HRVATSKE SVJETSKE IGRE / DON ANTE KUTLEŠA

U tijeku je održavanje prvih Hrvatskih svjetskih igara, sportske manifestacije koja je okupila 700 Hrvata s pet kontinenata svijeta. Sudionici Igara upoznaju zemljopisnu raznolikost naše Domovine i na obali i u zadarskom zaleđu, jer se natjecanja održavaju npr. i u Benkovcu i u Poličniku. U tijeku su razigravanja po skupinama iz sljedećih sportova: tenis, stolni tenis, rukomet, odbojka, veliki i mali nogomet, te košarka. Predstoji održavanje turnira u boćanju, odbojci, odbojci na pijesku i plivanju.

U ponedjeljak 17. srpnja hrvatska iseljenička mladež okupila se na mjesnom Trgu u Poličniku gdje je održana svečanost "Svit u Poličniku", u sklopu koje je predstavljena knjiga dr. Ante Kolege "Hrvatski misir". U prigodnom programu nastupile su klapa "Poličnik" i "Donatela", Trio Felix, KUD-ovi "Carza Poličnik" i "Radovin" te Hrvatska mladež iz Venezuele. Opisujući cilj i sadržaj kojeg promiču Hrvatske Svjetske igre, don Ante Kutleša, ravnatelj Hrvatske inozemne pastve, na misi u zadarkoj katedrali hrvatskim sportašima uputio je poticajne misli o poimanju sporta, usporedivši pravila sportske igre s našim životom. O sportu kao poučnoj životnoj katehezi, mladim je Hrvatima don Ante rekao: "Iza igre i sporta stoji od Boga darovana tjelesno fizička spremnost koja se želi prezentirati. Zato ste vi ovdje i došli, znajući da je cijeli čovjek tijelom i dušom od Boga stvoren i da je sportaš pozvan i sport na slavu Božju prakticirati".

Don Ante Kutleša i sam se aktivno bavio športom, desetak je godina bio nogometni sudac, a zadnjih pet godina trenirao je i mlade. Želja mu je odgajati Hrvate u sportskom duhu i u Domovini. Sve igre počinju s centra, poručio je taj nogometni sudac: "Veliki Sudac je s našim rođenjem dao znak početka i naše životne igre. Centar ovdje znači, razmišljajući prepoznati pravi životni cilj. Život neće uvijek biti na centru. Treba kao i u igri napadati, igrati, driblati, loptu primati i dodavati. Borbenost također ne smije izostati. Sve to treba i sportski i ljudski riješiti". To ćemo uspjeti ako u sportskom sunatjecatelju ne gledamo neprijatelja. Neka se prenosi prijateljstvo, zajedništvo i ljudskost. Ako to uspijemo onda su uspjele i naše igre, poručio je Kutleša, pozivajući igrače da budu spremni jedni drugima čestitati. "Onaj tko danas pobjeđuje treba biti svjestan da sutra može i izgubiti. To je sportaš. Konačno, nije naša zadaća odgojiti pobjednike; nego dobre ljude, kršćane, domoljube i rodoljube. Ne promatrajmo jedni druge kao konkurente, nego kao suigrače", poručio je ravnatelj Hrvatske inozemne pastve.

U želji da uspije naša životna igra u Crkvi, sportu i domoljublju, don Ante je upozorio i na upitnost poštivanja nedjelje diljem svijeta. "Vi sami morate određivati vrijeme sporta i natjecanja. Neka nas nedjelja i nedjeljno okupljanje očuva i održi u zajedništvu i odgovornosti prema narodu i domovini" poručio je don Ante Kutleša sportašima iz hrvatskog iseljenništva.

HRVATSKE SVJETSKE IGRE / KONCERT / JURE STRIKA

Završni je dan održavanja Hrvatskih svjetskih igara koje su na sportska natjecanja i druženje od 15. srpnja okupile 700 mladih Hrvata iz cijelog svijeta. Večeras je u Turističkom naselju Zaton proglašenje pobjednika, a sinoć, u četvrtak 20. srpnja na lokaciji Morskih orgulja na zadarskoj rivi održan je koncert zabavne glazbe pod nazivom "Zadrani Hrvatskim svjetskim igrama". Uz sudionike Igara, manifestacija je okupila brojne Zadrane i turiste, te su na taj način i brojni stranci upoznati s tim jedinstvenim projektom kojeg je kao domaćin organizirao mladi hrvatski povratnik, zadrani Jure Strika.

Zoran Jelenković, Mladen Grdović i grupa Gloria, Bepo Matešić, Ivana Radovniković, klapa Kontrada i Rockatansky bend uoči same završnice Igara obogatili su Hrvate iz iseljenštva interpretacijom dalmatinskih pjesama, jer upravo pjesma najlakše probija zemljopisne granice i zbližuje udaljeno. Mnogima su stihovi i glazba veza s Hrvatskom koja u njima budi najintimnije osjećaje u odnosu domovinstvo-izvandomovinstvo. Hrvatski svjetski kongres, organizator Igara, konkretnu realizaciju projekta na terenu povjerio je Juri Striki. Angažirani mladi vjernici, Jagoda Jurica i Jure Strika, mjesecima su ulagali sve svoje snage u organizaciji prve hrvatske iseljeničke olimpijade. "Najlakše mi je ravnati se po samim sudionicima Igara. Svi su oduševljeni. Najučestalije pitanje ovih dana je kada će biti sljedeće Igre. To uistinu raduje mene i sve nas koji smo u organizaciji. Možemo reći već sad da su Igre ne uspješne, nego preuspješno ispale" kazao je Strika. Na pitanje gdje će se održati Igre 2009. g., Strika kaže da je to još uvijek otvoreno, jer Igre nisu lokalni, nego nacionalni projekt.

Zadar je bila dobra lokacija zbog infrastrukturnih rješenja, ljetne atmosfere, a i iz kulturno povijesnih razloga. Uz to, velik broj hrvatskih iseljenika u svijetu upravo je sa zadarskog

područja. Strika je zahvalan svima koji su podržali održavanje Igara pod pokroviteljstvom Vlade RH: Gradu Zadru, Županiji i Zadarskoj nadbiskupiji, te osobito ističe nadbiskupa Ivana Pređu koji ih je "primio raširenih ruku". Uz sam Zadar, otvorenih ruku Hrvate iz svijeta prihvatila su i mjesta Zaton, Biograd, Benkovac, Bibinje i Poličnik. "Njih je radovalo što nisu samo ostali u gradu. Bila je ravnokotarska večer u Poličniku, na moru u Bibinjama, smještaj u Zatonu; dobili su pogled na cijelu županiju pa mogu ponijeti puno dojмова o gradu i zadarskoj županiji" rekao je Strika.

Učvršćene veze domovinske i iseljene Hrvatske ostvareni je cilj kojim su Hrvatske svjetske igre postigle neizmjeran uspjeh. "Ovaj projekt je pokazao da je to potrebno, da imamo puno više sličnosti nego razlika i da to treba njegovati kroz takve projekte" zaključio je organizator Igara Jure Strika.

ZAVRŠETAK HRVATSKIH SVJETSKIH IGARA

Prva svehrvatska olimpijada koja je okupila domovinstvo i izvandomovinstvo s pet svjetskih kontinenata je završena. U petak 21. srpnja u Turističkom naselju Zaton između 780 sudionika osvajačima prvih triju mjesta u 11 sportskih disciplina za žene i muškarce dodijeljene su medalje. Neopisiva je uzavrelost i ljepota zajedništva u prostoru bara Saturnus koja je očitovala jedinstvo mladih Hrvata rijetko kad i gdje viđeno. Hrvatski ponos i snaga duha kod svih je nazočnih izazivala trnce i suze radosnice. Predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa, organizatora Igara, fra Šimun Šito Šorić, zahvalio je svima koji su podržali taj jedinstveni projekt, osobito predsjedatelju Radnog odbora za mladež Hrvatskog svjetskog kongresa (HSK), Juri Striki, koji je s Jagodom Juricom dogovarao konkretnu realizaciju Igara u Zadru i županiji. Osobita zahvalnost upućena je i zadarskom nadbiskupu Ivanu Pređi za domaćinstvo i svestranu podršku Igara. Zadarska je nadbiskupija u potpunosti prepoznala taj jedinstveni svehrvatski projekt, istaknuto je. "O Bože, sretni smo, truditi ćemo se svi" citirao je fra Šimun riječi nadbiskupa Pređe kad mu je priopćeno da će se igre odvijati u zadarskoj nadbiskupiji. Fra Šimun je zahvalio na podršci i Vladi RH za pokroviteljstvo, te Frani Skoblaru, direktoru 'Turistohotela', poduzeća u čijem je vlasništvu TN 'Zaton' gdje su sudionici bili smješteni, Lyn Jelić, kanadskoj parlamentarki, Anti Sovulju, tajniku HSK-a, Hrvatskoj matici iseljenika, Hrvatskom Olimpijskom odboru, Zlatku Saračeviću, hrvatskom zlatnom olimpijcu, promotoru Igara, medijima na popraćenosti tog projekta i brojnim drugima.

Dodjelu medalja i oproštajni susret u Saturnusu pohodio je i gospičko-senjski biskup Mile Bogović, želeći dati moralnu podršku projektu, te osobno čestitati fra Šitu Šoriću, jer je upoznat i prati njegov rad među hrvatskim iseljeništvom. "Drago mi je vidjeti da se mladež veseli, da su se naši Hrvati sa svih kontinenata našli u Hrvatskoj; da zajedno pjevaju naše pjesme, da se vijore naše zastave, koje se isprepliću s onima iz njihove nove domovine. To je svakako lijep gest i lijep čin. Dobro je da su primili toliku radost i da će se opet sresti", rekao je biskup Bogović.

Između svih sportova, napomenimo da su Hrvati iz Hrvatske pobijedili u košarci (žene i muškarci) te nogometu (muškarci), ali i u boćanju. No, u svim sportovima pobjednici su Hrvati, ma iz koje zemlje došli. Uz to, na toj je svehrvatskoj olimpijadi uistinu najveća pobjeda bilo samo sudioništvo i nevjerojatno velik odaziv Hrvata iz cijelog svijeta, od kojih su neki domovinu svog porijekla posjetili prvi put.

ZAPOČELA KONVENCIJA HRVATSKOG SVJETSKOG KONGRESA
--

Trodnevno zasjedanje Hrvatskog svjetskog kongresa (HSK), krovne hrvatske međunarodne udruge koja ima stožernu ulogu u okupljanju hrvatskog iseljništva, sa savjetodavnim statusom pri Ujedinjenim narodima, započelo je u subotu 22. srpnja u dvorani Nadbiskupskog sjemeništa 'Zmajević' u Zadru. Hrvatski svjetski kongres osnovan je 1993. u Zagrebu i okuplja 400 predstavnika iz cijelog svijeta. Ima 30 nacionalnih kongresa u državama gdje Hrvati žive u većem broju, predstoji i članstvo nacionalnog kongresa Hrvata iz Crne Gore. Voditelji tih kongresa sudjeluju na konvenciji koja se održava svake 4 godine. Na zadarskoj Konvenciji Kongresa razmotrit će se izdavačka djelatnost, promidžba i razna ulaganja, jer se sastoji od 20 odbora za razna područja. Na početku susreta predsjednik Kongresa fra Šimun Šito Šorić rekao je da će Konvencija biti zajednička inventura života, rada i djelovanja Hrvata izvan domovine u proteklom četverogodišnjem razdoblju. Odradit će se protokolarni poslovi i izvješća iz pojedinih država, zajedničke i pojedinačne akcije, djelovanje po provincijama. Na konvenciji će se birati članovi Izvršnog odbora i ostalih tijela. U prilog učinkovitoj decentralizaciji sustava je činjenica da je Glavno tajništvo Kongresa u New Yorku, Predsjedništvo u Švicarskoj, Riznica je u Skandinaviji, a potpredsjednici za svaki kontinent su iz Australije, Sjeverne i Južne Amerike, Kanade, Afrike i Europe.

Izvijestit će se i o detaljima održanih prvih Hrvatskih svjetskih igara i planirati sljedeće. Fra Šimun je rekao da je događaj premašio sva očekivanja i prenosi misao svih sudionika Hrvatskih svjetskih igara, da su one puno više od sporta. Istaknuo je i zanimljivost, da je hrvatski jezik postao internacionalni, a mislili su da će engleski biti jezik sporazumijevanja. Fra Šimun je osobito zahvalan što je projekt snažno i konkretno podržala zadarska nadbiskupija. "Hvala vam da ste imali širinu" obratio se fra Šito nadbiskupu Prendi, rekavši da im taj osjećaj za "njih izvana" puno znači. Podsjetio je na nadbiskupove riječi, kad se pripremala organizacija Igara, da bi "bio grijeh da se ne okupe sve hrvatske snage i da se još jače povežu s Crkvom u Hrvatskoj".

Sudionike Kongresa pozdravio je i zadarski nadbiskup Ivan Prenda. "To što govorimo ljudi će zaboraviti, ali što dožive od nas u susretima, nikad neće zaboraviti" rekao je mons. Prenda, izražavajući radost da je Nadbiskupija doprinijela radosti svehrvatskog zajedništva ovih dana. "Vi ste kreatori novog hrvatskog identiteta, koji se oduvijek temeljio na vrijednostima vjere, obitelji i domovine. Stvarajmo identitet svoje nacije, ali nikad bez te tri vrednote" poručio je nadbiskup. U osvrtu na Hrvatske svjetske igre, rekao je da su zastave iz brojnih zemalja postale dio nas i mi smo postali dio tih zastava. "To ne bismo mogli da nemamo svoju slobodnu državu, da nismo u punoj mogućnosti izražavanja svog identiteta. Domovina je više od zemljopisa" istaknuo je. Izrazio je priznanje HSK-u rekavši da su iseljenici zbog duge, teške i slavne prošlosti hrvatskog naroda, bili uvijek dio nastojanja i stremljenja svih koji su nosili ideju državnostvornosti, kojoj su se nadali i očekivali. "U oživljavanju hrvatske države i nove stvarnosti iseljena Hrvatska je imala svoje mjesto. Bili ste uz hrvatski narod u najtežim trenucima" rekao je mons. Prenda, dodavši da su Hrvati mali narod, ali od 7. st. duboko utkan u povijest Europe i svijeta. "Hrvatski narod je živio od svojih vrednota iz kojih je crpio snagu. Vjera u Boga, obitelj i domovina konstanta su od 7. st. do danas. Povezanost s univerzalnom Crkvom nije bila zapreka našoj osobnosti. Imali smo svoje osobitosti, slavili smo Boga na starohrvatskom glagoljaškom jeziku preko 1000 godina" rekao je nadbiskup, dodavši da je ta vjera dala snage za obitelj, ona je podnijela sve mijene. "Gdje ima života tu se ostaje" poručio je, u zahvalnosti Bogu za zdravu obitelj. Sudionicima Kongresa je poručio da postavljaju pitanja nama u Hrvatskoj, ali i sebi samima, jer svi smo pozvani stvarati, čuvati i produbljivati hrvatski identitet.

Sudionicima se obratio i Marijan Klanac, predstavnik Hrvatskog olimpijskog odbora, rekavši da su naši sportaši za svojih natjecanja spavali u domovima Hrvata u iseljeništvu. Citirao je misao oca hrvatskog olimpizma Franje Bučara koji je rekao da sportaši trebaju imati u desnici snagu, u srcima odvažnost, u mislima domovinu. "To Hrvati imaju" istaknuo je, zahvalivši HSK-u što je pružio priliku da projekt pomogne i Hrvatski olimpijski odbor koji ovog rujna proslavlja 15. godišnjicu od svog osnivanja.

"Bila sam ponosna na svoj narod" rekla je podupirateljica i promotrica Igara, Lyn Jelić, kanadska parlamentarka hrvatskog podrijetla. Istaknula je da nije imala sličnog životnog iskustva, izražavajući ponos da se i kanadska zastava vijorila među ostalima. Prenijela je misli svoje djece koja su rekla da im je Kanada dala mogućnost, ali Hrvatska im je dala ponos i snagu. Izražavajući želju da bi svoje duboke i neopisive emocije sabrala najradije napisavši knjigu o događaju Hrvatskih svjetskih igara, poručila je da će se potruditi da sljedeće Igre budu još i bolje.

Svi su dobili knjigu "Hrvatski misir" dr. Ante Kolege, te je fra Šimun zahvalio i za doprinos Igrama i na toj sveučilišnoj razini. "Nova snaga nas udružuje. Izdržite u toj organizaciji, okupite još više ljudi" poručio je dr. Kolega članovima Kongresa. U knjizi se govori o tome kako su Hrvati kroz povijest vlastitim trudom i idejama u gospodarstvu živjeli, kojim načinom su izdržali. "Tako ćemo i ubuduće" rekao je dr. Kolega, istaknuvši da i jedan posto Hrvata u gotovo 6 milijunskom stanovništvu Europske unije može doprinijeti razvoju svojim plamtećim zanosom.

Svečanost je uzveličao i nastup predstavnika Hrvatskih oružanih snaga, klape Hrvatske ratne mornarice "sv. Juraj", osnovane 2001. god. na inicijativu Vojnog ordinarijata RH, sa željom da nastupa na manifestacijama diljem svijeta promičući klapskim pjevanjem ponos hrvatskog vojnika i hrvatsku baštinu.

KONFERENCIJA ZA NOVINARE - HRVATSKI SVJETSKI KONGRES

Trodnevna konvencija Hrvatskog svjetskog kongresa, koja se od 22. do 24. srpnja održavala u prostorijama Nadbiskupskog sjemeništa 'Zmajević' u Zadru, završena je u ponedjeljak 24. srpnja sazivom konferencije za novinare. U 13 godina svog djelovanja, taj je Kongres krovna hrvatska međunarodna udruga koja okuplja hrvatsko iseljeništvu, a okuplja 400 predstavnika iz 30 zemalja s pet svjetskih kontinenata. Nakon fra Šimuna Šite Čorića, za novog predsjednika izabran je Boris Mikšić. Konvencija je postavila razvojnu strategiju Kongresa za sljedeće četiri godine i najavila pojačanje snagom, entuzijazmom, voljom ali i financijski, te će konkurirati najvećim svjetskim kongresima, poput židovskog ili švedskog.

Boris Mikšić je dosadašnji predsjednik Radnog odbora Kongresa za ulaganje i povjerenik u američkoj državi Minesota, dobitnik međunarodnih nagrada za uspješno poslovanje, a posluje u 70 zemalja svijeta i investitor u Hrvatsku. U zahvalnosti za ukazano povjerenje, smatra čašću da je izabran predsjednikom najznačajnije svjetske organizacije iseljene Hrvatske koja zastupa interese Hrvatske u svijetu. Nažalost, uloga HSK-a nije dovoljno poznata hrvatskoj javnosti, upozorio je. Treba pokazati svijetu da je on velika snaga za bolju budućnost svih nas. "Obilazio sam područja gdje žive iseljeni Hrvati i osjetio sam ogromnu energiju, volju i snagu iseljene Hrvatske" rekao je Mikšić, dodavši da je uvijek zastupao misao da je iseljena Hrvatska rudnik zlata koji treba znati upotrijebiti u prave svrhe. "Mi kao Kongres ćemo znati to iskoristiti u budućnosti i od toga će i domovinska i iseljena Hrvatska imati puno za boljitak svih nas; da se bolje razumijemo i približimo jer mi smo jedan narod, rasipan po čitavom svijetu, ali ovo će nas ujediniti da postanemo još jači, snažniji i uspješniji" rekao je Mikšić. Zastupnik je u Skupštini Grada Zagreba, no prihvatio je obvezu predsjednika

Kongresa sa željom da pomogne. "Radit ću to sa srcem, najvećom voljom i željom da budemo uspješni, da pokažemo svijetu da je HSK velika snaga za bolju budućnost svih nas" poručio je Mikšić.

Odlučeno je da će održavanje Hrvatskih svjetskih igara (HSI) biti tradicionalno. U zahvalnosti Zadru, Nadbiskupiji i Županiji na predivnom prijemu i domaćinstvu, izgledno je da će se Igre opet održati u Zadru, no to je još uvijek otvoreno. Za ljeto 2009. očekuje se gotovo trostruko veći broj sudionika. "To je ona mlada snaga koja treba Hrvatskoj. Entuzijazam, volja, žar, borbenost su osobine nas Hrvata. Mislim da smo u Zadru pokazali da znamo i možemo i da imamo veliku energiju i snagu za budućnost" rekao je Mikšić.

Ohrabren uspjehom tog projekta, Kongres najavljuje i održavanje Hrvatskih svjetskih dječjih igara, najvjerojatnije u ljeto 2008. Okupile bi djecu između 7 i 14 godina u pratnji roditelja, te bi se na taj način zaokružilo okupljanje svih generacija iz iseljništva. O potvrdi održavanja tog projekta Kongres će izvijestiti na jesen na sastanku Izvršnog odbora u Zagrebu.

Na konvenciji je izabrano novo vodstvo Kongresa od 10 članova. Fra Šito je ukratko predstavio te osobe. To su: mr. Jure Gadža, poslovni čovjek rođen u Argentini, otac petero djece, spona s cijelom Južnom Amerikom. Stjepan Asić, rođeni Zagrepčanin, živio u Urugvaju i Australiji, predsjednik HSK-a za Australiju, Novi Zeland, Tasmaniju i potpredsjednik HSK-a na svjetskoj razini. Naime, u komunizmu je hrvatsko iseljništvo bilo organizirano kroz Hrvatsko narodno vijeće i brojilo je svega 30 sabornika koji su bili politički emigranti. U teškim vremenima dok su ih progonili sa svih strana, na različitim službenim razinama podržavali su ideju hrvatske državnosti. "To je rijetko živući sabornik te Hrvatske vlade u sjeni" rekao je fra Šito za Asića. Da bi se nastavio kontinuitet Kongresa, u novom vodstvu ostaju Josip Ante Sovulj, glavni tajnik Kongresa i Dijana Vukušić, rođena Švedanka porijeklom iz Omiša, koja radi za švedsku vladu. Novi član upravnog tijela je i Ivan Curman, kanadski političar i parlamentarac, primjer Hrvata koji su uspjeli u 2. i 3. generaciji, uvijek je organizirao SAD i Kanadu. "Obnova za Europu je jasna" rekao je fra Šito i predstavio dvoje ljudi iz Njemačke: Branko Marić, predsjednik Njemačkog hrvatskog kongresa, sad je izabran za predsjednika za Europu i dopredsjednik je HSK-a na svjetskoj razini. Ing. Franjo Pavić je poslovan čovjek koji ulaže u Hrvatsku, drugi tajnik u Kongresu i šef organizacije financijskih poslova. Nakon uspješno održanih Hrvatskih svjetskih igara, član novog vodstva je i Jure Strika, ravnatelj HSI-a i predsjedatelj Radnog odbora za mladež HSK-a. Prof. dr. Mario Visković, podrijetlom iz Istre, američki je Hrvat koji vodi sve poslove pri UN-u u New Yorku, te je UN nedavno i dodijelio priznanje Kongresu za uspješan rad i izrazio pohvale kao nikad dotad, rekao je fra Šito. Dr. Slavko Eduard Jambrušić, godinama je predstavnik HSK-a u Washingtonu.

Na konvenciji HSK-a doneseni su i sljedeći zaključci: odlučeno je da HSK pošalje pismo podrške hrvatskim žrtvama Haškog suda na čelu s generalom Antom Gotovinom. Na molbu predstavnika Hrvata u Sloveniji, da su su obespravljani kao manjina, Kongres upozorava da Hrvati u Sloveniji, kojih je 54 000 prema zadnjem popisu, još uvijek nisu registrirani kao tamošnja nacionalna manjina. "Ni osobni ni pokušaji Hrvatske vlade nisu uspjeli da ih slovenske vlasti registriraju i priznaju pred EU kao nacionalnu manjinu. Kongres se stavlja na stranu Hrvata u Sloveniji. Tu nepravdu treba ispraviti" poručio je u ime Kongresa fra Š. Čorić.

HSK podržava i preporučuje francusku odvjetničku kuću iz Pariza koja se ponudila i uspješno pred Europskim sudom zastupa oštećene hrvatske štediše pri Ljubljanskoj banci.

Apelira na Hrvatski Sabor da u promijenjenom tekstu na spomeniku žrtvama u Bleiburgu ne piše čije su to žrtve, nema pridjeva hrvatski. HSK je bio inicijator i glavni podupiratelj izgradnje spomen obilježja na Bleiburgu. "Zahtijevamo da Hrvatski sabor što prije u

dogovoru s austrijskim vlastima nađe rješenje, da se zna koje su to žrtve" uputit će HSK zahtjev Hrvatskom Saboru, iznenađen novim tekstom na novom blajburškom spomeniku. Fra Šito je rekao da se HBK i BK BiH brinu za religioznu stranu spomen obilježja, uključujući proslave i izgradnju spomen crkve, a Sabor RH je odgovoran za nacionalnu dimenziju spomen obilježja.

Na prijedlog HSK-a iz Belgije, konvencija je usvojila tekst o obveznom glasovanju. To se događa u velikom broju država po svijetu, rekao je fra Šito, te se drugdje i novčano kažnjava neizlazak na izbore. Kad se bude uređivao Izborni zakon, zbog dinamike nacionalnog i političkog života u RH, predlaže se da glasovanje bude obvezatno, rekao je fra Šito.

Kongres ukazuje i na sljedeći nedostatak: Hrvatske svjetske igre okupile su 780 sudionika, 200 mladih promatrača koji se nisu natjecali, ali su došli iz raznih država, 3 000 pratitelja. Oko 5000 Hrvata iz cijelog svijeta bilo je u Zadru. Fra Šimun Šito Ćorić: "Iako je Vlada RH bila glavni pokrovitelj Hrvatskih svjetskih igara, Vlada je propustila priliku službeno pozdraviti te ljude. Mi u Odboru razumijemo zauzetost Vlade. Ali, ipak su mogli, pozvani su, pokrovitelji su. I to je jedina zamjerka Hrvatskih svjetskih igara, naši iseljenici su šokirani, da nitko u ime Vlade nije rekao 'Ljudi, dobro došli kući'" rekao je Ćorić, dodavši da su na taj nedostatak među prvim ukazali upravo sami mediji.

U ime HSK-a, fra Šito je zahvalio svim prokroviteljima igara, osobito Zadarskoj nadbiskupiji, Hrvatskom Olimpijskom odboru koji ih je povezao s 231 zemlje članice u svijetu, te medijima na praćenju tog jedinstvenog projekta koji je povezao iseljenu Hrvatsku s domovinom.

MISA ZA HRVATSKE BRANITELJE

Povodom 14. obljetnice osnivanja 7. domobranske pukovnije HV-a, u četvrtak 27. srpnja u katedrali sv. Stošije u Zadru misu je predvodio generalni vikar zadarske nadbiskupije mons. Ivan Mustač. Uz članove te pukovnije, misi je nazočio i zadarski dožupan Danijel Kotlar.

"U početku je bilo strepnji i strahova, no svatko je bio spreman staviti svoj život na oltar domovine" rekao je mons. Mustač, u zahvalnosti za doprinos svih hrvatskih branitelja našoj slobodi i moleći Božje milosrđe za sve poginule branitelje. Iz 7. pukovnije je 34 poginulih vojnika. Odora hrvatskog branitelja je postala sveti znak, to i krunica oko vrata ostali su u srcu našeg naroda, rekao je vikar. Istaknuo je da su se nakon 14 godina otvorili drugi frontovi, gdje se također treba boriti, ali na drugi način; za obitelj, djecu, mlade. Ako se svake godine u Hrvatskoj registrira 2000 ovisnika, koji nam je spas, upitao je. "Ono što nas može održati kao narod su obitelj, vjera, Bog. Imamo iskustvo da nam je Bog pomogao. To naši ratnici znaju" rekao je mons. Mustač u propovijedi.

Tumačeći Božju riječ, mons. Mustač je rekao da nije samo sad situacija da se odbacuje Boga. I Izrael je odbacivao vjeru u Boga i priklanjao se poganskim bogovima. Loše je kad jedan narod prihvati vjeru, a onda je odbacuje, poput Europe, upozorio je mons. Mustač. Moramo paziti kad nam je dobro da ne izgubimo najvažnije, a to je vjera u Boga, rekao je, dodavši da ljudi koji obiluju imaju opasnost da im se srce, kako kaže Božja riječ, usali, da se predaju samo jelu, piću i uživanju. Pritom je upozorio i na ljetna uživanja mladih u neprimjerenim prigodama i bludnim turističkim okupljanjima u Hrvatskoj, izražavajući žalost da takav način života vode naši mladi. Sloboda našoj domovini je ostvarena, no nemojmo si dozvoliti situacije da se moramo pitati je li to ono i zašto su se naši branitelji borili, rekao je mons. Mustač, generalni vikar zadarske nadbiskupije.

REAKCIJA ŠKABRNJANA POVODOM IZGREDA U BILJANIMA DONJIM

Pred zgradom Suda u Zadru, gdje su zbog počinjenog incidenta u Biljanima Donjim pritvorena četvorica Škabrnjana, u petak 28. srpnja okupila se skupina mještana u zajedništvu sa škabrnjskim župnikom don Borisom Pedićem. Pred sudom su u stavu klečanja molili krunicu, a jedna škabrnjanka pročitala je proglas mještana Škabrnje povodom tog događaja. U znak svraćanja pozornosti na nj mirnim putem, župnik Pedić pozvao je Škabrnjane na molitvu, te su se oni i u četvrtak 27. srpnja, navečer i u noći, bili okupili na molitvu u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Škabrnji.

Na početku Proglasa pišu da se 18. studenog 1991. god., dan masakra u Škabrnji, počeo ostvarivati san onih koji su željeli da Hrvatske ne bude. Upravo su Škabrnjani najviše osjetili tu mržnju, jer je u prva dva dana okupacije ubijeno 56, a do kraja rata 86 Škabrnjana. "Bungalov je bio naš novi dom kroz četiri godine. Uz pomoć Božju i zaštitu naše Velike Gospe radosno smo dočekali 5. kolovoza 1995. god. - oslobođenje naše Domovine. Prvi dani radosti u slobodnom mjestu bili su i dani privikivanja na suživot s minama koje su neprijatelji razasuli po našim okućnicama i njivama kao trajno sjećanje na njihov boravak u našem mjestu. Nakon povratka, od tih mina smrtno je stradalo šestoro, a ranjenih, i ne zna im se broj, ali se zna da su to većinom bila djeca" stoji u Proglasu mještana Škabrnje.

Nadalje piše da su u pravnoj hrvatskoj državi patnici tih događanja očekivali da će oni koji su učinili zlo i odgovarati za počinjena zla. Puno puta neki pokušaji samo to su i ostali, a razočarenje ugnjetavanog bilo je sve više i potiskivalo se. "Svjesni smo da to sve što se zadnjih godina nakupilo u nama mora negdje na neki način i izići vani. A još kad si isprovociran, to se vrijeme skraćuje. Upravo smo ovih dana doživjeli provokacije na koje su naši sumještani odgovorili na način koji ne priliči, ali gledajući sve gore navedeno, možemo razumijeti njihov očaj i reakciju. Pravna država je brzo i na vrijeme reagirala u njihovom slučaju, dok oni koji su doveli do svega ovoga mirno broje dane do zaborava njihovih zlodjela. I tako izjednačismo "dva" bačena kamena s 86 nevino ubijenih" stoji u Proglasu Škabrnjana pročitanim pred zgradom zadarskog Suda. "Mnogi nas uče da kao vjernici i katolici moramo oprostiti onima koji su nam nanijeli zlo. Tko u to uopće sumnja!? Mi smo spremni oprostiti, ali da bi naš oprost bio valjan, potrebno je iskreno kajanje onih koji su činili zlo. A njega - kajanja - nema"

zaključuje se u Proglasu Škabrnjana, te napominju da se ograđuju od bilo koje druge izjave pojedinca ili skupine koja nije u skladu s tekstom tog Proglasa.

HODOČAŠĆE "U ČAST RIBARSKIH PREDAKA" CRKVI ROĐENJA BDM U KORNATIMA

Hodočašće crkvi Rođenja BDM na otok Jadra u Kornatskom arhipelagu održano je u subotu 29. srpnja po 14. put u čast Male Gospe i na spomen naših predaka ribara. Svake godine zadnje subote u srpnju ta je crkva hodočasničko odredište vjernika Dugootočkog dekanata, osobito župe Sali, Zadrana i turista, a ove godine hodočastila je i skupina Biogradskih vjernika. Misno slavlje predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda, u zajedništvu sa saljskim župnikom don Alojzijem Kneževićem i još trojicom svećenika.

Mons. Prenda je nazvao tu crkvu jednom od žila kucavica u koju je ribar dolazio svome Bogu, radeći za svoj kruh. A Crkva je bila na putu tom čovjeku, podržala ga je i jačala u njegovim duhovnim potrebama. "Želimo prepoznati u naporima naših ribara časn rad za sebe i uzdržavanje svojih obitelji. U ovoj ribarskoj crkvi želimo prepoznati znak Božje prisutnosti od koje je naš narod živio na obali u svim mijenama burne povijesti. Ta je Božja prisutnost u Crkvi i po vjeri u dušama ribara i mornara bila presudna za naše trajanje na ovim predivnim od Boga darovanim prostorima" rekao je mons. Prenda u propovijedi, istaknuvši da se u toj crkvi sabiru stoljeća, a mi živimo u novom vremenu.

"Nasljednicima mornara i ribara trebam podržati nadu i učvrstiti vjeru kojom se i danas može čovjek nositi s izazovima vremena. S jedne strane, ostvaruje se materijalni napredak bez obzira na teškoće i teške uvjete koji se od nas traže za ulazak u suvremena svjetska i europska zajedništva. S druge strane, nada da će sutra biti bolja traži i novog svjetla. Željeli bismo biti sigurni da će na ovom prelijepom prostoru koji nam je Bog dao i pređi ostavili biti života koji će baštiniti u slobodi i blagostanju sve ovo. Stoga je bitno shvatiti da nam i danas trebaju neprolazne vrijednosti na kojima će počivati naša budućnost. Tako se naša nada okreće zdravoj, čvrstoj i životnoj obitelji. Potrebna nam je kršćanska obitelj" istaknuo je mons. Prenda, dodavši da u svetoj Nazaretskoj obitelji svaka kršćanska obitelj ima snagu za ostvarenje Božjeg plana u svome životu. Potom je nadbiskup govorio o sadržaju života po

kojem se neka obitelj može nazvati kršćanskom, upozorivši i na neprirodne pojave bračnih zajednica koje obitelj ugrožavaju. "Crkva je za prirodni red stvari. Ne može biti za neprirodnu stvar, za nered ni u kojem području ljudskog života. Zato je Crkva uporište nade da se neće pomračiti čovjekova civilizacija i izgubiti kompas normalnosti, etike i morala. To je uvjet za postojanje i razvoj svake civilizacije" rekao je nadbiskup Prenda.

U hodočašću je sudjelovao i Jadran Antolović, državni tajnik u Ministarstvu kulture, jer je ta crkva iz 16. st. zaštićeni spomenik kulture. Mons. Prenda je pozdravio nazočnost predstavnika Ministarstva rekavši da je to znak pažnje prema kulturi i vrednotama koje su jamstvo našeg identiteta. Potaknuo je vjernike na poznavanje svojih vrijednosti i vjerovanje u njih. Piškera, u prijevodu ribnjak, nekadašnje je ribarsko naselje iz rimskog doba na otoku Jadri, utemeljena kao ribarska baza usred bogatih kornatskih lovišta ribe. God. 1560. za vjerske potrebe velikog broja trgovaca i ribara, saljski su ribari podigli crkvu posvećenu Rođenju BDM. Do sredine 19. st. imala je kapelana koji je bio ribar i uzdržavao se ribarenjem.

Tekstove napisala: Ines Grbić

Proslava sv. Benedikta kod Benediktinki u Pagu

KRONIKA

LIPANJ, 2006.

12. PREMINUO DON FRANJO ŠIPUŠIĆ – O. Nadbiskup je u Velikoj Gorici predvodio sporovodne obrede i Misu zadušnicu za don Franju Šipuša, umirovljenog svećenika Zadarske nadbiskupije, koji je preminuo 10. lipnja u rodnoj Velikoj Gorici.

13. BLAGDAN SV. ANTE - U prigodi blagdana sv. Ante Padovanskoga, o. Nadbiskup je na trgu ispred župne crkve na Smiljevcu predvodio koncelebriranu Misu.

14. DAN REDOVNICA - Ovogodišnji Dan redovnica Zadarske nadbiskupije proslavljen je u župi Starigrad-Paklenica podno Velebita. O. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu Misu u župnoj crkvi sv. Jurja zajedno s don Ivom Borićem, župnikom. Redovnice su zatim posjetile veliku Paklenicu, te se nakon okrepe i druženja vratile u Zadar.

14. NUNCIJ EINAUDI U ZADRU – Bivši apostolski nuncij u RH, mons. Giulio Einaudi, na putu po Hrvatskoj posjetio je i Zadar. Susreo se s o. Nadbiskupom i Nadbiskupom u miru te ovom prigodom obišao SICU i neke druge spomenike grada Zadra.

15. SVETKOVINA TIJELOVA – O. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu Misu s o. Nadbiskupom u miru i župnicima grada Zadra te predvodio euharistijsku procesiju ulicama grada Zadra. Pjevali su zborovi gradskih župa pod vodstvom g. Žana Morovića.

16. BLAGOSLOV KNJIŽARE VERBUMA I PREDTSTAVLJANJE ARAČIČINOŠ «SUNCA» - O. Nadbiskup je blagoslovio knjižaru Verbum u novim prostorima, u ulici Jurja Bianchinija, u neposrednoj blizini Nadbiskupskog ordinarijata i Katedrale. Navečer je u Nadbiskupskom sjemeništu «Zmajević» bilo predstavljanje

romana Sunce Ivana Aralice na kojem je sudjelovao i o. Nadbiskup.

17. SUSRET MINISTRANATA NADBISKUPIJE U VRANI - Glavni godišnji susret ministranata Zadarske nadbiskupije u Godini zvanja i Godini ministranata predvodio je o. Nadbiskup u Vrani, u koncelebriranoj Misi s velikim brojem župnika, jednim brojem župnih suradnika i roditelja. Ministranti su se natjecali u brojnim disciplinama i zajedno družili.

17. KRIZMA U KUKLJICI - Poslije podne toga dana o. Nadbiskup je predvodio Misu i podijelio sakrament svete Potvrde dvanaestorici krizmanika u župi Kukljica.

18. KRIZMA U BARBATU I KOLANU - O. Nadbiskup je predvodio Euharistiju u župama Barbat i Kolan na o. Pagu, i podijelio sakrament sv. Potvrde tamošnjim krizmanicima.

18. STOTA OBLJETNICA PAKOŠTANSKE CRKVE – O. Nadbiskup je u Pakoštanima, o stotoj obljetnici izgradnje župne crkve Gospodinova Uzašašća predvodio svečanu koncelebriranu Misu.

19.-20. BISKUPSKA KOMISIJA U ZADRU - U Nadbiskupskom domu, u Zadru, po nalogu Svete Stolice i po mandatu Hrvatske biskupske konferencije boravila je Biskupska komisija u sastavu mons. Slobodan Štambuk, predsjednik, mons. Marko Culej, član te mons. Valter Župan, član, radi rješavanja statusa Zadarske nadbiskupije. Susreli su se s Nadbiskupom Ordinarijem, s Nadbiskupom u miru, s Generalnim vikarom, sa Zborom savjetnika, s jednom grupom vjernika-laika, s nekim članovima Kaptola, te posjetili neke samostane u gradu Zadru.

21. XXXVI. SVEČENIČKI DAN ZADARSKE NADBISKUPIJE - Svećenički dan Zadarske nadbiskupije, trideset šesti

po redu, ove godine proslavljen je svečanom koncelebriranom Misom u župi Molat, na istoimenom otoku. Misu je predvodio o. Nadbiskup a uz svećenike sudjelovali su i gotovo svi stanovnici Molata. Tom prigodom svećenici su posjetili mjesto nekadašnjeg Talijanskog koncentracijskog logora u kome je stradalo mnogo ljudi.

23. SVEČANA AKADEMIJA I PODJELA SVJEDODŽBI I NAGRADA - Na Klasičnoj gimnaziji Ivana Pavla II. održana je svečana akademija u prigodi završetka školske godine 2005./06. i podijeljene su maturalne diplome te različite nagrade učenicima za uspjeh u školi i primjerno vladanje. O. Nadbiskup je bio nazočan, čestitao učenicima na izvrsnom uspjehu /trećina učenika od 180 na broju su odličaši/ te podijelio učenicima diplome i nagrade.

23. PROSLAVA SRCA ISUSOVA - Navečer toga dana, u prigodi blagdana Presv. Srca Isusova, u istoimenoj župi na Voštarnici, u Zadru, o. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu Misu.

24. BLAGDAN ROĐENJA SV. IVANA KRSTITELJA - U župi sv. Ivana Krstitelja, na Relji u Zadru, svečano je proslavljen taj blagdan koncelebriranom Misom koju je predvodio o. Nadbiskup

25. SVEČENIČKO REĐENJE JOSIPA VULETE - U katedrali sv. Stošije, o. Nadbiskup je zaređio za svećenika đakona don Josipa Vuletu. U koncelebriranoj Misi sudjelovali su brojni svećenici u nazočnosti

vjernika iz grada Zadra i rednikove rodne župe Ražanac. Pjevao je zbor sv. Stošije pod vodstvom g. Žana Morovića.

26. O. NADBISKUP PRIMIO EPISKOPA FOTIJA - U Nadbiskupskom ordinarijatu u Zadru o. Nadbiskup je imao sastanak s preosv. gosp. Fotijem, episkopom Dalmatinske eparhije, gospodom Gajicom i Pupavcem iz Sabora te s g. Fuentesom, predsjednikom OSCE-a iz Zagreba a u svezi humanitarnih pitanja povratnika u ove krajeve.

26. POKOP LJUBE KEVRIĆ – O. Nadbiskup je predvodio Misu zadušnicu na sprovodu pok. Ljube Kevrić, majke svećenika don Ivana Kevrića, u župnoj crkvi u Visočanima, gdje je preminula 25. lipnja.

27. SMRT I POKOP DON EUGENA KONATIĆA – O. Nadbiskup je predvodio sprovodne obrede na Gradskom groblju i Misu zadušnicu u Katedrali sv. Stošije za don Eugena Konatića, najstarijeg svećenika Zadarske nadbiskupije, koji je preminuo 25. lipnja, u 97. godini života i 71. godini svećeništva.

28. MISA ZA PRIPADNIKE 112. BRIGADE - O. Nadbiskup je predvodio sv. Misu u katedrali sv. Stošije, i održao prigodnu homiliju uz Spomendan 112. brigade HV koja je u ratu branila Zadar.

29. PROSLAVA SV. PETRA U ŽUPI PLOČA - povodu svetkovine sv. Petra Apostola, zaštitnika župe o. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu svetu Misu.

SRPANJ, 2006.

2. NADBISKUP U VRANI - Na zavjetni blagdan sv. Nediljice u Vrani, o. Nadbiskup je predvodio glavnu hodočasničku Misu s brojnim svećenicima, te održao prigodnu homiliju na temu braka i obitelji, ohrabrujući vjernike za kršćanski život u obitelji s posebnim naglaskom na poštivanje nerođenog života i kršćanski odgoj djece.

3.-10. NADBISKUPOV POHOD AD LIMINA - O. Nadbiskup je boravio u Rimu sa svim hrvatskim biskupima u pohodu Apostolskim pragovima /Ad limina apostolorum/- pohodu koji Zakonik kanonskog prava predviđa za sve biskupe svijeta radi susreta sa Svetim Ocem i izvještaja o stanju u svojim dijecezama. U ponedjeljak, 3. srpnja bio je

primljen kod Svetoga Oca /vidi Nadbiskupova riječ i Sveta stolica/.

15. VEČER GLAGOLJAŠKE BAŠTINE – O. Nadbiskup je sudjelovao na tradicionalnom, ove godine desetoj po redu, koncertu «Večer glagoljaške baštine» u crkvi sv. Donata, koji se održava u sklopu Glazbenih večeri u sv. Donatu, a na kojem su nastupili pjevači iz Lanišća (Istra), Kali (o. Ugljan) i Tugara (kod Omiša).

16. MISA U KATEDRALI ZA POČETAK SVEHRVATSKIH SPORTSKIH IGARA - O. Nadbiskup je predvodio svečanu Misu u katedrali sv. Stošije na početku Svehrvatskih svjetskih igara u Zadru. Katedrala je bila ispunjena mladim športašima iz 25 zemalja svijeta. Poslije Mise Nadbiskup je bio nazočan otvaranju Igara na Poljani Ivana Pavla II. u Zadru.

22. SUSRET NADBISKUP S ČLANOVIMA HSK - O. Nadbiskup je pozdravio sudionike Hrvatskog svjetskog kongresa koji su svoje zborovanje započeli u Nadbiskupskom sjemeništu «Zmajević» u Zadru.

17.-27. NADBISKUP NA ODMORU - O. Nadbiskup je boravio na odmoru u

Samostanu sv. Pavla, Otaca Trećoredaca, na otoku Galevcu-Školjiću kod Preka.

27. POKOP PAŠKA FRKA-PETEŠIĆ – O. Nadbiskup je predvodio Misu zadušnicu i sprovedne obrede zajedno s Nadbiskupom u miru za pok. Paška Frka-Petešić, oca svećenika don Srećka Frka-Petešić, u Salima na Dugom otoku.

28. - O. NADBISKUP U ŠKABRNJI - U povodu događaja koji su uzbudili i uzburnili Škabrnju – incidentno vladanje četvorice mladića iz Škabrnje prema nekim stanovnicima Donjih Biljana i njihovom uhićenju, o. Nadbiskup je posjetio župnika don Borisa Pedića i g. Nedjeljka Bubnjara, načelnika Općine Škabrnja, radi što boljeg uvida u događanja i radi pomoći u rješavanju teškoća. Tim povodom Nadbiskupski ordinarijat je dao posebnu izjavu za javnost /vidi: Zadarska nadbiskupija/. U nedjelju, 29. srpnja, Nadbiskup je slavio sv. Misu zajedno sa župnikom don Borisom Pedićem u župnoj crkvi Marijina Uznesenja i potom razgovarao s vjernicima.

KOLOVOZ, 2006.

2. POSVETA SAMOSTANSKE CRKVE U KARINU – Na blagdan Gospe od anđela, o. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu Misu i posvetio samostansku crkvu Marijina Uznesenja u Karinu. Samostan i crkvu porušili su u Domovinskom ratu srpski pobunjenici.

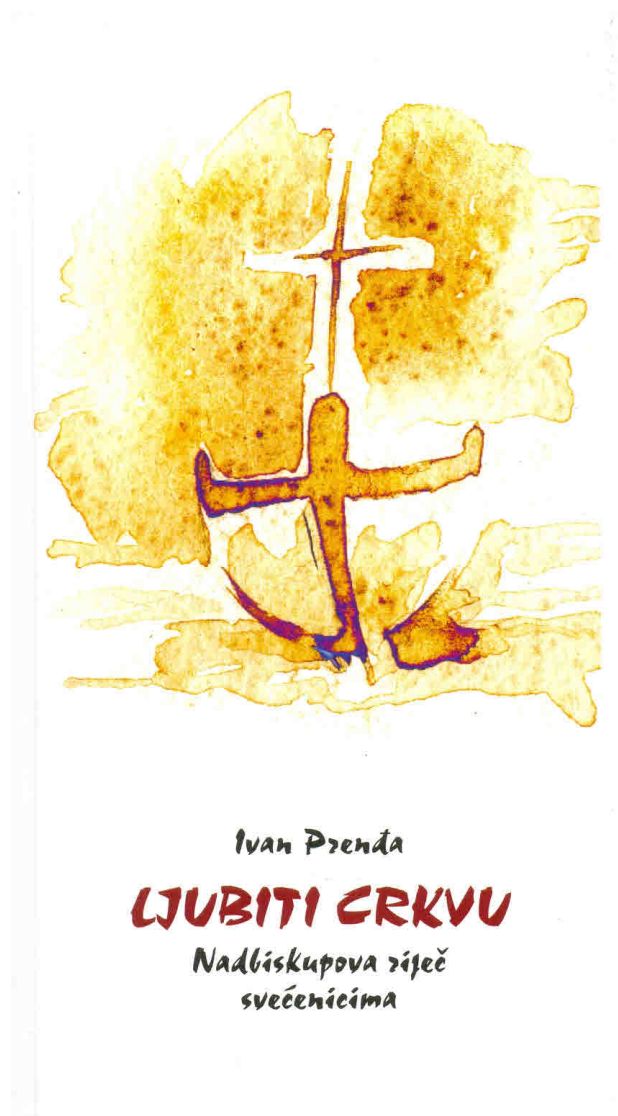
5. SVEČANI ZAVJETI KĆERI BOŽJE LJUBAVI U GRANEŠINI - O. Nadbiskup je predvodio svečanu Misu redovničkih zavjetovanja u župnoj crkvi u Granešini kod Zagreba. Za zajednicu Kćeri Božje ljubavi jedna je sestra položila doživotne zavjete, osam sestara obnovilo je privremene zavjete a četiri sestre su položile prve zavjete.

5. DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI – Navečer, 5. kolovoza, o. Nadbiskup je u

katedrali sv. Stošije predvodio Misu u povodu Dana domovinske zahvalnosti.

6. NADBISKUP U BANJU - O. Nadbiskup je posjetio sjemeništare Zadarske nadbiskupije koji svoje kolonije provode, ove godine, u župi Banj na otoku Pašmanu. U župnoj crkvi sv. Kuzme i Damjana slavio je sv. Misu. Tom prigodom sjemeništare je ohrabrio da ustraju na putu prema svećeništvu, a vjernicima zahvalio na dobročinstvima prema sjemeništarcima.

7. ŽUPAN FRIŠČIĆ KOD NADBISKUPA - O. Nadbiskup je primio u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata u Zadru, g. Josipa Friščića, koprivničko-križevačkog župana i predsjednika HSS-a. Gospodin Župan je informirao Nadbiskupa o doprinosu HSS-a hrvatskim pregovorima o ulasku Hrvatske u Europsku uniju.

Povodom 16. obljetnice biskupskog ređenja mons. Ivana Prende, izašla je knjiga njegovih eseja – uvodnika koji su sustavno izlazili u Vjesniku Zadarske nadbiskupije pod nazivom “Ljubiti Crkvu – Nadbiskupova riječ svećenicima”

NAJAVA

«UMJETNOST ZA MIR U EUROPI I SVIJETU»

MEĐUNARODNA IZLOŽBA SLIKARSTVA, GRAFIKE I SKULPTURE POSVEĆENA SVETOJ ANASTAZIJI (STOŠIJI) SIRMIJSKOJ

Zadar, 10. listopada – 13. studenoga 2006.

(Autor projekta: **Pierre Tchakhotine** – Predsjednik Odbora Sv. Anastazije, slikar
pastelist)

Nakon 1700. obljetnice mučeništva Sv. Anastazije - Stošije, koje se dogodilo 304. godine u Sirmiju, koji je tada bio glavni grad rimske provincije Ilirika (danas Srijemska Mitrovica) na rijeci Savi, mi promoviramo niz međunarodnih izložbi likovnih umjetnosti posvećenih sv. Anastaziji - Stošiji, mučenici.

Tijekom 1995.-96. dvije ikone koje prikazuju sv. Anastaziju (jedna **zapadne, a druga istočne** tradicije) poslane su na rusku svemirsku postaju «**MIR**» gdje su tijekom sedam mjeseci u svemiru bile oličenje misije «**Sveta Anastazija – nada za mir**», kako bi se pomoglo pomirenju među ljudima na prostorima **jugoistočne Europe**. Papa Ivan Pavao II. blagoslovio je obje ikone i letjelicu, a isto tako i moskovski patrijarh Aleksej II. te srpski patrijarh Pavle. ***Nakon što su vraćene iz svemira, ikone su predstavljene na raznim europskim mjestima posvećenim sv. Anastaziji. Godine 2004. ikone su konačno postavljene u Srijemskoj Mitrovici, na mjestu Anastazijinog mučeništva. Oko te dvije ikone okuplja se međunarodna izložba s radovima na temu sv. Anastazije koju podupire Papinski savjet za kulturu i dijalog. Ovime Vas pozivamo na sudjelovanje na izložbi u Zadru 10. X.-13. XI. 2006.***

Informacije o izložbi

- Tehnike:** slikarstvo (sve tehnike: ulje, akvarel, paste, akrilik itd.), grafike, skulpture
- Vrsta:** figurativna umjetnost (NE apstrakcija, ne neformalna i ne instalacije)
- Teme:**
1. prikazi Sv. Anastazije (zapadna i istočna ikonografija)
 2. prikazi na osnovu legendi o životu i muci Sv. Anastazije
(za primjere vidjeti: <http://www.newadvent.org/cathen/01453a.htm>, itd.)
 3. prikazi spomenika (crkava, kapela itd.), mjesta i toponima povezanih s imenom i likom Sv. Anastazije Sirmijske

Opći uvjeti sudjelovanja:

- * Svaki od umjetnika može se predstaviti jednim radom na zadane teme
- * Crno-bijeli katalozi i CD biti će podijeljeni svim učesnicima
- * Najveća dopuštena veličina: slike i crteži 60x80 cm; skulpture: 50 cm, težine do 4 kg.

Više informacija:

Pierre Tchakhotine: +39-0173-791147; +39-340-2863511; e-mail: s.anastasia304@libero.it;
europastel.ciaak@libero.it

I. Izložba u Srijemskoj Mitrovici, Srbija, provedena od 2. prosinca 2005. do 15. siječnja 2006.

II. Izložba u Rusiji, Yaroslav, od 11. kolovoza do 10. rujna 2006.

III. Izložba u Hrvatskoj (Zadar)

Mjesto: Zadar, Gradska loža i crkva sv. Donata

Vrijeme: Od 10. listopada – do 13. studenoga 2006.

Učesnici: Hrvatski umjetnici i umjetnici iz drugih europskih zemalja + radovi izabrani na izložbama u Srbiji i Rusiji

Organizator: Nadbiskupija zadarska i Zadarska županija
Radovi trebaju biti poslani s laganim okvirima i moraju stići prije 15. rujna 2006.

Adresa na koju treba poslati radove: IZLOŽBA SV. ANASTAZIJA (Sveta Stošija)
SICU – Stalna izložba crkvene umjetnosti Zadar
(Samostan benediktinki sv. Marije)
Trg Opatice Cike bb – 23000 Zadar – Croatia

Ispunite priloženi formular i pošaljite kvalitetnu fotografiju vašeg rada, formata: 13x18cm (ili 15x20cm) (*Preporučamo ne isticati vrijednost kako bi se izbjegle teškoće s carinom*)

Kontakt u Hrvatskoj:

Livio Marijan (Odbor Izložbe Sv. Anastazije/Stošije). Nadbiskupski ordinarijat – J. Biankinija 2 - 23000 Zadar; Tel. +385-23-208 653; fax: +385-23-208-640; e-mail: vjesnikzd@net.hr;

IV. Izložba u Italiji, Antico Palazzo di Citt i Biskupski Pala ča u Mondov, prov. di Cuneo, od 7. prosinac 2006. do 15. siječnja 2007.

Sudionici: Europski umjetnici i umjetnici iz drugih zemalja svijeta + radovi izabrani na izložbama u Srbiji, Rusiji i Hrvatskoj.

SADRŽAJ

Nadbiskupova riječ

Sveta Stolica – Pohod hrvatskih biskupa Ad limina, 6

Hrvatska biskupska konferencija

Zadarska nadbiskupija

Nadbiskupova homilija na Danu redovnice 2006., 12

Nadbiskupova homilija na Svećeničkom danu 2006., 15

Nadbiskupova homilija na Misi otvaranja Hrvatskih svjetskih igara, 19

Izjava povodom događaja u Biljanima Donjim, 22

Povelja blagoslova crkve i samostana u Karinu, 23

Odredbe, 24

Imenovanja i razrješenja, 25

Obavijesti, 27

Naši pokojnici, 28

Kulturni prilog: O. Petar Runje – Glagoljaš Vulkacije Hranković, 31

Iz povijesti naših župa: Posedarje, 34

Iz života Zadarske Crkve, 42

Kronika, 83

Najava – Izložba «Anastazija za mir», 87